

แผนการสอน ศีลมหาสนิทครั้งแรก ถ่ายคำสอนภาคเรียน ปี 2011/2554
(ฉบับร่าง)

คาบเรียนที่ 1 และ 2 วันแรกของการเรียน

กิจกรรม

ร้องเพลง “เธอกับฉัน” ประกอบท่าทาง

เธอกับฉัน เธอกับฉัน เรายรักกันและเป็นเพื่อนกัน

ด้วยวงแขนอบอุ่น อยากโอบกอดตัวเธอเอาไว้

เพราะดวงใจของฉันรักเธอ

(หมายเหตุ : ผู้สอนสามารถเลือกเพลงอื่นได้ตามความถนัดและความเหมาะสม)

วิธีการ

- 1.คุณครูจดเนื้อเพลงบนกระดาน และร้องให้เด็กฟัง 2 รอบ
- 2.สอนให้เด็กร้องตามที่สะท้อนจนจบเพลง และให้ร้องพร้อมกันอีกสัก 2 รอบ
- 3.สอนท่าทาง โดยครูให้ทำประกอบเพลง หรืออาจให้เด็กช่วยกันคิดท่าทางก็ได้
- 4.เมื่อจำท่าทางได้พอสมควรแล้ว ก็ให้ร้องพร้อมทำท่าประกอบอีก 2 – 3 รอบ

คำถาม

- 1.ให้เด็ก ๆ ช่วยกันตอบว่า ในบทเพลงนี้ สอนให้เราเป็นอย่างไร(รักกัน/เป็นเพื่อนกัน)
- 2.เราจะ เป็นเพื่อนกันได้อย่างไร (ต้องทำความรู้จักกัน/เรียนรู้นิสัยกันและกัน ฯลฯ)
- 3.แล้วเราจะรู้จักกันได้อย่างไร (ต้องแนะนำตัวเอง)

จากนั้น เข้าสู่กระบวนการแนะนำตัวเอง

ชื่อ – นามสกุล/ชื่อเล่น/มาจากวัดไหน/เรียนอยู่ชั้นไหน – โรงเรียนใด/ชอบกินอะไรมากที่สุด/มีลักษณะเด่นอะไร
เป็นต้น (ผู้สอนอาจเพิ่มเติมมากกว่านี้ โดยอาจเขียนขึ้นกระดานคำเพื่อให้ผู้แนะนำตัวเองได้แนะนำตามที่ได้
เขียนไว้ หรือตัดทอนให้สั้นลงก็ได้ ในกรณีมีเวลาจำกัด)

ให้คุณครูประจำชั้นและครูผู้ร่วมชั้นแนะนำตัวเองก่อนเด็ก ๆ เพื่อเป็นตัวอย่าง

เมื่อทำความรู้จักกันแล้ว ให้แบ่งหน้าที่ โดยคุณครูเตรียมสติกสำหรับหน้าที่ในห้องเรียนเพื่อฝึกเด็ก ตามนี้

1.สวดภาวนา

มีหน้าที่นำภาวนาก่อนและหลังเรียนคำสอน หรือตามที่ครูมอบหมาย

2.ประชาสัมพันธ์

มีหน้าที่คอยแจ้งข่าวสารในค่ายเมื่อมีกิจกรรมต่าง ๆ ให้เพื่อน ๆ ทราบ หรือ ตามที่ได้รับมอบหมายจากคุณครู

3.บริการ

มีหน้าที่คอยช่วยเหลือคุณครูในเวลาแจกสมุดงาน พระคัมภีร์หรือหนังสือสวด หรือสิ่งของต่าง ๆ ที่ต้องนำมาแจกให้เพื่อน ๆ ในห้อง หรือเวลาที่ต้องเก็บหนังสือพระคัมภีร์ หรือสิ่งของต่าง ๆ ให้เข้าที่เพื่อความเรียบร้อย

***ให้เปลี่ยนหน้าที่ที่รับผิดชอบในห้องอาทิตย์ละครั้ง เพื่อให้เด็กมีประสบการณ์

จากนั้น

- หาข้อตกลงร่วมกันในห้องเรียน ให้เด็ก ๆ ได้ช่วยกันเสนอข้อตกลงที่จะทำร่วมกัน
- หาหัวหน้าห้องและรองหัวหน้า (อาจเปลี่ยนหัวหน้าอาทิตย์ละครั้งก็ได้)

บทที่ 1

พระเจ้าทรงเป็นผู้สร้างสรรพสิ่ง ทั้งสิ่งที่เห็นได้และเห็นไม่ได้

จุดประสงค์

1. เพื่อให้ผู้เรียนรู้ว่า พระเจ้าทรงเป็นผู้สร้างสิ่งต่าง ๆ ทั้งที่เห็นได้และไม่อาจแลเห็นได้
2. เพื่อให้ผู้เรียนขอบคุณความรักของพระเจ้าที่สร้างสิ่งต่าง ๆ เพื่อเรา และเกิด จิตสำนึกในการดูแลรักษาธรรมชาติ
3. เพื่อให้ผู้เรียนตอบสนองความรักของพระเจ้าด้วยการภาวนาขอบพระคุณ สรรเสริญพระองค์และช่วยกันดูแลรักษาธรรมชาติ

อุปกรณ์

1. ชาร์ทเพลงสรรเสริญพระเจ้าผู้สร้าง (หรือคุณครูจะเขียนขึ้นกระดานก็ได้)
2. ซีดีเพลง “สรรเสริญพระเจ้าผู้สร้าง” อัลบั้มพระเยซูใจดี
3. เครื่องเล่นซีดี
4. พระคัมภีร์พันธสัญญาเดิม ปัญจบรรพ หรือ เล่มครบ ตามจำนวนผู้เรียน

วิธีการที่ 1

ขั้นที่ 1 กิจกรรม

เกี่ยวกับสิ่งสร้างของพระเจ้าเพื่อเป็นการทบทวนความรู้เดิม

- แบ่งเด็กออกเป็นกลุ่ม ๆ ละ 4-5 คน
- ให้เด็กเล่นเกมแข่งขันกัน ไปเก็บสิ่งของตามชนิดและจำนวนที่ผู้สั่งบอก ในเวลาที่กำหนด
แข่งเป็นกลุ่ม เสร็จแล้วมาต่อท้ายแถว ตัวอย่าง ก้อนหิน 3 ก้อน / กิ่งไม้แห้ง 4 กิ่ง ฯลฯ

ขั้นที่ 2 วิเคราะห์

- 1.ถามเด็กว่าสิ่งของที่พวกเขาเก็บมานั้น มาจากไหน ใครเป็นคนสร้าง
 - ธรรมชาติ พระเจ้าเป็นผู้สร้าง
- 3.ถามต่อไปว่าอะไรที่เป็นสิ่งสร้างตามธรรมชาติ อะไรคือสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น
 - ต้นไม้ สัตว์ต่าง ๆ พืชดิน ภูเขา เกิดเองตามธรรมชาติ
 - บ้าน รถ เครื่องบิน คอมพิวเตอร์ เสื้อผ้า เครื่องใช้ต่างๆ มนุษย์สร้างขึ้น
- 4.มนุษย์ได้สติปัญญา ความรู้มาจากไหน - พระเจ้า

วิธีการที่ 2

ขั้นที่ 1 กิจกรรม

เพลง “สรรเสริญพระเจ้าผู้สร้าง” อัลบั้มพระเยซูใจดี ให้เด็ก ๆ จดเนื้อเพลงลงสมุดด้วย

(รับ)	เชิญมาสรรเสริญพระเจ้า	ผู้ทรงสร้างเราและสรรพสิ่งมากมาย
	เชิญมาขอบคุณพระองค์	และรักพระองค์เหนือสิ่งอื่นใด
1.	แยกความสว่างออกจากความมืด	ดังที่เราเรียกวันและคืนเรื่อยมา
	สร้างฟ้าที่กว้างใหญ่นักหนา	สุดสายตาแสนโสภาเหลือเกิน(รับ)
2.	ให้น้ำรวมกันเรียกว่าทะเล	ส่วนพื้นที่แห้งนั้นเรียกว่าแผ่นดิน
	มีพืชผลต้นไม้มากมายสิ้น	ให้ได้เก็บกินอิมหนาสำราญใจ(รับ)
3.	สร้างดวงอาทิตย์ให้อยู่บนฟากฟ้า	ส่องสว่างทั่วหล้าในเวลากลางวัน
	มีดวงจันทร์และดวงดาวพร้อมสรรพ	ส่องสว่างทั่วกันในยามค่ำคืน(รับ)
4.	สร้างนกให้บินไปมาในฟากฟ้า	และยังทรงสร้างปลาให้ว่ายไปมาในนที
	สัตว์บกและน้ำอีกมากมายที่เห็นว่าดี	และยังทำให้มีลูกคกเต็มแผ่นดิน(รับ)
5.	สุดท้ายเป็นวันที่สำคัญ	วันที่หกนั้นทรงสร้างมนุษย์ขึ้นมา
	สร้างเธอและฉันเป็นเหมือนพระฉายา	ดูแลรักษาสรรพสิ่งมากมาย(รับ)

1.เปิดเพลงให้เด็กฟังสัก 2 รอบ รอบที่ 3 ให้เด็กร้องตามเพลงไป

2.แบ่งกลุ่มเด็กออกเป็น 5 กลุ่ม และให้แต่ละกลุ่มช่วยกันคิดทำทางประกอบเพลงในแต่ละข้อ สั วนก่อนรับให้เด็ก ๆ ช่วยกันคิด หรือคุณครูอาจคิดไปให้เด็กเลยก็ได้

3.ให้เวลาเด็ก ๆ คิดทำทางประกอบในข้อที่ตัวเองได้รับ ประมาณ 3 – 5 นาที

4.เมื่อเสร็จแล้วให้เด็ก ๆ ช่วยกันร้องเพลง หรือเปิดซีดีเพลงก็ได้ และเมื่อถึงร้องถึงข้อใด ให้เด็ก ๆ แต่ละกลุ่มลุกขึ้นมาทำท่าทางประกอบในข้อที่ตัวเองได้รับมอบหมายให้คิดทำประกอบ หรืออาจให้เด็กแต่ละกลุ่มทำท่าทางให้เพื่อน ๆ ดูตามข้อที่ตัวเองได้รับ โดยใช้การอ่านเนื้อเพลง และเด็กคนอื่น ๆ ก็ทำตามท่าทางไปด้วย

ขั้นที่ 2 วิเคราะห์

ครูถามนักเรียน

- จากเนื้อเพลงที่เราร้อง หรือที่เราได้เห็น ใครเป็นผู้สร้างสรรพสิ่งต่าง ๆ ทั้งที่เห็นได้และเห็นไม่ได้
 - จากเนื้อเพลงนี้ เรามาช่วยกันคิดและหากันว่า พระเจ้าสร้างอะไรในแต่ละวัน (ทบทวนความรู้เดิม)
วันแรก	พระเจ้าทรงสร้างสิ่งใด(แยกความสว่างจากความมืด เพลงข้อ 1)
วันที่ 2	สร้างฟ้าที่กว้างใหญ่(เพลงข้อ 1)
วันที่ 3	สร้างทะเล และ แผ่นดิน และ พืชผลต่าง ๆ (เพลงข้อ 2)
วันที่ 4	สร้างดวงอาทิตย์ และ ดวงจันทร์ และดาวดาราต่าง ๆ (เพลงข้อ 3)

วันที่ 5 สร้างนก รวมถึงสัตว์มีปีก สัตว์บก และสัตว์น้ำ (เพลงข้อ 4)

วันที่ 6 สร้างมนุษย์ตามภาพลักษณ์หรือตามฉายาของพระเจ้า (เพลงข้อ 5)

สรุป พระเจ้าเป็นผู้สร้างสรรพสิ่งต่าง ๆ ทั้งสิ่งที่เห็นได้และเห็นไม่ได้ รวมถึงมนุษย์ด้วย

ขั้นที่ 3 คำสอน

1. “ในพระคัมภีร์ หนังสือปฐมกาล บทที่ 1 ข้อ 1 มีกล่าวไว้ว่า “ในปฐมกาล พระเจ้าทรงเนรมิตสร้างฟ้าและแผ่นดิน” พระองค์ทรงสร้างด้วยความรัก และทุกสิ่งเป็นสิ่งที่ “ดี”

2. เรารู้ว่าพระเจ้ารักเรา จากสิ่งสร้างต่าง ๆ เรามาดูกันว่า พระองค์สร้างอะไรให้เราบ้าง

(ปฐมก 1-2) วันที่หนึ่ง แยกความสว่างออกจากความมืด เราเรียก “วัน” และ “คืน”(ข้อ 3-5)

วันที่สอง ทำให้เกิดท้องฟ้าที่กว้างใหญ่(ข้อ 6-9)

วันที่สาม ให้น้ำรวมกันแล้วเรียกว่า “ทะเล” และทรงแยกพื้นดินออกจากพื้นน้ำ และเรียกว่า “แผ่นดิน”

และทรงให้มีพืชที่มีเมล็ดและไม่มีเมล็ดบนแผ่นดินด้วย(ข้อ 11-13)

วันที่สี่ ให้อ่างอาทิตย์ส่องสว่างในเวลากลางวัน

และให้อ่างจันทร์ ดวงดาวส่องแสงในเวลากลางคืน(ข้อ 14-19)

วันที่ห้า ให้น้ำหรือทะเลเล็กเกิดสิ่งมีชีวิตมากมาย และบนท้องฟ้าก็เกิดนกนา ๆ ชนิด รวมทั้งสัตว์ต่าง ๆ สัตว์บก สัตว์เลื้อยคลาน สัตว์ป่า และทรงอวยพรสัตว์เหล่านั้นให้มีลูกตกทวีขึ้นบนแผ่นดิน(ข้อ 20-25)

วันที่หก ทรงสร้างมนุษย์ตามภาพลักษณ์ของพระองค์ ให้เป็นนายปกครองสัตว์ต่าง ๆ ทรงสร้างให้เป็นชายและหญิง และทรงอวยพรเขาให้มีลูกทวีขึ้นจนเต็มแผ่นดิน(ข้อ 26-31)

3. เมื่อเราทราบว่าพระเจ้ารักเราถึงเพียงนี้ เราควรตอบสนองความรักของพระองค์ด้วยการทำความดีต่าง ๆ มากมาย เช่น การสวดภาวนา อ่านพระคัมภีร์ หมั่นไปรวมพิธีกรรมต่าง ๆ ของศาสนา การตั้งใจเรียน เป็นลูกที่ดีของพ่อแม่ เป็นเด็กดีของคุณครู เป็นเพื่อนที่ดีของกันและกัน ไม่ทำลาย ทำร้ายสัตว์ หรือสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่ใ้ธรรมชาติ แต่ให้ช่วยกันดูแลรักษา(เทียบ ปฐมก 2:15 พระเจ้าทรงให้มนุษย์อยู่ในสวนเอเดน ให้ทำและรักษา) และอีกหลาย ๆ อย่างที่เราสามารถทำได้ตามวัยของเรา

4. ด้วยลำพังตัวเราแล้ว เราไม่สามารถทำความดีได้ เพราะมนุษย์อ่อนแอ เราจึงต้องหมั่นสวดภาวนาขอความช่วยเหลือจากพระเจ้า เพื่อให้เราทำความดีชนะความชั่วได้

ขั้นที่ 4 ปฏิบัติ

ให้นักเรียนจดคำถามเหล่านี้ลงในสมุด

1. ใครเป็นผู้สร้างสรรพสิ่งทั้งหลาย ทั้งสิ่งที่เห็นได้และเห็นไม่ได้

ตอบ พระเจ้า

2. พระเจ้าทรงสร้างสิ่งต่าง ๆ เพื่อเรา ดังนั้นเราควรทำอย่างไรเพื่อเป็นการตอบสนองต่อความรักของพระองค์

ตอบ สวดภาวนาสรรเสริญ ขอบพระคุณพระองค์ ช่วยกันดูแลรักษาไม่ทำลายธรรมชาติและหมั่นทำความดี

3. ที่สำคัญเหนืออื่นใด และที่สุดของการสร้างทั้งหมดคือสิ่งใด

ตอบ ความรักของพระเจ้าที่มีต่อมนุษย์

ข. กิจกรรม

ร้องเพลง “สรรเสริญพระเจ้าผู้สร้าง” อัลบั้มพระเยซูใจดี อีกครั้ง และคราวนี้ให้เด็กจดจำทำท่างที่เพื่อน ๆ สอนให้ได้

1. ให้เด็ก ๆ แต่ละกลุ่มทำท่างประกอบอย่างช้า ๆ และสอนให้เพื่อนกลุ่มอื่น ๆ ทำตามอีกครั้ง โดยช่วยกันร้องเพลงไปด้วยกันอย่างช้า ๆ ถ้ายังไม่ได้อีกก็ให้ทำซ้ำอีกครั้ง

2. เมื่อแน่ใจว่าเด็ก ๆ จดจำทำท่างของกลุ่มตัวเองและของเพื่อน ๆ ได้แล้ว ให้เปิดซีดีเพลงและทำท่างประกอบตามเพลงไปด้วย

4. ร้องและทำท่างพร้อมกันอีกสัก 2 รอบ เพื่อย้ำให้เด็กจดจำเรื่องราวการสร้างไปในตัว และทบทวนทำไปด้วย

ฉบับทดลองใช้

บทที่ 2

พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ด้วยความรักของพระองค์

จุดประสงค์

1. เพื่อให้ผู้เรียนได้ตระหนักว่ามนุษย์เป็นสิ่งสร้างที่มีค่าและพระเจ้าทรงรักมากที่สุด
2. เพื่อให้ผู้เรียนขอบพระคุณพระเจ้าสำหรับชีวิตและสิ่งสร้างต่าง ๆ ที่พระองค์ประทานให้
3. เพื่อให้ผู้เรียนตระหนักถึงหน้าที่ที่พระเจ้าทรงให้แก่มนุษย์คือ ไม่ทำลายธรรมชาติ แต่ให้ช่วยกันดูแลรักษา

อุปกรณ์

1. ตุ๊กตากระดาษตามจำนวนผู้เรียนหรือมากกว่าเล็กน้อย
2. สีเมจิกหรือสีไม้
3. ดินน้ำมัน
4. กระดาษหน้าเดียวใช้รองในการปั้นดินน้ำมัน
5. ซีดีเพลง “พระเจ้าสร้างฉัน” อัลบั้มชุดรักที่อบอุ่น / เครื่องเล่นซีดี

ขั้นที่ 1 กิจกรรม

1. สอนร้องเพลง “พระเจ้าสร้างฉัน” ให้เด็กจดเนื้อเพลงลงสมุดด้วย
พระเจ้าสร้างฉัน(รัก/ช่วย/...สามารถเพิ่มเติมคำอื่น ๆ ได้...) พระเจ้าสร้างฉัน(รัก/ช่วย/...สามารถเพิ่มเติมคำอื่น ๆ ได้...)
พระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์บอกฉันว่าพระเจ้าสร้างฉัน”
ร้องให้ฟังและสอนให้เด็กร้องตามที่สะท้อนจนจบ ใส่ท่าทางประกอบด้วย สัก 4-5 รอบ
2. แบ่งเด็กออกเป็นกลุ่ม ๆ ละ 4-5 คน
3. แจกดินน้ำมันให้แต่ละกลุ่ม และให้ทำตามคำสั่งดังนี้
- ให้เราปั้นดินน้ำมันเป็นรูปคน หรือสิ่งสร้างต่าง ๆ ตามจินตนาการของเรา เราอยากให้รู้ ปคนที่เราปั้นนั้นมีรูปร่างและมีลักษณะอย่างไร ให้เวลาประมาณ 5-7 นาที

ขั้นที่ 2 วิเคราะห์

1. กว่าจะปั้นเป็นรูปคนยากไหม
2. เราตกลงกันในกลุ่มหรือเปล่าว่าเราจะปั้นคนให้มีลักษณะอย่างไร
3. เราคิดว่าใครเป็นผู้สร้างมนุษย์(พระเจ้า) และพระเจ้าสร้างมนุษย์อย่างไร(ให้เด็ก ๆ ช่วยกันตอบ)
4. เราารู้ได้อย่างไรว่า พระเจ้าสร้างเรา รักเรา ช่วยเรา(พระคัมภีร์บอกเรา)

ขั้นที่ 3 คำสอน

1. ในพระคัมภีร์หนังสือปฐมกาล บทที่ 1:1 ถึงบทที่ 2:1-3 พูดถึงเรื่องการเนรมิตสร้างโลก นอกจากสิ่งสร้างต่าง ๆ แล้ว ในบทที่ 1 ข้อที่ 26 มีกล่าวไว้ว่า “พระเจ้าตรัสว่า เราจงสร้างมนุษย์ขึ้นตามภาพลักษณ์ของเราให้มีความคล้ายคลึงกับเรา ให้เป็นนายปกครองปลาในทะเล นกในท้องฟ้า สัตว์เลี้ยง สัตว์ป่า และสัตว์เลื้อยคลานบนพื้นดิน ” พระองค์ทรงสร้างมนุษย์ตามภาพลักษณ์ของพระเจ้า และทรงสร้างให้เป็นชายและหญิง

2. พระเจ้าเป็นเจ้าประทานสิ่งที่ จำเป็นกว่าอีกแก่เรา เช่น ประทานอากาศให้เราหายใจ ประทานน้ำให้เราดื่ม ประทานอาหารให้เรากิน สิ่งเหล่านี้มีอย่างอุดมสมบูรณ์ในธรรมชาติ ถ้าขาดมันไปเราก็อยู่ไม่ได้ และพระองค์ยังประทานสิ่งอื่น ๆ ที่เป็นประโยชน์แก่เรา เช่น ประทานสัตว์ต่าง ๆ ให้เป็นเพื่อนร่วมโลก มีสัตว์ป่า สัตว์บ้าน สัตว์ที่สวยงาม เช่น ผีเสื้อ ปลา ฯลฯ พระเจ้ายังประทานต้นไม้ ผลไม้ ดอกไม้นานาชนิดล้วนสวยงามตระการตา เพื่อให้เราได้ชมอย่างเพลิดเพลิน อีกทั้งประทานแผ่นดิน ทะเล แม่น้ำ ให้เป็นที่พำนักอาศัยของเรา สัตว์และพืชต่าง ๆ มีใครเคยให้อะไรมากมายเช่นนี้แก่เราบ้าง?

3. เมื่อเห็นพระเป็นเจ้าทรงรักเราถึงเพียงนี้ เราจึงต้องขอบพระคุณพระองค์และสรรเสริญพระองค์ทุกครั้งที่เราเห็นสิ่งเหล่านี้ นอกจากนั้นเรายังต้องใช้สิ่งต่าง ๆ อย่างรู้คุณค่า ไม่ทิ้งขว้าง ทำลายหรือทำให้สูญหายไป ดังที่โลกเราทุกวันนี้กำลังลำบากเพราะมนุษย์พากันทำลายธรรมชาติ ทำให้สิ่งแวดล้อมเป็นพิษ การกระทำดังกล่าว นอกจากเป็นอันตรายต่อเพื่อนมนุษย์ด้วยกันแล้ว ยังเป็นการเนรมิตความรักของพระเป็นเจ้าด้วย

4. พระเจ้าเป็นผู้ประทานอำนาจการปกครองให้กับมนุษย์ มนุษย์จึงเป็นผู้ดูแล สรรพสิ่งต่าง ๆ ในโลก (ปฐมก 2:15) และถือเป็นคำสั่งที่พระเจ้ามอบให้เราแต่ละคนด้วย

ขั้นที่ 4 ปฏิบัติ

ก. จดเนื้อหาหลังสมุด

1. พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ด้วยความรักและทรงสร้างตามภาพลักษณ์ของพระองค์
2. เพื่อเราจะได้โมทนาคุณพระเจ้า สรรเสริญและขอบพระคุณพระเจ้า สำหรับชีวิตและสิ่งสร้างต่าง ๆ ที่พระองค์ประทานให้กับเรา
3. เพื่อเราจะได้ตระหนักถึงการเป็นผู้ร่วมงานกับพระเจ้าในการดูแลสิ่งสร้างของพระองค์

ข. กิจกรรม

1. แจกตุ๊กตากระดาษให้เด็กทุกคน โดยให้เป็นเหมือนตัวเราแต่ละคน
2. เขียนข้อตั้งใจที่เราจะทำภายใน 1 สัปดาห์ในการเป็นผู้ร่วมงานกับพระองค์ในการดูแลสิ่งสร้างต่าง ๆ รวมถึงข้อตั้งใจที่เราแต่ละคนต้องการจะทำ เช่น หนูจะขยันทำงานบ้านมากขึ้น จะขยันเรียน จะไม่จับสัตว์มาทรมาน จะตั้งใจสวดภาวนาทุกคืนก่อนนอน เป็นต้น
3. ให้เด็ก ๆ ตกแต่งตุ๊กตาของตนเองให้สวยงาม
4. คุณครูช่วยตรวจดูและให้คำแนะนำแก่เด็ก ๆ ด้วย เมื่อเสร็จแล้วให้นำไปติดในสมุดปฏิบัติการณ์

บทที่ 3

พระเจ้าประทานพระพรพรทานให้เราเป็นของขวัญ

จุดประสงค์

1. เพื่อให้ผู้เรียนรู้จักจำให้ขึ้นใจว่าพระเจ้าเป็นผู้ประทานพระพรพรทานให้กับเรา
2. เพื่อให้ผู้เรียนรู้และเข้าใจว่าพระพรพรทานคืออะไร
3. เพื่อให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของพระพรพรทานและหมั่นสวดขอต่อพระเจ้าบ่อย ๆ

อุปกรณ์

1. กระดาษหน้าเดียว
2. พระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่ตามจำนวนผู้เรียน

ขั้นที่ 1 กิจกรรม

1. แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ ละ 5-7 คน
2. แจกกระดาษหน้าเดียวให้กลุ่มละ 1 แผ่น
3. ให้เด็กช่วยกันหาคำตอบจากคำถามต่อไปนี้
- มีปัจจัยอะไรบ้างที่ทำให้ต้นไม้ที่เรานำปลูกเติบโตและเกิดดอกออกผล(ให้เวลาคิด 1 – 2 นาที)
4. จากนั้นขออาสาสมัครมารายงานถึงคำตอบที่กลุ่มตนเองได้ช่วยกันคิดหรืออาจให้ทุกกลุ่มรายงานก็ได้
5. ครูจดคำตอบบนกระดานดำ

ขั้นที่ 2 วิเคราะห์

ดูจากคำตอบของนักเรียนที่เขียนขึ้นบนกระดานแล้วสรุป

สรุป ต้นไม้จะเจริญเติบโตได้ก็ต้องมี เมล็ดพันธุ์ที่ดี ดินดี มีน้ำ มีปุ๋ย อากาศ แสงแดด คนดูแลรดน้ำ จึงจะเกิดดอกออกผลได้

ขั้นที่ 3 คำสอน

1. พระพรพรทาน คือการเป็นมิตรและการสนิทสัมพันธ์กับพระเจ้าอย่างแน่นแฟ้น หรือก็คือ ความสัมพันธ์ระหว่างพระเจ้ากับเรานั้นเอง พระพรพรทานคือชีวิตพระที่มาสถิตในตัวเรา พระเยซูคริสต์ทรงเปรียบชีวิตพระนี้ เหมือนกับต้นองุ่น “เราเป็นเถาองุ่น ท่านทั้งหลายเป็นกิ่งก้าน ผู้ที่ดำรงอยู่ในเรา และเราดำรงอยู่ในเขาก็ย่อมเกิดผลมาก เพราะถ้าไม่มีเรา ท่านก็ทำอะไรไม่ได้เลย ถ้าผู้ใดไม่ดำรงอยู่ในเรา ก็จะถูกโยนทิ้งไปข้างนอกเหมือนกิ่งก้าน และจะเหี่ยวแห้งไป กิ่งก้านเหล่านั้นจะถูกเก็บไปทิ้งในไฟและถูกเผา ” (ยน 15:5-6) กิ่งก้านเมื่อติดอยู่กับลำต้น

ก็มีชีวิตและเกิดผลได้ ถ้ากิ่งก้านแยกออกจากลำต้นก็ตายเกิดผลไม่ได้ มีแต่จะเอาไปเผาไฟ พระเจ้าเปรียบ เป็นเหมือนลำต้นที่เป็นท่อน้ำมาเลี้ยงส่วนต่าง ๆ ของลำต้น ส่วนเราเป็นกิ่งก้าน เรามีชีวิตก็เพราะได้รับการหล่อเลี้ยงชีวิตนี้มาจากพระเจ้านั่นเอง ชีวิตนี้แหละที่เรียกว่า “พระพรหมทาน”

2. ถ้าเปรียบตัวเรากำลังต้นไม้ ดิน ปุ๋ย น้ำ แสงแดด อากาศ ก็เปรียบเหมือนพระพรหมทานซึ่งพระเจ้าประทานให้ ทำให้เราเจริญเติบโต เกิดออกดอกผล คือ คุณงามความดี มีรสชาติอร่อย เป็นแหล่งพักพิง ให้ความร่มเย็นต่อผู้อื่นต่อ ๆ ไป เพราะเราเป็นที่โปรดปรานของพระเจ้า

3. ธรรมชาติของมนุษย์ย่อมรักชีวิตฝ่ายกาย เช่น ต้องการ ความสุขสบาย การอยู่ดีกินดี สุขภาพพลานามัยที่แข็งแรง ที่อยู่อาศัย เครื่องอำนวยความสะดวกสบายต่าง ๆ แม้กระทั่งความสวยงาม ความหล่อ หรือการต้องการเป็นที่หนึ่ง

ชีวิตฝ่ายวิญญาณ คือพระพรหมทาน ประเสริฐกว่าชีวิตฝ่ายกายอย่างไร ที่เปรียบมิได้ เช่น ความบริสุทธิ์ใจ การมีจิตใจแจ่มใส การคิดดี พูดดี การยิ้มแย้มร่าเริง การรักผู้อื่นและมีผู้อื่นรัก ฯลฯ เรา จึงต้องรักและไขว่คว้าชีวิตพระพรหมทานหรือการชิดสนิทกับพระเจ้ายิ่งกว่าความต้องการฝ่ายกาย

4. ถ้าเรารักจะมีชีวิตฝ่ายวิญญาณ หรือได้รับพระพรหมทานจากพระเจ้า เราก็ต้องยิ่งชิดสนิทกับพระเจ้า เหมือนกิ่งก้านอ่อนติดกับลำต้นอ่อน เราต้อง หมั่นสวดภาวนาขอจากพระเจ้า เพราะ เป็นของขวัญที่พระเจ้าจะประทานให้แก่ผู้ที่พระองค์พอพระทัยและขอเท่านั้น เราต้องหมั่นไปปรับศีลศักดิ์สิทธิ์ต่าง ๆ เพราะศีลศักดิ์สิทธิ์เป็นท่อนำพระพรหมทานมาสู่เรา และเป็นต้นเรดื้อ องพยายามรักษาพระพรหมทานที่ได้รับนี้ไว้ อย่าให้สูญเสียไปโดยประพฤติกปฏิบัติตนให้ดียู่เสมอ

ขั้นที่ 4 ปฏิบัติ

ก.จดเนื้อหาลงในสมุด

1. พระพรหมทานคืออะไร

ตอบ พระพรหมทาน คือ การเป็นมิตรและการสนิทสัมพันธ์กับพระเจ้าอย่างแน่นแฟ้น ซึ่งพระเจ้าประทานให้เราเป็นของขวัญ

2. เราต้องทำอะไรจึงจะได้รับพระพรหมทาน

ตอบ เราต้องชิดสนิทกับพระเจ้า โดยหมั่นสวดภาวนาขอต่อพระองค์ และหมั่นไปปรับศีลศักดิ์สิทธิ์บ่อย ๆ

ข.กิจกรรม

1. แจกภาพพวงอุ้ง และให้นักเรียนเขียนกิจกรรมดีต่าง ๆ ที่จะช่วยให้เราได้รับพระพรหมทานจากพระเจ้าลงในผลอุ้งแต่ละผล เช่น สวดภาวนา ให้กำลังใจคนอื่น ไปร่วมมิสซา เป็นต้น จากนั้นระบายสีให้สวยงาม

3. ให้นักเรียน เขียนบทภาวนาขอขอบคุณพระเจ้าสำหรับพระพรหมทานที่พระองค์ประทานให้ และวอนขอพระพรหมทานนั้นจากพระเจ้าด้วย

กิจกรรมบทที่ 3 พระเจ้าประทานพระพรพรทานให้เราเป็นของขวัญ

ชื่อ..... นามสกุล..... ชื่อเล่น..... ศีล..... ห้อง.....

คำสั่ง

- 1.ให้นักเรียนเขียนกิจกรรมดีต่าง ๆ ที่จะช่วยให้เราได้รับพระพรพรทานจากพระเจ้าลงในผลองุ่นแต่ละผล เช่น สวดภาวนา ให้กำลังใจเพื่อน ไปร่วมมิสซา เป็นต้น จากนั้นตกแต่งและระบายสีให้สวยงาม
- 2.ให้นักเรียนเขียนบทภาวนาขอขอบคุณพระเจ้าสำหรับพระพรพรทานที่พระองค์ประทานให้

บทภาวนา.....
.....
.....

บทที่ 4

บาปทำลายความสัมพันธ์ระหว่างพระเจ้ากับเรา

จุดประสงค์

1. เพื่อให้ผู้เรียนรู้ว่าบาปคือการไม่เชื่อฟังพระเจ้า การฝ่าฝืนคำสั่งของพระเจ้า
2. เพื่อให้ผู้เรียนรู้และเข้าใจว่า บาปเป็นตัวทำลายความสัมพันธ์ระหว่างพระเจ้ากับเรา และบาปมี 2 ชนิด คือ บาปหนัก และ บาปเบา
3. เพื่อให้ผู้เรียนพยายามหลีกเลี่ยงโอกาสในการทำบาปและพยายามไม่ทำบาป

ขั้นที่ 1 กิจกรรม

ยิ่งห่างยิ่งไม่ได้ยิน

ขั้นที่ 1 ขออาสาสมัคร 2 คน ออกมายืนหันหน้าเข้าหากัน เว้นระยะห่างประมาณ 1 ก้าว

ขั้นที่ 2 ผู้นำเตรียมประโยคให้คนหนึ่งเป็นคนพูดประโยคที่ว่า “ฉันรักเธอ”

ขั้นที่ 3 เมื่อพูดเสร็จแต่ละครั้ง ให้คนที่ฟังก้าวถอยหลังไป 1 ก้าว แล้วหยุดฟังคนที่เป็นคนพูด พูดประโยคเดิม ในระดับเสียงเท่าเดิม ทำเช่นนี้ไปเรื่อย ๆ จนถึงระดับหนึ่ง ให้ผู้นำถามคนที่ถอยไปเรื่อย ๆ ว่า ยังได้ยินอยู่หรือไม่ ถ้าไม่ได้ยินก็ให้หยุด

(อาจให้คนที่เป็นคนฟัง หันหลังก็ได้ แล้วก้าวเดินหน้าไปเรื่อย ๆ หรืออาจให้คนที่พูด ค่อย ๆ พูดดังขึ้น ๆ เมื่อคนที่ถอย ถอยไปเรื่อย ๆ จนกว่าจะดังจนสุดเสียงของคนพูดแล้ว คนที่ฟังไม่ได้ยินก็ให้หยุด)

***อาจจะทำทั้ง 2 แบบก็ได้

ขั้นที่ 2 วิเคราะห์

1. ถามผู้เรียนว่า ระหว่างการพูดกัน 2 คนที่เห็นเพื่อน ได้ทำกิจกรรม ระหว่างที่เราพูดกันใกล้ ๆ หรือว่าพูดกันไกล ๆ หรือต้องตะโกนพูดกัน อย่างไรหนิดีกว่ากัน เพราะอะไร – ให้เด็กได้คิด และช่วยกันตอบ
2. ที่นี้ใครเคยมีประสบการณ์ทะเลาะกับเพื่อนบ้าง เพื่อนอาจทำอะไรบางอย่างไม่ถูกใจเรา ขัดใจเรา หรือเราเคยไม่พูดกับเพื่อน เราเคยเดินหนีเพื่อนไหม เพื่อนพูดอะไรกับเราเราก็ไม่ฟังบ้างไหม รู้สึกอย่างไร
3. ในทางกลับกัน ใครที่เคยโดนเพื่อน โกรธ ไม่พูดกับเรา เดินหนีเรา เราอยากคุยด้วยก็ไม่คุย รู้สึกอย่างไร
4. ที่นี้เราลองมาช่วยกันคิดซิว่า ถ้าพระเจ้ากับเราต้องเป็นแบบที่เพื่อนได้ทำให้เห็น ค่อย ๆ ห่างกันออกไปจนไม่ได้ยินเสียงที่พระเจ้าจะพูดกับเรา ดีไหม ถ้าเป็นอย่างนั้นรู้สึกอย่างไร
5. เราคิดว่าอะไรที่ทำให้พระเจ้ากับเราห่างกัน – บาป การทำความผิด การทำสิ่งที่ไม่ดีต่าง ๆ ฯลฯ

ขั้นที่ 3 คำสอน

1. จากที่เราได้เรียนรู้ไปแล้วว่า พระเจ้าทรงสร้างสรรพสิ่งต่าง ๆ สุดท้ายสิ่งสร้างที่สำคัญที่สุดและพระเจ้าทรงรักมากที่สุดก็คือมนุษย์ แรกเริ่มเลยพระเจ้าสร้างมนุษย์ให้อยู่อย่างสุขสบายกับพระองค์ในสวนเอเดน (ปฐม 2:15-17) “¹⁵พระยาห์เวห์พระเจ้าทรงนำมนุษย์มาไว้ในสวนเอเดน เพื่อเพาะปลูกและดูแลสวน ¹⁶แล้วพระยาห์เวห์พระเจ้าทรงบัญชามนุษย์นั้นว่า “ท่านจะกินผลไม้จากต้นไม้ทุกต้นในสวนได้ ¹⁷แต่อย่ากินจากต้นไม้แห่งความรู้ดี รู้ชั่ว วันใดที่ท่านกินผลจากต้นนั้นท่านจะต้องตาย”

2. พระเจ้าทรงประทานอิสรภาพ เสรีภาพให้แก่มนุษย์ ในการคิด เลือกลงและตัดสินใจทำสิ่งต่าง ๆ และนี่คือสิ่งที่ทำให้มนุษย์แตกต่างจากสิ่งสร้างอื่น ๆ แต่สุดท้าย มนุษย์ก็เลือกที่จะทำบาป ฆูหรือปีศาจได้ล่อลวง เอวาให้กินผลไม้จากต้นไม้ที่พระเจ้าทรงสั่งห้าม เพราะความที่อยากจะใหญ่เท่าพระเจ้า คือรู้ดีรู้ชั่ว และได้ส่งผลไม้ให้อาดัมกินด้วย เมื่อเขาได้ยินเสียงของพระเจ้าเรียกเขาทั้งสอง เขาก็สำนึกได้ว่าตัวเองได้เลือกทำในสิ่งที่ผิด คือไม่ได้เชื่อฟังเสียงของพระองค์ แต่กลับไปเชื่อฟังเสียงของปีศาจหรือความชั่วร้ายแทน (เทียบ ปฐม 2:1-24 มนุษย์ตกในบาป) สิ่งที่อาดัมและเอวาได้ทำ ส่งผลมายังเรามนุษย์ทุกคนด้วย หรือที่เราเรียกว่า “บาปกำเนิด”

3. เมื่อมนุษย์ผู้แรกทำบาปคือการไม่เชื่อฟังพระเจ้า ฝ่าฝืนคำสั่งของพระเจ้า (เทียบ ปฐม 3:1-11; รม 5:19) จากการที่ได้อยู่กับพระเจ้าในสวนสวรรค์ ได้พูดคุยและได้พบพระเจ้าทุกวัน ทำให้เขาทั้งสองถูกขับออกจากสวนเอเดนและมีชีวิตที่ลำบาก ความสัมพันธ์ระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์จึงถูกตัดขาดลง (เทียบปฐม 3:14-19)

4. เมื่อมนุษย์ผู้แรกทำบาป ทำให้สูญเสียพระพรพรทานแห่งความศักดิ์สิทธิ์ดั้งเดิมไป “*ไม่มีความแตกต่างใด ๆ อีก ทุกคนกระทำความบาปและขาดพระสิริรุ่งโรจน์ของพระเจ้า*” (รม 3:23) จากที่เราได้เรียนรู้ในบทที่แล้วว่า พระพรพรทาน คือการเป็นมิตรและการสนิทสัมพันธ์กับพระเจ้าอย่างแน่นแฟ้น เพราะมนุษย์ถูกสร้างมาให้อยู่ในสภาพศักดิ์สิทธิ์ ถูกสร้างมาตามภาพลักษณ์ของพระเจ้า ดังนั้นเมื่อมนุษย์ทำบาปพระพรพรทานก็สูญหายและถูกทำลายลงไปด้วย ผลที่ตามมาก็คือ ความเจ็บปวด ความทรมาน ความตาย(กาอิน-อาเบล) ดังนั้นเมื่อเราทำบาปบ่อยขึ้น ๆ เราก็จะไม่ได้ยินเสียงของพระเจ้า เพราะเราจะห่างจากพระองค์ออกไปเรื่อย ๆ เหมือนกิจกรรมที่เราได้ทำไปตั้งแต่ตอนแรก

5. บาปกำเนิด เป็นสภาพที่เราได้รับมาตั้งแต่เกิด และธรรมชาติของมนุษย์ เราอ่อนแอ เราจึงมีบาปที่เรากระทำขึ้นด้วยตัวเอง เป็นบาปที่เราสร้างเอง ซึ่งมีอยู่ 2 ชนิด คือบาปหนัก และ บาปเบา

บาปหนัก คือ การกระทำหรือสิ่งที่เราทำโดยรู้ตัวและเต็มใจ ทั้ง ๆ ที่รู้ว่าเป็นสิ่งที่ผิดหนัก เป็นบาป เช่น การรังแกเพื่อนเป็นสิ่งที่ไม่ดี ทำให้เพื่อนเจ็บ แต่ก็ตั้งใจทำอาจเพื่อแก้แค้น หรือไม่ชอบเพื่อนคนนั้น การขาดวันอาทิตย์ด้วยความขี้เกียจ ไม่อยากไปมิสซาเพราะติดการ์ตูน ตั้งใจขโมยเงิน ขโมยของ หรือตั้งใจโกหก เป็นต้น

บาปหนัก ทำให้เราขาดการมีชีวิตเป็นหนึ่งกับพระเจ้า ทำให้เราไม่สามารถได้รับชีวิตนิรันดรซึ่งการขาดนั้นเรียกว่า "โทษนิรันดร" ของบาป

บาปเบา คือ การกระทำหรือสิ่งที่ทำไปโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ไม่รู้ตัว ไม่ได้ตั้งใจ

»**บาป** ไม่ได้ทำลายความรักระหว่างเรากับพระเจ้า แต่บาปเบาก็มีผลร้ายในแง่ที่ว่าทำให้เราพลาดโอกาสในการทำความดี หรือทำให้ชีวิตด้านจิตใจของเราไม่เติบโต ที่สำคัญก็คือการที่เราทำผิด แม้ว่าจะเป็นเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ แล้วไม่สำนึกหรือไม่ยอมแก้ไขปรับปรุงตนเอง ตัวของเราจะเกิดนิสัยที่ไม่ดีติดตัวไป บาปเบาจะทำให้เราได้รับโทษชั่วคราว

ขั้นที่ 4 ปฏิบัติ

ก.จดเนื้อหาลงสมุด

1.บาปคืออะไร

ตอบ การไม่เชื่อฟังพระเจ้า ขัดแย้งคำสั่งของพระเจ้า ทำให้มนุษย์เหินห่างจากพระเจ้า

2.บาปที่มนุษย์คู่แรก(อาดัม+เอวา)ได้ทำ เราเรียกว่าอะไร

ตอบ บาปกำเนิด

3.บาปมีกี่ชนิด

ตอบ 2 ชนิด คือบาปหนักและบาปเบา

4.บาปหนักคืออะไร และบาปเบาคืออะไร

ตอบ บาปหนัก คือการกระทำหรือสิ่งที่เราทำโดยรู้ตัวและเต็มใจ ทั้ง ๆ ที่รู้ว่าเป็นสิ่งที่ผิดหนัก เป็นบาปเบา คือการกระทำหรือสิ่งที่ทำไปโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ไม่ได้ตั้งใจ ทำโดยไม่รู้ตัว

ข.กิจกรรม

1.แจกใบงานกิจกรรมของบาป ซึ่งมีทั้งบาปหนัก และบาปเบา

2.ให้เด็กคิดว่ากิจกรรมต่าง ๆ ที่มีอยู่ในใบงานนั้น ข้อใดเป็นบาปหนัก หรือบาปเบา และให้ขีดเครื่องหมาย

✕ ลงในช่อง บาปหนัก - บาปเบา ให้ถูกต้อง

3.จากนั้นคุณครูเฉลยพร้อมกับให้คำแนะนำ อธิบาย เพิ่มเติม และให้กำลังใจเด็กๆ ว่าเราต้องพยายามที่จะไม่ทำบาป แต่ให้ทำแต่สิ่งดีดี ทำความดีทดแทน

กิจกรรมบทที่ 4 ใบงานเรื่องบาปหนัก – บาปเบา

ชื่อ..... นามสกุล..... ชื่อเล่น..... ศील..... ห้อง....

คำสั่ง ให้นักเรียนขีดเครื่องหมาย X ลงในช่องด้านขวาให้ตรงกับกรกระทำของบาป

กิจการ/สิ่งที่เรากระทำ	บาปหนัก	บาปเบา
1. คำไม่ไปมิสซาวันอาทิตย์เพราะตั้งใจจะดูการ์ตูนที่บ้าน		
2. สัมผัสขางลบของเพื่อนไปใช้แล้วก็ลืมเก็บใส่กล่องดินสอของตัวเอง		
3. ตีเห็นเงินวางอยู่บนโต๊ะคุณครู อยากได้ไปซื้อของเล่นเลยหยิบใส่กระเป๋าตัวเอง		
4. คิวชอบลอกการบ้านเพื่อนเป็นประจำ		
5. ปีติบอกพ่อแม่ว่าจะไปวัด แต่กลับไปเล่นเกมในร้านอินเทอร์เน็ต		
6. บุญชูขโมยขนมของเพื่อนไปกินพอเพื่อนถามก็บอกว่าไม่ได้เอาไป		
7. แต้้มด่าเพื่อนด้วยคำหยาบ		
8. โองตั้งใจขัดขาคนให้ล้ม เพราะอิจฉาที่คนเป็นที่รักของครูและเพื่อน ๆ ในห้อง		
9. น้ำเล่นกับเพื่อนขณะเดินไปรับศีลมหาสนิท		
10. เก่งไม่เชื่อฟังพ่อแม่แถมเถียงท่านอีกต่างหาก		

บทที่ 5

พระเจ้าประทานพระเยซูคริสตเจ้าเพื่อมาสอนเราให้รู้จักพระองค์

จุดประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนยินดีต้อนรับพระเยซูคริสตเจ้าเข้ามาในชีวิต
2. เพื่อให้นักเรียนเรียนรู้จักชีวิตของพระเยซูคริสตเจ้าและเชื่อฟังคำสั่งสอนของพระองค์
3. เพื่อให้นักเรียนเลียนแบบอย่างชีวิตของพระเยซูคริสตเจ้าและนำคำสั่งสอนไปใช้ในชีวิตประจำวัน

ขั้นที่ 1 กิจกรรม

เกม “พระเจ้าสั่งว่า”

1. ให้นักเรียนทำตามคำสั่งของผู้นำ โดยมีข้อแม้ว่า จะทำตามคำสั่งก็ต่อเมื่อได้ยินว่า “พระเจ้าสั่งว่า....” เช่น “พระเจ้าสั่งว่าให้ยิ้มให้เพื่อน ๆ” นักเรียนก็ต้องยิ้มให้เพื่อน ๆ “พระเจ้าสั่งให้ยืนขึ้น” นักเรียนทุกคนก็ต้องยืนขึ้น
2. แต่ถ้าเมื่อไรที่ผู้นำออกคำสั่ง โดยไม่มีคำว่า “พระเจ้าสั่ง” นักเรียนไม่ต้องปฏิบัติตาม เช่น ตีเพื่อน 1 ที ถ้าใครทำตามให้คัดคน ๆ นั้นออกมารอการลงโทษ หรือ ผู้นำอาจบอกว่า “ปีศาจสั่งว่าให้พูดว่าน่าเบื่อ” ถ้าใครพูดตามก็ให้คัดคนนั้นออกมารอการลงโทษ เพราะว่าผู้นำไม่ได้พูดว่า “พระเจ้าสั่ง....”
3. ผู้นำควรออกคำสั่งที่ดีทุกครั้ง เมื่อมีคำพระเจ้าสั่งนำหน้า เพราะกิจการที่พระเจ้าให้เราทำเป็นกิจการที่ดี

จากนั้นให้คุณครูจัดการแสดงประกอบคำบรรยายเรื่อง “พระเยซูคริสต์ทรงรับพิธีล้าง” ถ้าไม่สะดวกในการเตรียม คุณครูอาจเล่าเรื่องราวจากพระคัมภีร์ให้เด็กฟังเฉย ๆ ก็ได้

ผู้แสดง

- พระเยซูคริสตเจ้า
- นักบุญยอห์น บัปติสต์
- ประชาชน 2 คน
- ภาพวาดคนกพิราบ(หรืออาจใช้คนแสดงก็ได้)

ครูบรรยาย ผู้แสดงทำแต่ท่าทางประกอบ(เทียบ ลก 3:1-18 คำประกาศของยอห์น ผู้ทำพิธีล้าง)

“เมื่อได้เวลาที่กำหนดไว้ ท่านยอห์น บัปติสต์ก็ออกเทศนาสั่งสอนประชาชนให้ใช้โทษบาปกลับใจ (ผู้แสดงเป็นนักบุญยอห์น บัปติสต์และประชาชนออก) “จงเปลี่ยนจิตใจใหม่ ใครมีเสื้อสองตัวจงแบ่งให้คนที่ ไม่มีใครมีอาหารก็จงปันให้คนที่ไม่มี จงเตรียมทางขององค์พระผู้เป็นเจ้า จงทำทางเดินของพระองค์ให้ตรงเถิด หุบเขาทุกแห่งจะถูกถมให้เต็ม ภูเขาและเนินทุกแห่งจะถูกปรับให้ต่ำลง ทางคดเคี้ยวจะกลายเป็นทางตรง ทางขรุขระจะถูกทำให้ราบเรียบ” พระเยซูคริสต์เสด็จมารับพิธี ล้างจากท่านยอห์นด้วย (ผู้แสดงเป็นพระเยซูคริสต์ เดินออกมา) แต่ท่านยอห์นทูลห้ามไว้ กล่าวว่า “ไม่สมควรที่พระองค์จะเสด็จมารับพิธีล้างจากข้าพเจ้า เป็นข้าพเจ้าเองต่างหาก

ที่ควรจะได้รับพิธีล้างจากพระองค์” แต่พระเยซูคริสต์ตรัสว่า “จงกระทำพิธีล้างให้เราเถิด เพราะสมควรที่เราจะทำตาม น้ำพระทัยของพระบิดา” ท่านขอให้นิจโปรดพิธีล้างให้พระองค์

ทันใดนั้นห้องฟาก็เปิดออก พระจิตของพระเจ้าเสด็จลงมาเป็นรูปนกพิราบ (คนถือรูปนกพิราบออก) มาสถิตอยู่เหนือพระเยซูคริสต์ และมีเสียงดังมาจากฟากฟ้าว่า “ท่านผู้นี้เป็นบุตรสุดที่รักของเรา เราพอใจในตัวท่านมาก พวกท่านจงเชื่อฟังพระองค์เถิด”

ขั้นที่ 2 วิเคราะห์

- ครูถามความรู้สึกของนักเรียนหลังจากได้ชมการแสดงแล้วว่าเป็นอย่างไร เคยได้ยินเรื่องนี้มาก่อนไหม
- ให้นักเรียนช่วยกันเล่าเรื่องนี้ใหม่ตามลำดับ
- ทำไมคนที่ทำตามคำสั่งที่ไม่มีคำว่า “พระเจ้าสั่ง...” ถึงต้องถูกลงโทษ(ในกตিকা)
- หรือจากเกมพระเจ้าสั่ง จะเห็นได้ว่า สิ่งที่พระเจ้าต้องการให้เราทำล้วนเป็นสิ่งดี ๆ ทั้งนั้น

สรุป เสียงพระบิดาดังมาจากสวรรค์ว่า “จงเชื่อฟังพระองค์(พระเยซูคริสต์เจ้า เถิด)” ถือว่าเป็นคำสั่งของพระเจ้า ที่มีต่อเราแต่ละคนให้เชื่อฟังพระเจ้า

ขั้นที่ 3 คำสอน

1. หลังจากที่มีมนุษย์ได้ทำบาป ทำให้ความสัมพันธ์อันสนิทแน่นแฟ้นและมิตรภาพระหว่างพระเจ้ากับเรา หินห่างและขาดลง แต่จากการแสดงเรื่องราวในพระคัมภีร์ที่เราได้เห็นนี้ พวกเราคงเห็นว่าพระเจ้าทรงรักเรามากขนาดไหน ถึงกับส่งพระบุตร คือพระเยซูคริสต์เจ้าลงมาเพื่อไถ่โทษบาปเรา ไม่ใช่เท่านั้น พระเจ้าพระบิดายังสั่งให้พวกเราเชื่อฟังพระบุตร เพราะพระบุตรเสด็จลงมาเพื่อสอนเราให้รู้จักพระเจ้า พระบุตรสอนอะไรเราบ้าง?

2. พระเยซูคริสต์เจ้าทรงสอนเราว่า พระเจ้าเป็นพระบิดา เราเป็นลูก ของพระองค์ พระองค์ทรงสอนเราให้ สวดภาวนาว่า “**ข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย**” (ให้นักเรียนสวดตามพร้อม ๆ กัน) พระเจ้าทรงเป็น บิดาที่ใจดี รักลูก ๆ เอาใจใส่ดูแลลูก ๆ อยู่เสมอ ประทานสิ่งดี ๆ ให้แก่ลูก(ทบทวนสิ่งดี ๆ ที่พระเป็นเจ้าประทาน ให้ในบทที่ 4 และสิ่งดี ๆ ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตเรา)

3. พระเยซูคริสต์เจ้าทรงเป็นรูปแบบของพระเจ้า พระบิดาผู้ใจดีของเราด้วย พระองค์ตรัสว่า “**ผู้ที่เห็นเราก็เห็นพระบิดา**” (ยน 14:9) พระเยซูคริสต์เจ้าทรงเมตตาสงสารมนุษย์ที่ตกทุกข์ได้ยาก ตลอดช่วงชีวิตของพระองค์ ที่เราได้เรียนรู้ มาแล้วว่า พระเยซูคริสต์เจ้าทรงช่วยผู้คนให้หายทุกข์หายร้อน เหมือนที่พระเจ้าทรงเมตตาสงสาร มนุษย์ที่ตกทุกข์ได้ยาก พระเยซูคริสต์เจ้าทรงอภัยโทษให้ศัตรู พระเจ้าก็ทรงอภัยบาปของเรามนุษย์ด้วย

4. ที่สำคัญคือ พระเจ้าตรัสว่า “**จงฟังพระองค์เถิด**” หมายความว่า พระเจ้าพระบิดาต้องการให้เราเชื่อ ในสิ่งที่พระเยซูคริสต์เจ้าทรงสั่งสอน เมื่อเราเชื่อฟังพระองค์เราก็ต้องยินดีที่จะนำคำสั่งสอนของพระองค์ไปปฏิบัติ ในชีวิตประจำวันของเราด้วย ในการช่วยเหลือผู้อื่น การให้อภัย การรักคนอื่นเหมือนรักตนเอง เพราะเมื่อเรา เชื่อฟังพระเยซูคริสต์เจ้า เราก็รู้จักพระเจ้าดีขึ้น

ขั้นที่ 4 ปฏิบัติ

ก.จดเนื้อหาลงในสมุด

1. พระเจ้าทรงเผยแสดงพระองค์เองให้เรารู้จักได้อย่างไร

ตอบ พระเจ้าทรงเผยแสดงพระองค์เองให้เรารู้จักโดยทางพระเยซูคริสตเจ้า

2. พระเจ้าทรงสั่งให้เราเชื่อฟังพระเยซูคริสต์อย่างไร

ตอบ พระเจ้าทรงสั่งให้เราเชื่อฟังพระเยซูคริสต์โดยตรัสว่า “ท่านผู้นี้คือบุตรสุดที่รักของเรา เป็นที่โปรดปรานของเรา พวกท่านจงเชื่อฟังพระองค์เถิด”

3. เราต้องปฏิบัติอย่างไรต่อพระเยซูคริสตเจ้า

ตอบ เราต้องเชื่อฟังพระองค์ และปฏิบัติตามคำสั่งสอนของพระองค์เสมอ

ข.กิจกรรม

แจกภาพพระบายสีให้คนละ 1 แผ่น และตกแต่งให้สวยงาม

ฉบับทดลองใช้

กิจกรรมบทที่ 5 พระเจ้าประทานพระเยซูคริสต์เจ้าเพื่อมาสอนเราให้รู้จักพระองค์

ชื่อ.....นามสกุล.....ชื่อเล่น.....สี.....ห้อง....

คำสั่ง จงระบายสี และตกแต่งให้สวยงาม

หนูจะเชื่อฟัง

และทำตามคำสอนของพระเยซู

บทที่ 6

พระจิตคือพระผู้ช่วยที่พระบิดาและพระเยซูคริสต์ประทานให้เรา

จุดประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนรู้จักพระจิตเจ้าที่พระบิดาและพระเยซูคริสต์เจ้าประทานให้กับเรา
2. เพื่อให้นักเรียนเห็นความสำคัญและรู้จักบทบาทหน้าที่ของพระจิตเจ้าในชีวิตคริสตชน
3. เพื่อให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะรับพระจิตเจ้าทุก ๆ วัน โดยการสวดภาวนาวอนขอ

ขั้นที่ 1 กิจกรรม

ครูสอนให้นักเรียนสวดบท “อัญเชิญพระจิตเจ้า” ในหนังสือภาวนาของเด็ก ๆ

- ให้นักเรียนสวดพร้อมกัน
- ให้นักเรียนสวดทีละคน

ขั้นที่ 2 วิเคราะห์

ครูถามนักเรียน

- บทสวดนี้เป็นบทสวดอันวอนใคร?
- บทสวดนี้ใช้สวดตอนไหน?
- บทสวดนี้อววนขออะไรบ้าง?

สรุป เรามักจะสวดบท “อัญเชิญพระจิตเจ้า” ในตอนเริ่มวันใหม่ หรือกิจการใหม่ เพื่อ วอนขอ พระจิต เจ้า
ประทานความช่วยเหลือให้เริ่มวันใหม่และกิจการต่าง ๆ อย่างดี

ขั้นที่ 3 คำสอน

1. พระบิดาและพระบุตร(เยซูคริสต์เจ้า) ปรารถนาที่จะส่งพระจิตมาช่วยเหลือเรา พระเยซูคริสต์ เจ้าตรัสว่า
“และเราจะวอนขอพระบิดา แล้วพระองค์จะประทานผู้ช่วยเหลืออีกองค์หนึ่งให้ท่าน เพื่อจะอยู่กับท่านตลอดไป
คือพระจิตแห่งความจริง พระผู้ช่วยเหลือคือพระจิตเจ้าที่พระบิดาจะทรงส่งมาในนามของเรานั้น จะทรงสอนท่าน
ทุกสิ่งและจะทรงให้ท่านระลึกถึงทุกสิ่งที่เราเคยบอกท่าน” (ยน 14:16-17, 26)

2. เมื่อพระเยซูคริสต์เจ้าทรงรับพิธีล้าง พระจิตเจ้าในรูปปรากฏของนกพิราบได้เสด็จมาอยู่เหนือพระองค์
และมีเสียงจากฟ้าว่า “ท่านผู้นี้คือบุตรสุดที่รักของเรา เป็นที่โปรดปรานของเรา ” (ลก 3:21-22) เพื่อเป็นการยืนยัน
ว่าเราทุกคนได้รับพระจิตเจ้าแล้วเช่นกัน ตั้งแต่เมื่อเรารับศีลล้างบาปด้วย ในศีลล้างบาปเราได้รับการล้างอาชั
ย์น้ำและพระจิตทำให้เรากลายเป็นบุตรของพระเจ้า

3. และภารกิจของพระจิตเจ้าก็ปรากฏเด่นชัดในวันที่บรรดาอัครสาวกได้รับพระจิต “เมื่อวันเปนเตกอสเตมาถึง บรรดาศิษย์ทุกคนมาชุมนุมในสถานที่เดียวกัน ทันใดนั้นมีเสียงจากฟ้าเหมือนเสียงลมพัดแรงกล้าทุกคนที่อยู่ในบ้านได้ยิน เขาเห็นเปลวไฟลักษณะเหมือนลิ้นแยกไปอยู่เหนือศีรษะของเขาแต่ละคน ทุกคนได้รับพระจิตเจ้าเต็มเปี่ยม และเริ่มพูดภาษาอื่น ๆ ตามที่พระจิตเจ้าประทานให้พูด ” (กจ 2:1-4) ครั้งนี้พระจิตเสด็จมาในรูปของลมพายุและลิ้นไฟ ทำให้บรรดาอัครสาวกเปลี่ยนไป คือ เกิดมีความกล้าหาญ ความรอบรู้ และสามารถพูดภาษาต่าง ๆ ได้

4. นี่คือนี่สิ่งที่เกิดตามมา ก็คือบรรดาอัครสาวกเปิดประตูบ้านออกไปเผชิญหน้ากับประชาชนอย่างองอาจ กล้าหาญ และเปโตรเริ่ม เทศนาสั่งสอนและ ประกาศว่า พระเยซูคริสต์ เจ้า คือ พระผู้เป็นเจ้า ผู้ถูกตรึงกางเขน ลิ่นพระชนม์และกลับคืนพระชนมชีพ ผู้คนต่างตกตะลึงเพราะต่างคนต่างได้ยินเปโตรพูดเป็นภาษาของ งตน และผลงานชิ้นแรกของพระจิตก็คือ มีคนเชื่อและกลับใจประมาณสามพันคน และวันนั้นเป็นวัน เริ่มต้นของพระศาสนจักรเพราะมีสัตบุรุษกลุ่มแรก (เทียบ กจ 2:14-41)

5. ทุกวันนี้ พระจิต เจ้ายังทรงทำงานอยู่ในพระศาสนจักรและในตัวเราแต่ละคน เพื่อเปลี่ยนชีวิตให้เป็นเหมือนบรรดาอัครสาวกในสมัยนั้น เราจึงควรร่วมมือกับพระองค์โดยปฏิบัติตามแบบอย่างของ บรรดาอัครสาวก คือสวดภาวนาวอนขอพระจิตเจ้าบ่อย ๆ ขอพระองค์ประทานความเชื่อ ความกระตือรือร้น ความรู้ในเรื่อง คำสอน และความกล้าหาญที่จะออกไปประกาศพระนามของพระเยซูคริสต์ เจ้าแก่เพื่อน ๆ ทั้งด้วย การกระทำและคำพูดของเรา โดยไม่อายหรือกลัวภัยอันตรายใด ๆ

ขั้นที่ 4 ปฏิบัติ

ก.จดเนื้อหาลงในสมุด

1. พระเยซูคริสต์เจ้าทรงสัญญาว่าจะส่งใครมาอยู่กับเรา

ตอบ พระจิตเจ้า

2. พระจิตเจ้าเสด็จมาอยู่กับบรรดาอัครสาวกในลักษณะใด

ตอบ ในลักษณะของลมพายุและลิ้นไฟ

3. เมื่อพระจิตเจ้าเสด็จมาแล้ว บรรดาอัครสาวกเป็นอย่างไร

ตอบ เปลี่ยนเป็นคนใหม่ มีความกล้าหาญ ความรอบรู้ และสามารถพูดภาษาต่าง ๆ ได้

ข.กิจกรรม

ให้เวลานักเรียนท่องบทสวด “อัญเชิญพระจิต เจ้า” ให้ท่องส่วนตัว จากนั้นให้ผลัดกันเอากับเพื่อน และให้มาสวดกับคุณครู ถ้านักเรียนคนไหนที่ท่องได้แล้วก็ให้ช่วยเพื่อน ๆ

บทที่ 7

ศีลอภัยบาปหรือศีลแห่งการคืนดี

จุดประสงค์

1. เพื่อให้ผู้เรียนรู้ว่าพระเยซูเจ้าเป็นผู้ตั้งศีลอภัยบาป
2. เพื่อให้ผู้เรียนรู้และเข้าใจว่า ศีลอภัยบาปช่วยเราให้กลับคืนดีกับพระเจ้า และกับเพื่อนมนุษย์
3. เพื่อให้ผู้เรียนหมั่นไปรับศีลอภัยบาปอย่างสม่ำเสมอ โดยเฉพาะทุกครั้งเมื่อทำบาปหนัก

อุปกรณ์ ภาพฟิวเจอร์บอร์ด ชุด ลูกล้างผลาญ 1 ชุด(จำนวน 5 ภาพ)

ขั้นที่ 1 กิจกรรม

เล่าเรื่อง บิดาผู้ใจดี ประกอบภาพฟิวเจอร์บอร์ด(เทียบ ลก 15:11-32 เรื่องลูกล้างผลาญและลูกที่คิดว่าตนทำดีแล้ว)

ขั้นที่ 2 วิเคราะห์

1. มีตัวละครที่เด่น ๆ กี่ตัว ใครบ้าง
2. น้องชายขออะไรจากบิดา แล้วบิดาให้ตามที่ขอหรือไม่
3. เขานำเงินที่ได้ไปทำอะไรบ้าง
4. ชีวิตเขาหลังจากใช้เงินหมดแล้วเป็นอย่างไร
5. หลังจากนั้นเขาตัดสินใจไปไหน
6. ตอนจบของเรื่องเป็นอย่างไร

ขั้นที่ 3 คำสอน

1. เราได้เรียนรู้ว่า การทำบาปทำให้ความสัมพันธ์ ระหว่างพระเจ้ากับเราถูกตัดขาดลง เราสูญเสียพระพรยศาน ซึ่งหมายถึงความสัมพันธ์อันแน่นแฟ้น การเป็นมิตรกับพระเจื่ก็ถูกทำลายลงด้วย และผลของบาปที่บิดา – มารดา คู่แรก(อาดัมและเอวา) ได้ทำ ก็ตกทอดมาสู่มนุษย์ นั่นก็คือ บาปกำเนิด แต่พระเจ้าทรงรักมนุษย์มาก และรักแบบไม่มีเงื่อนไข ให้โอกาสมนุษย์หลายต่อหลายครั้ง ที่สำคัญที่สุดคือการส่งพระบุตรองค์เดียว คือ พระเยซูเจ้าลงมาบังเกิดในโลก เป็นพระผู้ไถ่ที่ช่วยมนุษย์ให้รอดพ้นจากการเป็นทาสของบาปและความตาย

2. พระเยซูเจ้าทรงปรารถนาจะช่วยมนุษย์ให้รอด นำมนุษย์ให้กลับมาคืนดีกับพระเจ้าพระบิดา พระองค์จึงทรงตั้ง “ศีลอภัยบาป” เพื่อช่วยเหลือมนุษย์ มีกล่าวไว้ในพระวรสารตามคำบอกเล่าของนักบุญ ยอห์น บทที่ 20 ข้อ 19-23 พระเยซูเจ้าตรัสกับอัครสาวกว่า “จงรับพระจิตเจ้าเถิด ท่านทั้งหลายอภัยบาปของผู้ใดบาปของผู้นั้นก็

ได้รับการอภัย ท่านทั้งหลายไม่อภัยบาปของผู้ใดบาปของผู้นั้นก็ไม่ได้รับการอภัยด้วย ” พระเยซูเจ้าทรงมอบอำนาจให้บรรดาอัครสาวกสามารถยกบาปได้

3. เราทุกคนต้องเข้ารับศีลอกัณฑ์บาป เพราะเราทุกคนล้วนเป็นคนบาป เมื่อเรารับศีลล้างบาป บาปกำเนิดของเราถูกลบล้างไปหมดก็จริง แต่ด้วยความเป็นมนุษย์ เราอ่อนแอ เรามีความโน้มเอียงที่จะทำบาปได้อยู่บ่อย ๆ เราจึงตกในบาป และจำเป็นต้องเข้าไปรับศีลอกัณฑ์บาป เพื่อแสดงความเสียใจที่ได้กระทำบาป และมีความตั้งใจดีที่จะไม่ทำบาปอีก แต่เราไม่สามารถแก้บาปโดยตรงกับพระเจ้าโดยไม่ผ่านพระสงฆ์ เพราะพระเยซูเจ้าทรงมอบอำนาจการยกบาปให้แก่นักบุญเปโตร(มธ 16:19) และบรรดาอัครสาวกและผู้สืบทอดตำแหน่งต่อ ๆ มา ฉะนั้น เราต้องเข้าไปรับศีลอกัณฑ์บาปทุกครั้งที่เราทำบาปหนัก และพระสงฆ์จะเป็นผู้ยกโทษบาปให้เราในนามของพระบิดา พระบุตร และพระจิต

4. ความหมายของการยกบาปก็คือ ยกโทษ ไม่เอาผิด แล ะนำคนบาปให้มาสัมผัสพระเจ้าเสียใหม่ มาจับมือกับพระองค์ มาเป็นเพื่อนกับพระองค์ เราเรียกการกระทำดังนี้ว่า การคืนดีกับพระเจ้า แล้วผลที่ตามมาก็คือความสุขสงบ สันติที่เกิดขึ้นในใจ

5. นอกจากคืนดีกับพระเจ้าแล้ว ศีลแก้บาปยังทำให้เราหันมาคืนดีกับเพื่อนมนุษย์ด้วย เพราะบาปที่เราทำส่งผลกระทบต่อเพื่อนมนุษย์เสมอ ทำให้สายสัมพันธ์กับเพื่อนมนุษย์จืดจางลง เมื่อเรารับศีลแก้บาปสิ่งเหล่านี้ก็ได้รับการเยียวยาให้หาย เรากับเพื่อนมนุษย์ก็กลับมาคืนดีกัน มามีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันดังเดิม หรือดีกว่าเดิมนั้น ขอให้เรามั่นใจไปรับศีลอกัณฑ์บาปอย่างสม่ำเสมอ โดยเฉพาะทุกครั้งที่เราได้ทำบาปหนัก และให้เราพยายามตั้งใจที่จะไม่ทำบาป พยายามหลีกเลี่ยงโอกาสที่จะทำบาป พยายามทำสิ่งที่ดีต่อตนเอง และต่อผู้อื่น เพื่อให้พระเจ้าพอพระทัย และนี่คือสิ่งที่เราสามารถตอบสนองความรักของพระเจ้าในชีวิตประจำวันในขณะที่เรายังมีชีวิตอยู่ได้

6. ผลทางจิตใจของศีลอกัณฑ์บาปได้แก่(CCC 1496)

- การคืนดีกับพระเจ้า ซึ่งโดยทางนี้ผู้ใช้โทษบาปได้รับพระหรรษทานคืนมา
- การคืนดีกับพระศาสนจักร
- การยกโทษถาวรที่สมควรได้รับอันเนื่องมาจากบาปหนัก
- การยกโทษชั่วคราวอย่างน้อยเป็นบางส่วนที่เป็นผลตามมาของบาป
- สันติสุขและความสบายใจของมโนธรรมและความบรรเทาทางจิตใจ
- การเพิ่มพลังทางจิตเพื่อการรับสู้แบบคริสตชน

ศีลอกัณฑ์บาป จึงเป็นเครื่องหมายและเครื่องมือแห่งความรักและพระเมตตา ที่พระเจ้าทรงแสดงถึงความรักที่ปราศจากเงื่อนไข และความซื่อสัตย์ของพระองค์ ที่ทรงปรารถนาให้มนุษย์ทั้งมวลได้เข้าสู่หนทางความรอดของพระองค์ และในเวลาเดียวกัน เป็นแนวทางและจิตตารมณ์ที่พระองค์ประทานให้มนุษย์ได้ดำเนินชีวิตเป็นประจักษ์พยานถึงพระเจ้าองค์ความรักและเมตตา ด้วยการให้อภัยกันและกันในชีวิตประจำวันของเราด้วย

ขั้นที่ 4 ปฏิบัติ

ก.จดเนื้อหาลงในสมุด

1. ใครเป็นผู้ตั้งศีล อภัยบาป

ตอบ พระเยซูเจ้า

2. ศีลอกัยบาปหรือศีลแก้บาปคืออะไร

ตอบ ศีลอกัยบาป คือศีลศักดิ์สิทธิ์ที่ยกบาปของเรา ทำให้เราคืนดีกับพระเจ้าและเพื่อนมนุษย์อีกครั้ง

3. ทำไมเราถึงต้องไปแก้บาปกับพระสงฆ์

ตอบ เพราะพระเยซูเจ้าทรงมอบอำนาจการยกบาปให้แก่บรรดาอัครสาวกและผู้สืบทอดตำแหน่งต่อ ๆ มา

4. ผลของศีลอกัยบาปหรือศีลแก้บาปคืออะไร

ตอบ ความสุขใจที่ได้กลับมาคืนดีกับพระเจ้าและเพื่อนมนุษย์ และเป็นมัจจำความสุขนิรันดรในสวรรค์

ข.กิจกรรม

เพลง “กลิ้งออกไป” ให้เด็กจดเนื้อเพลงลงสมุด

กลิ้งออกไป กลิ้งออกไป กลิ้งออกไป

บรรดาภรรยาหน้าในใจกลิ้งออกไป(ร้อง 2 รอบ)

บนกางเขน บุตรพระเจ้า

ยอมเลือดไหล เพื่อไถ่เรา อัลเลลูยา(กลับไปร้องตั้งแต่ต้นเพลงใหม่)

1. คุณครูร้องให้เด็กฟัง 2 – 3 รอบเพื่อให้เด็กคุ้นทำนอง

2. สอนให้เด็กร้องตามที่ละท่อนจนจบเพลง

3. ร้องทั้งหมดอีก 3 – 4 รอบ

4. สอนท่าทางประกอบเพลง

บทที่ 8

เราเป็นทุกข์เสียใจ เพราะได้ทำผิดต่อบัญญัติความรัก

จุดประสงค์

เพื่อให้นักเรียนรู้จักเป็นทุกข์เสียใจเมื่อทำผิด เพราะเป็นเงื่อนไขสำคัญที่พระเจ้าจะทรงอภัยให้

ขั้นที่ 1 กิจกรรม

ครูยกตัวอย่างบางอย่างให้นักเรียนตัดสินว่า ดี หรือ ไม่ดี

1.แม่ใช้ให้เด็กชายคำคุณ้อง แต่คำกลับปล่อยน้องไว้แล้วไปวิ่งเล่นกับเพื่อน ๆ น้องหกล้มร้องไห้ จึงดูเอาแต่คำกลับหัวเราะวิ้งหนีไป

2.เด็กหญิงซูลีเล่นกับพี่ ๆ น้อง ๆ ในบ้าน เผอิญวิ่งไปชนตู้กระจกแตก เมื่อแม่กลับมา ซูลีจึงเข้าไปหาแม่แล้วพูดว่า “คุณแม่คะ หนูวิ่งชนตู้กระจกแตก หนูเสียใจและขอโทษคุณแม่”

3.เด็กชายนัทธัง แก่น้องโดยแย่งของเล่นน้องไป พ่อสั่งให้เอาไปคืนน้อง นัทธังใจเกินให้ แล้วบอกกับน้องว่า “ทีหลังแกไม่ต้องมาเล่นกับข้า”

4.เด็กหญิงสุดา ยืมปากกาของเด็กหญิงเพ็ญศรีไป แล้วทำหล่นหัก สุดาจึงไปหาเพ็ญศรี พูดว่า “ฉันทำปากกาของเธอหักเสียแล้ว ฉันเสียใจ ฉันจะซื้ออันใหม่มาให้ค่ะ”

ครูเล่าประวัติคนสำคัญบางคนที่เมื่อทำผิดแล้วรู้จักเสียใจขอโทษ เช่น

นักบุญดอมินิก ซาวีโอ เมื่อเล็ก ๆ ทำขวดน้ำมันแตก จึงเตรียมไม้เรียวไว้ พอแม่กลับมาก็เข้าไปหากล่าวว่า “คุณแม่ครับ ผมทำขวดน้ำมันแตก ผมเสียใจจริง ๆ ผมขอโทษ ขอคุณแม่ลงโทษผมเถอะครับ ” ว่าแล้วก็ยื่นไม้เรียวให้แม่ตี แต่แม่สงสารก็ยกโทษให้

ยอร์จ วอชิงตัน ประธานาธิบดีคนแรกของสหรัฐอเมริกา เมื่อยังเล็กอยู่ พ่อซื้อขวานเล่มเล็ก ๆ ให้เป็นของขวัญ ยอร์จ วอชิงตัน ชอบใจมาก เทียวเอาขวานฟันไม้ที่พ่อรักและหวงมากต้นหนึ่ง ขาด ยอร์จ วอชิงตัน รู้ตัวจึงวิ่งไปหาพ่อกล่าวว่า “คุณพ่อครับ ผมเอาขวานฟันต้นไม้ที่พ่อรักขาดไปแล้ว ผมเสียใจขอคุณพ่อลงโทษผมเถอะ ” พ่อเอามือลูบศีรษะลูกแล้วกล่าวว่า “เอาเถอะ ลูกผิดไปแล้วก็รู้จักเสียใจมาขอโทษ การทำเช่นนี้ค่ายิ่งกว่าต้นไม้ต้นนั้นหลายเท่า พ่อไม่ลงโทษลูกหรอก ”

ขั้นที่ 2 วิเคราะห์

ครูถามนักเรียนว่า

- สมมติว่านักเรียนเป็นพ่อแม่ นักเรียนจะอย่างไรต่อการกระทำของเด็ก ๆ ตามตัวอย่างข้างบน? ทำไม? (อ่านประโยคข้างบนซ้ำให้เด็กฟังทีละข้อ)

- รู้สึกอย่างไรต่อเรื่องราวของนักบุญคอปติก ซาวิโอ และยอร์จ วอชิงตัน
- ถ้าเป็นนักเรียนจะบอกกับพ่อแม่หรือคุณครูตามตรงไหม ถ้าเธอทำผิด(บอกเพราะอะไร ถ้าไม่บอกเพราะอะไร)

สรุป คนเราย่อมผิดพลาดได้ แต่เมื่อผิดพลาดแล้วรู้จักเสียใจขอโทษ ก็จะได้รับกรอภัย หรือทำให้โทษ ที่รุนแรงนั้นลดน้อยลง ความผิดบาปได้แยกเราออกจาก พระเจ้า และทำลายความสัมพันธ์ระหว่างพระเจ้ากับเรา เราสามารถบอกกับพระเจ้าว่าเราเสียใจด้วยความสำนึกอย่างแท้จริง และขอให้พระองค์ยกโทษให้กับเรา

ขั้นที่ 3 คำสอน

1. วันหนึ่ง พระเยซูคริสต์เสด็จไปที่บ้านหลังหนึ่ง มีหญิงคนหนึ่งชื่อ มาริ มั กดาเลนา มาเฝ้าพระองค์ นางเป็นคนบาปหนา มีปีศาจถึง 7 คนสิงอยู่ นางเข้ามากราบแทบพระบาทพระเยซูคริสต์ร้องไห้ น้ำตาไหลรดพระบาท ของพระองค์ นางเอาผมเช็ดแล้วเอาน้ำมันหอมชโลมพระบาท ผู้คนเห็นก็พารังเกียจคิดในใจว่า ทำไมพระเยซูคริสต์เจ้าจึงปล่อยให้คนบาปมาทำเช่นนี้ พระองค์จึงตรัสแก่คนเหล่านั้นว่า “ความคิดของนางซึ่งมีมาได้รับอภัยแล้วเพราะนางรักมาก ผู้ที่ได้รับอภัยน้อยก็เพราะผู้นั้นรักน้อย ” แล้วพระองค์ก็ตรัสกับมาริ มั กดาเลนาว่า “บาปของเจ้าได้รับอภัยแล้ว” (เทียบ ลก 7:36-48) เหตุที่มาริ มั กดาเลนาได้รับอภัยก็เพราะนางเป็นทุกข์เสียใจและแสดงออกด้วยการร้องไห้ เอาน้ำตาล้างพระบาท ชโลมน้ำมันหอมที่พระบาท จากคนบาปหนา ในอดีต นางจึงกลายเป็นนักบุญใหญ่ คือ นักบุญมาริ มั กดาเลนา

2. เมื่อเราทำบาปผิดต่อพระเจ้า วิธีเดียวที่จะทำให้พระเป็นเจ้าอภัยเราได้ก็คือ เป็นทุกข์เสียใจและขอโทษ พระองค์ พระเจ้าตรัสว่า “ถึงบาปของเจ้าจะมีสีแดงเข้ม ก็จะเป็นขาวราว กับหิมะ ถึงมันจะแดงอย่างผ้าแดง ก็จะเป็นอย่างขนแกะ” (อสย 1:18)

3. ความทุกข์ถึงบาปคือการสำนึกว่าเราได้ทำผิดต่อพระเจ้าผู้ทรงรักเราและมีพระคุณต่อเราอย่างเหลือล้น พระองค์ทรงเป็นบิดาของเรา ทรงดีต่อเราทุกประการ การทำบาปจึงเป็นกา รนรคุณอย่างน่าละอายที่สุด นอกจากนั้นบาปยังมีความร้ายกาจในตัวเอง คือ ทำให้เราสูญเสียพระพรหรรษา เสียความเป็นบุตรของพระเจ้า เสียมรดกในสวรรค์ด้วย และถ้าเราตายในบาปเราก็จะต้องรับโทษในนรกตลอดนิรันดร์ การคิดได้เช่นนี้ ทำให้เราเกลียดกลัวบาปและเกิดความเป็นทุกข์ได้เหมือนกัน ฉะนั้น การสำนึกผิดอย่างแท้จริงได้ ต้องมีความทุกข์ถึงบาปในจิตใจ หมายความว่า การกลับใจต้องมีผลถึงภายในจิตใจของเราด้วย

4. พระศาสนจักรสอนว่า คนบาป ถ้าสำนึกตน เป็นทุกข์เสียใจ แม้ตายไปโดยไม่มีโอกาสรับศีลแก้บาป ก็ได้รับการอภัยและสามารถเอาตัวรอดได้ ฉะนั้น เราจึงควรเป็น นทุกข์เสียใจเพราะบาปของเราบ่อย ๆ หรือทุกครั้งที่เราพิจารณา นโมธรรมหรือพิจารณาบาปแล้ว

ขั้นที่ 4 ปฏิบัติ

ก.จดเนื้อหาลงในสมุด

1.ความทุกข์ถึงบาปคืออะไร?

ตอบ ความทุกข์ถึงบาปคือเสียใจที่ได้ทำผิดต่อพระเจ้าซึ่งรักและดีต่อเรายิ่งนัก

2. เราควรเป็นทุกข์ถึงบาปเมื่อไร?

ตอบ เราควรเป็นทุกข์ถึงบาปทุกครั้งที่เราทำบาป หรือ หลังจากได้พิจารณาโมธรรมหรือพิจารณาบาปแล้ว

ข.กิจกรรม

- 1.ให้นักเรียนสวดบท “บทสารภาพบาป” และ “บทแสดงความทุกข์” อย่างตั้งใจ(บทภาวนาปรับปรุงใหม่ ปี ค .ศ. 2010) ครูอธิบายความหมายของคำภาวนาทั้งสองบทนี้ให้นักเรียนเข้าใจ
- 2.ให้ฝึกสวด “บทแสดงความทุกข์” สำหรับนักเรียนที่ยังสวดไม่ได้

ฉบับทดลองใช้

บทที่ 9

พระเจ้าทรงอภัยโทษให้เราเมื่อเราสำนึกผิด

จุดประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนเกิดความประทับใจและซาบซึ้งในพระเมตตาของพระเจ้าที่อภัยโทษให้เราเมื่อเราสำนึกผิด
2. เพื่อให้นักเรียนไม่กลัวที่จะมาสารภาพผิดต่อพระเจ้าเมื่อเราได้ทำความผิด
3. เพื่อให้นักเรียนที่ความตั้งใจดีที่จะพยายามไม่ทำบาปหรือความผิดเพราะความรักต่อพระเจ้า

อุปกรณ์

1. พระวรสารภาคพันธสัญญาใหม่เท่าจำนวนผู้เรียน
2. ภาพพระคัมภีร์ เรื่องหญิงผิดประเวณี (ยอห์น 8:1-11)

ขั้นที่ 1 กิจกรรม

แบบที่ 1 ครูเล่าเรื่องในพระวรสารต่อไปให้นักเรียนฟังพร้อมภาพประกอบ

เช้าตรู่วันรุ่งขึ้น พระองค์เสด็จไปในพระวิหารอีก ประชาชนเข้ามาห้อมล้อมพระองค์ พระองค์ประทับนั่ง แล้วทรงเริ่มสั่งสอน บรรดาธรรมจารย์และชาวฟาริสีนำหญิงคนหนึ่งเข้ามา หญิงคนนั้นถูกจับขณะล่องประเวณี เขาให้นางยืนตรงกลาง แล้วทูลถามพระองค์ว่า “อาจารย์ หญิงคนนั้นถูกจับ ขณะล่องประเวณี ในธรรมบัญญัติ โมเสสสั่งเราให้ทุ่มหินหญิงประเภทนี้จนตาย ส่วนท่านจะว่าอย่างไร ” เขาถามพระองค์เช่นนี้ เพื่อทดลองพระองค์ หวังจะหาเหตุปรักปรำพระองค์ แต่พระเยซูเจ้าทรงก้มลง เอานิ้วพระหัตถ์ขีดเขียนที่ พื้นดิน เมื่อคนเหล่านั้นยังทูลถามย้าอยู่ ก พระองค์ทรงเงยพระพักตร์ขึ้น ตรัสว่า “ท่านผู้ใด ไม่มีบาป จงเอาหินทุ่มนางเป็นคนแรกเถิด ” แล้วทรงก้มลงขีดเขียนบนพื้นดินต่อไป เมื่อคนเหล่านั้นได้ฟังดังนี้ ก็ค่อย ๆ ทอยออกไปทีละคน เริ่มจากคนอาวูโส จนเหลือแต่พระเยซูเจ้าตามลำพังกับหญิงคนนั้น ซึ่งยังคงยืนอยู่ที่ เดิม พระเยซูเจ้าทรงเงยพระพักตร์ขึ้น ตรัสกับนางว่า “นางเอ๋ย พวกนั้นไปไหนหมด ไม่มีใครลงโทษท่านเลยหรือ ” หญิงคนนั้นทูลตอบว่า “ไม่มีใครเลยพระเจ้าข้า ” พระเยซูเจ้าตรัสว่า “เราก็มิลงโทษท่านด้วย ไปเถิด และตั้งแต่นี้ไป อย่าทำบาปอีก ” (ยอห์น 8:2-11)

หรือ แบบที่ 2 ให้เด็กได้อ่านพระคัมภีร์ โดยเปิดพระวรสารของนักบุญยอห์นบทและข้อเดียวกัน(ยอห์น 8:2-11)

ขั้นที่ 2 วิเคราะห์

ครูถามความรู้สึกของนักเรียนว่า

- รู้สึกอย่างไรต่อพวกฟาริสีและบรรดาธรรมจารย์
- รู้สึกอย่างไรต่อหญิงที่ถูกจับมา
- รู้สึกอย่างไรต่อพระเยซูคริสตเจ้า

ครูอาจสุ่มถามบางคนหรือให้ช่วยกันตอบก็ได้ และเขียนคำตอบขึ้นกระดาน

สรุป ความประทับใจของเราก็คือ พระเยซูคริสตเจ้า ทรงมีพระทัยเปี่ยมด้วยความเมตตา กรุณา ทรงพร้อมเสมอที่จะยกโทษให้แก่ผู้ที่สำนึกผิด ไม่ว่าเขาผู้นั้นจะมีบาปหนาสักเท่าใดก็ตาม

ขั้นที่ 3 คำสอน

1. พระเยซูคริสตเจ้าตรัสว่า “เรามาเพื่อแสวงหาและเพื่อช่วยผู้ที่เสียไปให้รอดพ้น ” (ลก 19:10) แสดงว่าพระองค์ทรงห่วงใยคนบาปเป็นพิเศษ จนถึงกับเสด็จมาเพื่อตามหาพวกเขาโดยเฉพาะ พระองค์ยังตรัสอีกว่า “คนสบายดีย่อมไม่ต้องการหมอ แต่คนเจ็บไข้ต้องการ ” (มธ 9:12)

2. พระเจ้าทรงมีพระทัยกว้างขวางและทรงเผื่อแผ่พระเมตตาไปยังคนบาปทุกคน พระองค์ทรงเฝ้าคอยให้เขากลับมาหาพระองค์เพื่อจะทรงยกโทษให้ ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดก็คือนิทานเปรียบเทียบเรื่อง “ลูกจ้างผลาญ” หรือ “บิดาผู้ใจดี” ที่เราเคยได้ยินมา บิดาในเรื่องนี้ก็เปรียบได้กับพระเจ้า นั่นเองที่คอยเฝ้าการกลับมาของลูกอยู่ทุกวัน เมื่อลูกชมชานกลับมา แทนที่จะลงโทษกลับสวมกอดรับขวัญและจ้ดฉลองต้อนรับอย่างใหญ่โต พระเจ้าทรงทำเช่นนี้ต่อคนบาปที่กลับใจจริง ๆ (เทียบ ลก 15:11-32)

3. ปกติเมื่อเราทำผิด เรามักไม่กล้าไปบอกใครเพราะกลัวถูกลงโทษ เช่น ทำชั่ว ราวของในบ้านแตกเสียหาย เราไม่กล้าไปบอกพ่อแม่เพราะกลัวถูกตี หรือทำข้าวของของโรงเรียนเสียหาย เราไม่กล้าไปบอกครู เพราะกลัวถูกตี ถูกลงโทษ แต่สำหรับพระเจ้าจะไม่เป็นเช่นนั้นเลย พระองค์จะไม่ทรงลงโทษเราเลย แต่จะยกโทษและรักเราเหมือนเดิม ขอเพียงให้เราเข้ามาขอโทษพระองค์ด้วยความสำนึกผิดจากใจจริง ๆ

4. พร้อมกับความสำนึกผิด เราก็ต้องมีความตั้งใจที่จะไม่ทำบาปอีกต่อไปด้วย พระเยซูคริสตเจ้า ตรัสแก่หญิงคนบาปว่า “เธอก็ไม่ลงโทษท่านด้วย ไปเถิด และตั้งแต่นี้ไป อย่าทำบาปอีก ” (ยน 8:11) แสดงให้เห็นว่าความตั้งใจจะไม่ทำบาปอีกนี้ เป็นเงื่อนไขสำคัญที่จะได้รับการอภัย เราจึงต้องตั้งใจเช่นนี้ทุกครั้ง และต้องพยายามถือตามความตั้งใจนี้ด้วย

ขั้นที่ 4 ปฏิบัติ

ก. จดเนื้อหาลงในสมุด

1. เมื่อเราทำบาปเราต้องทำอะไร

ตอบ เราต้องเป็นทุกข์เสียใจ ขอโทษพระเจ้าและตั้งใจจะไม่ทำบาปอีก

2. พระเจ้าทรงยกโทษให้เราอย่างไร

ตอบ พระเจ้าทรงยกโทษให้เราโดยทางศีลอภัยบาปหรือศีลแก้บาป

3. เงื่อนไขสำคัญที่จะได้รับการอภัยบาปจากพระเจ้าคืออะไร

ตอบ สำนึกและเสียใจที่ได้ทำบาป การตั้งใจที่จะไม่ทำบาปหรือพยายามที่จะไม่ทำบาปอีก

ข.กิจกรรม

กิจกรรมที่ 1 ร้องเพลง “ยอมเพราะรัก” คุณครูเขียนเนื่อบนกระดานหรืออาจเขียนใส่กระดาษมาแล้วให้นักเรียนจดเนื้อเพลง ลงสมุด

ยอมเพราะรัก

ความรักของพระเป็นเจ้า	น้ันงามเป็นดั่งคำสัญญา
พระบุตรมารับโทษา	ยกบาปของเราทั้งหมด
โปรดทรงพระเมตตา	ช่วยเราสู่ทางที่ควร
และขอ โปรดประทาน	ให้เรามีความสันติเทอญ

- 1.ถ้าร้องได้ให้ร้องพร้อม ๆ กันหลังจดเนื้อลงสมุดเสร็จแล้ว
- 2.ในกรณีที่ร้องไม่ได้ คุณครูร้องให้ฟังสัก 2 รอบ
- 3.สอนให้ร้องตามที่สะท้อนจนจบเพลง
- 4.ให้ร้องพร้อมกันอีก 2 – 3 รอบ หลังจากนั้นครูอธิบายความหมายของเพลงด้วย

และ/หรือ

กิจกรรมที่ 2 ระบายสีภาพ หลิงผิประเวณี (ยน 8:1-11) และเขียนสิ่งที่เด็ก ๆ อยากขอโทษต่อพระเยซูเจ้า พร้อมเขียนข้อตั้งใจที่จะไม่ทำสิ่งที่ไม่ดีอีก

กิจกรรมที่ 2 บทที่ 9 พระเจ้าทรงอภัยโทษให้เราเมื่อเราสำนึกผิด

ชื่อ.....นามสกุล.....ชื่อเล่น.....สี.....ห้อง.....

คำสั่ง จงระบายสี และตกแต่งให้สวยงาม

"เราที่ไม่ลงโทษท่านด้วย ไม้เท้า
และตั้งแต่นี้ไป อย่าทำบาปอีก"(ยอห์น 8:11)

.....

.....

.....

.....

บทที่ 10

بابตัน 7 ประการและพระบัญญัติพระศาสนจักร

จุดประสงค์

1. เพื่อให้ให้นักเรียนจดจำและบอกได้ว่า บาบตัน 7 ประการและพระบัญญัติพระศาสนจักรมีอะไรบ้าง
2. เพื่อให้ให้นักเรียนมีแนวทางในการพิจารณาบาป จากبابตัน 7 ประการและพระบัญญัติพระศาสนจักร

อุปกรณ์

1. ฟีวเจอร์บอร์ดเรื่องبابตัน 7 ประการ
2. ซีดีอัลบั้มเพลง “พระเยซูใจดี” เพลง เจ็ดนี้มีความหมาย
3. เครื่องเล่นเพลง / ชาร์ตเพลง(กรณี que เขียนเนื้อในกระดาษชาร์ต)

ขั้นที่ 1 กิจกรรม

1. เพลง เจ็ดนี้มีความหมาย อัลบั้ม “พระเยซูใจดี ” ร้องเฉพาะตรง บาบตัน 7 ประการ คุณครูเขียนเนื้อ เพลงขึ้นกระดาน หรือเตรียม โดยเขียนลงกระดาษชาร์ตแล้วนำไปติดบนกระดาน

بابตันมี 7 ประการ ที่คอยรักษาความสงบในจิตใจ(ร้อง 2 รอบ)

1. จงหอง 2. ตระหนี่ 3. อุลามก 4. อัจฉา คือ 3 และ 4
 5. โลกอาหาร 6. โมโห 7. เกียจคร้าน
1. คุณครูร้องให้เด็ก ๆ ฟัง 2 – 3 รอบ
 2. สอนให้เด็กร้องตามที่ละท่อนจนจบเพลง
 3. ให้เด็กร้องซ้ำทั้งเพลงอีก 2 – 3 รอบเพื่อช่วยในการจดจำทำนองและเนื้อหา
 4. จากนั้นถามเด็กด้วยคำถามต่อไปนี้ – บาบตันมีกี่ประการ อะไรบ้าง แล้วลองปิดเนื้อเพลง และให้เด็กลองตอบเอง จากนั้นคุณครูใช้ฟีวเจอร์บอร์ดเรื่องبابตัน 7 ประการ ให้เด็กคู่สักคู่หนึ่งอย่างเงียบ ๆ และเข้าสู่ขั้นวิเคราะห์

ขั้นที่ 2 วิเคราะห์

คุณครูถามผู้เรียน

- อะไรคือสาเหตุของการทำบาป(ความอ่อนแอของเรา การประจัญ การถูกล่อลวง)
- การประจัญมาจากไหนบ้าง(ปีศาจ/โลก/ธรรมชาติฝ่ายเนื้อหนังซึ่งอ่อนแอ)
- บาบตันมีกี่ประการ(7 ประการ จงหอง ตระหนี่ อุลามก อัจฉา โลกอาหาร โมโห และเกียจคร้าน)
- จากภาพที่ได้ดูนี้ นักเรียนคิดว่าเราสามารถเอาชนะต่อบาป และการล่อลวงต่าง ๆ ได้ด้วยวิธีใด (สวดภาวนา/อ่านพระคัมภีร์/ขอความช่วยเหลือจากพระจิตเจ้า(นกพิราบ) ฯลฯ)

ขั้นที่ 3 คำสอน

1. การที่เราคิดทบทวนและได้ไตร่ตรองตัวเองทุกวัน ยิ่งถ้าทำได้ทุกคืนก่อนนอนจะยิ่งดี จะทำให้เรารู้เท่าทันความคิดของเรา อะไรดีเราก็ทำต่อไป ถ้าไม่ดีก็ต้องแก้ไข เราเรียกวิธีการอย่างนี้ว่า การพิจารณาโนธรรม ก่อนที่เราจะไปรู้ว่าการพิจารณาโนธรรมคืออะไร เราจะเรียนรู้เรื่อง บทที่ 7 ประการ บทบัญญัติพื้นฐานของพระศาสนจักร และพระบัญญัติพระเจ้า 10 ประการ ซึ่งจะช่วยเราในการพิจารณาโนธรรม ก่อนที่เราจะไปปรับศีลอกัยบาป ซึ่งในวันนี้เราจะมาเรียนรู้เรื่อง บทที่ 7 ประการ และบทบัญญัติพื้นฐานของพระศาสนจักรก่อน

2. เราได้เรียนรู้ไปแล้วจากบทเพลง ที่เราร้องไปสักครู่นี้ และจากฟิวเจอร์บอร์ดว่า บทที่ 7 ประการ มีด้วยกัน เจ็ด ประการ ที่นี้เราจะมาดูรายละเอียดประกอบอื่น ๆ อีก ขอให้เราตั้งใจติดตามความหมายและภาพไปพร้อม ๆ กัน (คุณครูอธิบายความหมายของภาพชุดบทที่ 7 ประการ)

หัวใจมนุษย์

(มธ 15:19) ใจเป็นที่เกิดของความคิดชั่วร้าย การฆ่าคน การประทุพผิตทางเพศ การผิดประเวณี การลักขโมย การเป็นพยานเท็จ การใส่ร้าย

พระคัมภีร์ – พระวาจาพระเจ้า

(2 ทธ 3:16-17) ทุกถ้อยคำในพระคัมภีร์ได้รับการดลใจจากพระเจ้า และมีประโยชน์ เพื่อสั่งสอน ว่ากล่าวตักเตือน ให้ปรับปรุงแก้ไขและอบรมให้ดำเนินชีวิตอย่างชอบธรรม คนของพระเจ้าจะได้เตรียมพร้อมและพร้อมสรรพเพื่อกิจการดีทุกอย่าง

(สภ 12:25) จงระวัง อย่าปฏิบัติที่จะรับฟังกระแสพระดำรัสของพระเจ้า ถ้าผู้ที่ไม่ยอมฟังคำตักเตือน ในโลกนี้ยังหนีไม่พ้นการลงโทษ พวกเราที่หันหลังให้กับผู้ที่ตักเตือนเราจากสวรรค์จะหนีพ้นการลงโทษได้หรือ

นกพิราบ – พระจิตเจ้า

(ยอ 3:5) พระเยซูเจ้าทรงตอบว่า “เราบอกความจริงแก่ท่านว่า ไม่มีใครเข้าสู่พระอาณาจักรของพระเจ้า ถ้าเขาไม่เกิดจากน้ำและพระจิตเจ้า

(ยอ 16:8) เมื่อพระองค์ (พระจิตเจ้า) เสด็จมา พระองค์จะทรง แสดงให้โลกเห็นความหมายของบาป ของความถูกต้องและของการตัดสิน

ปีศาจ

(2 คร 4:4) คือผู้ที่ไม่มีชีวิต ซาตานพระของโลกลี้ ทำให้จิตใจของคนเหล่านั้นมืด เพื่อมิให้เขาแลเห็นแสงสว่าง คือข่าวดีเรื่องพระสิริรุ่งโรจน์ของพระคริสตเจ้าผู้ทรงเป็นภาพลักษณ์ของพระเจ้า

ตา

(มธ 6:23) แต่ถ้าดวงตาของท่านไม่ดี สรรพางค์กายของท่านก็จะมืดไปด้วย ฉะนั้น ถ้าความสว่างในท่านมืดไปแล้ว ความมืดจะยิ่งมืดมิดสักเพียงใด”

ดาว

(1 ทธ 4:1-2) พระจิตเจ้าตรัสไว้อย่างชัดเจนว่า ในยุคสุดท้าย บางคนจะละทิ้งความเชื่อ และเปลี่ยนไปสนใจจิตที่หลอกลวงและสนใจคำสอนของปีศาจ สนใจคำสอนของคนโกหกเจ้าเล่ห์ ซึ่งมีโนธรรมของเขาถูกมารร้ายตอกตราไว้แล้ว

นกยูง – บาปจองหอง

(ยก 4:6) พระองค์ยังประทานพระพรที่ท่านที่ยิ่งใหญ่อีกกว่านั้นอีก ฉะนั้นพระคัมภีร์จึงกล่าวอีกว่า “พระเจ้าทรงต่อต้านคนเย่อหยิ่ง แต่ประทานพระพรแก่ผู้ถ่อมตน”

แพะ – บาปอุลามก

(1 ปต 2:11) ท่านที่รักยิ่งทั้งหลาย ข้าพเจ้าวอนขอท่านผู้เป็นเสมือนคนต่างค้ำและคนพลัดถิ่น ให้ละเว้นจากกิเลสตัณหาของเนื้อหนังซึ่งทำสงครามสู้รบกับวิญญาณ

หมู – บาปโลภอาหาร

(ฟป 3:19) ปลายทางของพวกเขาเหล่านี้คือความพินาศ พระเจ้าของเขาทั้งหลายคือท้อง เขาอ้างความน่าละอายมาโอ้อวด เขาสนใจสิ่งของของโลก

หมาป่า – บาปตระหนี่

(อพย 20:17) อย่าโลภมักได้บ้านเรือนของเพื่อนบ้าน อย่าโลภมักได้ภรรยาของเพื่อนบ้าน หรือบ่าวไพร่ชายหญิง โกลา หรือทรัพย์สินใดที่เป็นของเพื่อนบ้าน

งู – บาปอิจฉา

(ยรม 17:9) จิตใจหลอกลวงมากกว่าสิ่งอื่นทั้งหมด ไม่อาจแก้ไข ผู้ใดจะรู้จักใจได้

เสื่อ – บาปโมโห

(อฟ 4:31) ท่านทั้งหลายจงขจัดความขมขื่น ความขุ่นเคือง ความโกรธ การขู่ตะคอก การนิินทาวาร้าย และความไม่ดีไม่งามทั้งหลาย

เต่า – บาปเกียจคร้าน/ขี้เกียจ

(มธ 25:26) นายจึงตอบว่า ‘ผู้รับใช้แล้วและเกียจคร้าน เจ้ารู้ว่าข้าเก็บเกี่ยวในที่ที่ขามีได้หว่าน เก็บรวบรวมในที่ที่ขามีได้ไปรย

จะเห็นได้ว่าเราถูกประณวล่อลงจากปีศาจ ความโลภ และความอ่อนแอตามธรรมชาติของเรา ดังนั้นเราจึงต้องภาวนาวอนขอความช่วยเหลือ ความเข้มแข็งจากพระเจ้าให้เราเอาชนะการล่อ ลวงต่าง ๆ เหมือนดังที่

พระเยซูเจ้าเคยตรัสไว้ว่า “จงตื่นเฝ้าและอธิษฐานภาวนาเพื่อจะได้ไม่เข้าสู่การทดลอง จิตใจพร้อมแล้วก็จริง แต่เนื้อหนังอ่อนกำลัง”(มธ 26:41) ไม่ได้หมายความว่าเราต้องอดหลับอดนอนสวดภาวนาทั้งคืนทั้งวัน แต่ให้ชีวิตของเราคิดถึงพระองค์บ่อย ๆ ในคำภาวนา

3. นอกจาก บาบตัน 7 ประการ ที่ช่วยเราในการคิดพิจารณาโน้มน้าว หรือพิจารณาบาปแล้ว เรายังมี **บทบัญญัติพื้นฐานของพระศาสนจักร 5 ข้อ** ที่ช่วยเรา ดังนี้ (CCC 2041-2043)

1. จงร่วมพิธีบูชาขอบพระคุณ และหยุดทำงานในวันอาทิตย์และวันฉลองบังคับ
2. จงรับศีลออกบาปอย่างน้อยปีละครั้ง
3. จงรับศีลมหาสนิทอย่างน้อยปีละครั้งในกำหนดปีสกา
4. จงอดอาหาร และอดเนื้อ ในวันที่กำหนด
5. จงบำรุงพระศาสนจักรตามความสามารถ

4. นอกจากบาปตัน 7 ประการ บัญญัติพระศาสนจักรทั้ง 5 ข้อ เรายังมีพระบัญญัติพระเจ้าอีก 10 ข้อ ซึ่งเราจะไปดูรายละเอียดในบทต่อไป

ขั้นที่ 4 ปฏิบัติ

ก. จดเนื้อหาลงในสมุด

1. บาบตันมีกี่ประการ อะไรบ้าง

ตอบ บาบตันมี 7 ประการ 1. จงหอง 2. ตระหนี่ 3. อุลามก 4. อิจฉา 5. โลกอาหาร 6. โมโห และ 7. เกียจคร้าน

2. บัญญัติพระศาสนจักรมีกี่ประการ

ตอบ บัญญัติพระศาสนจักรมี 5 ประการ คือ

1. จงร่วมพิธีบูชาขอบพระคุณ และหยุดทำงานในวันอาทิตย์และวันฉลองบังคับ
2. จงรับศีลออกบาปอย่างน้อยปีละครั้ง
3. จงรับศีลมหาสนิทอย่างน้อยปีละครั้งในกำหนดปีสกา
4. จงอดอาหาร และอดเนื้อ ในวันที่กำหนด
5. จงบำรุงพระศาสนจักรตามความสามารถ

ข. กิจกรรม

1. ให้เด็กจดเนื้อเพลงลงสมุด และทบทวน โดยร้องเพลงนี้อีกสัก 2-3 รอบ

เพลง เจ็ดนี้มีความหมาย อัลบั้ม “พระเยซูใจดี” จดเฉพาะตรงบาปตันเจ็ดประการ

บาปตันมี 7 ประการ ที่คอยรั้งความความสงบในจิตใจ(ร้อง 2 รอบ)

1. จงหอง 2. ตระหนี่ 3. อุลามก 4. อิจฉา คือ 3 และ 4
5. โลกอาหาร 6. โมโห 7. เกียจคร้าน

จากนั้นให้นักเรียนท่องบาปตัน 7 ประการ และ บทบัญญัติพื้นฐานของ พระศาสนจักรทั้ง 5 ประการ ให้ขึ้นใจและผลัดกันเอาการกับเพื่อน

บทที่ 11

พระบัญญัติ 10 ประการของพระเจ้า

จุดประสงค์

1. เพื่อให้ให้นักเรียนรู้และจดจำให้ขึ้นใจว่าพระบัญญัติพระเจ้ามี 10 ประการ
2. เพื่อให้ให้นักเรียนรู้ว่าพระเจ้าประทานพระบัญญัติ 10 ประการนี้ให้แก่มนุษย์โดยผ่านทางโมเสส
3. เพื่อให้ให้นักเรียนรู้จักการพิจารณาบาปโดยมีพระบัญญัติ 10 ประการเป็นแนวทาง

อุปกรณ์

1. ชาร์ทเพลง “บัญญัติ 10 ประการ” หรือคุณครูอาจเขียนเนื้อขึ้นกระดานไว้ก่อนแล้ว
2. ชุดบัญญัติ 10 ประการ ประกอบด้วย ไวล์นิ้วพร้อมบัตรคำเรื่อง “บัญญัติ 10 ประการ”
3. เฉลยกิจกรรมบัญญัติ 10 ประการ
4. ซีดีเพลง “บัญญัติ 10 ประการ” อัลบั้มชุด ทำด้วยความรัก / เครื่องเล่นซีดี

ขั้นที่ 1 กิจกรรม

เพลง “บัญญัติ 10 ประการ” อัลบั้มชุด ทำด้วยความรัก

เจ้าจอมมัสการพระเจ้าผู้เดียวของเจ้า อย่าออกพระนามขององค์พระเจ้าโดยไร้เหตุผล

วันของพระเจ้าอย่าลืมฉลองเป็นวันศักดิ์สิทธิ์ และจงนับถือบิดามารดาพี่น้องของตน

อย่าทำลายชีวิตผู้ใด แต่จงมีใจให้ทุก ๆ คน

จงรักษาชีวิตของตน ให้บริสุทธิ์เสมอ

เจ้าจงอย่าลักขโมยไม่ว่าจะเป็นของใคร อย่าใส่ความนินทาทำให้ผู้อื่นเศร้าโศกเสียใจ

อย่ามีความคิดใดใดที่ผิดความบริสุทธิ์ และอย่ามักได้ในทรัพย์สินสมบัติของคนทุกคน

1. คุณครูร้องให้เด็ก ๆ ฟังหรือเปิดจากแผ่นซีดีสัก 2 – 3 รอบ
2. สอนให้ร้องตามที่ละท่อน จนจบเพลง
3. ให้ร้องซ้ำทั้งเพลงอีก 2 – 3 รอบ

ขั้นที่ 2 วิเคราะห์

คุณครูถามนักเรียนว่า

- เคยได้ยินเพลงนี้ หรือเนื้อหาจากเพลงนี้หรือไม่
- เนื้อหาของเพลงนี้พูดถึงเรื่องใด
- เพลงนี้ไม่ได้บอกไว้ว่าบัญญัติไหนพูดถึงเรื่องใด เรามาหากันว่าเนื้อหาของเพลงตรงไหน พูดถึงพระบัญญัติข้อใด (คุณครูอ่านที่ละท่อนแล้วถามเด็กว่าอยู่ในบัญญัติไหน หรืออาจถามเด็กว่า บัญญัติแต่ละข้อนั้น อยู่ในเนื้อหาตรงไหนของเพลง)

สรุป พระบัญญัติของพระเจ้านี้มี 10 ประการ และพระเจ้าทรงมอบบัญญัติ 10 ประการเหล่านี้ให้แก่ ประชากรชาวอิสราเอลจนมาถึงเรา โดยผ่าน ทาง โมเสส ซึ่งเป็นผู้นำ ชาวอิสราเอลออกจากประเทศอียิปต์ บัญญัติ 10 ประการนี้มีไว้เพื่อให้ประชากรของพระเจ้านี้มีแนวทางในการดำเนินชีวิตที่ดี เป็นที่พอพระทัยของพระองค์

ขั้นที่ 3 คำสอน

1. จากครั้งที่แล้วเราได้เรียนรู้เรื่อง บาปต้น 7 ประการ และบทบัญญัติพื้นฐานของพระศาสนจักร 5 ประการไปแล้ว ซึ่งช่วยเราในการพิจารณาโทษกรรม วันนี้เราจะเรียนรู้เรื่องพระบัญญัติ 10 ประการของพระเจ้า ซึ่งได้ชื่อว่าเป็น บทบัญญัติแห่งความรัก วันนี้ จะมีคนถามพระ เยชูเจ้า ว่า "พระบัญญัติไหนเป็นเอกกว่าหมด" (มธ 22:36) พระเยซูเจ้าทรงตอบว่า "จงรักพระ ผู้เป็นเจ้าของเจ้าสุดดวงใจ สุดวิญญาณ และสุดสติปัญญาของเจ้า นี่แหละคือพระบัญญัติเอกประการแรก พระบัญญัติประการที่สองก็คล้ายประการแรก คือ จงรักผู้อื่นเหมือน รักตนเอง บทบัญญัติและคำสอนของประกาศกต่าง ๆ ก็สรุปอยู่ในบัญญัติสองประการนี้" (มธ 22:37-40; เทียบ ลขบ 6:5; ลนต 19:18) พระบัญญัติสิบประการ ด้วยพระบัญญัติแห่งความรักสองลักษณะนี้ จึงถือว่าเป็นบัญญัติที่สมบูรณ์ (CCC 2055)

2. พระบัญญัติสิบประการนี้ ยืนยันสิ่งที่ความรักต่อพระเจ้าและเพื่อนมนุษย์เรียกร้อง พระบัญญัติสามประการแรกเกี่ยวกับความรักต่อพระเจ้าเป็นสำคัญ และพระบัญญัติอีกเจ็ดประการอื่น ๆ เกี่ยวกับความรักต่อเพื่อนมนุษย์ (CCC 2067) และสังคายนาแห่งนครเตรนตอนไว้ว่า พระบัญญัติสิบประการเป็นข้อบังคับสำหรับบรรดาคริสตชนและยังสอนว่าคนชอบธรรมก็ถือปฏิบัติด้วย (CCC 2068)

3. พระบัญญัติ 10 ประการ นั้นเกี่ยวกับความรักต่อพระเจ้าและเพื่อนมนุษย์ดังนี้

พระบัญญัติ 3 ประการแรก เกี่ยวกับความรักต่อพระเจ้า มีดังนี้

1. จงนมัสการองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าพระองค์เดียวของท่าน
2. อย่าออกพระนามพระเจ้าโดยไม่สมเหตุ
3. อย่าลืมหolidayวันพระเจ้าเป็นวันศักดิ์สิทธิ์

พระบัญญัติอีก 7 ประการ เกี่ยวกับความรักต่อเพื่อนมนุษย์ มีดังนี้

4. จงนับถือบิดามารดา
5. อย่าฆ่าคน
6. อย่าผิดประเวณี
7. อย่าลักขโมย
8. อย่าพูดเท็จใส่ร้ายผู้อื่น
9. อย่าปลงใจผิดประเวณี
10. อย่ามักได้ทรัพย์สินของผู้อื่น

4. พระบัญญัติทั้งหมดของพระเจ้าเราไม่อาจแยกจากกันได้ ทุกข้อเกี่ยวโยงและมีความสัมพันธ์กัน เช่น คนหนึ่งอาจไม่อาจเคารพนับถือบุคคลอื่น ๆ ได้โดยปราศจากการถวายพระพรแด่พระเจ้า พระผู้สร้าง หรือ คนหนึ่งไม่อาจกราบไหว้พระเจ้าได้โดยไม่รักเพื่อนมนุษย์ทั้งหลายผู้เป็นสิ่งสร้างของพระองค์ พระบัญญัติสิบประการนี้ ทำให้ชีวิตศาสนาและชีวิตทางสังคมของมนุษย์เป็นหนึ่งเดียวกัน(CCC 2069)

ขั้นที่ 4 ปฏิบัติ

ก.จดเนื้อหาหลังสมุด

1. พระบัญญัติของพระเจ้านี้กี่ประการ

ตอบ พระบัญญัติของพระเจ้านี้ 10 ประการ

2. พระเจ้าทรงมอบพระบัญญัติ 10 ประการนี้ให้แก่เราโดยผ่านทางใคร

ตอบ โมเสส

3. พระบัญญัติ 3 ประการแรกที่เกี่ยวข้องกับความรักต่อพระเจ้านี้มีอะไรบ้าง

ตอบ พระบัญญัติ 3 ประการแรก เกี่ยวข้องกับความรักต่อพระเจ้า มีดังนี้

1. จงนมัสการองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าพระองค์เดียวของท่าน

2. อย่าออกพระนามพระเจ้าโดยไม่สมเหตุ

3. อย่าลืมฉลองวันพระเจ้าเป็นวันศักดิ์สิทธิ์

4. พระบัญญัติ 7 ประการที่เกี่ยวข้องกับความรักต่อเพื่อนมนุษย์มีอะไรบ้าง

ตอบ พระบัญญัติ 7 ประการ เกี่ยวข้องกับความรักต่อเพื่อนมนุษย์ มีดังนี้

4. จงนับถือบิดามารดา

5. อย่าฆ่าคน

6. อย่าผิดประเวณี

7. อย่าลักขโมย

8. อย่าพูดเท็จใส่ร้ายผู้อื่น

9. อย่าปลงใจผิดประเวณี

10. อย่ามักได้ทรัพย์สินของผู้อื่น

ข.กิจกรรม

1. แจกบัตรคำพระบัญญัติให้กับเด็กคน 1 – 2 ใบ

2. จากนั้นให้เวลาเด็กคิดว่า บัตรคำที่ตนเองได้รับนั้น ผิดพระบัญญัติในข้อใด หรือเป็นสิ่งที่ควรกระทำตรงกับพระบัญญัติข้อใด

3. พอคุณครูพูดถึงพระบัญญัติข้อใด ให้เด็กที่ได้บัตรคำที่คิดว่าผิดพระบัญญัติข้อนั้น หรือส่งเสริมให้กระทำความดีในพระบัญญัติข้อนั้น ๆ ลูกชิ้นยื่น คุณครูตรวจสอบความถูกต้อง พร้อมทั้งอธิบายด้วย(ครูดูใบเฉลย)

พระบัญญัติประการที่ 4 : จงนับถือบิดามารดา

สำหรับผู้ปกครอง คุณพ่อคุณแม่

- () อบรมสั่งสอนลูกๆ ให้รู้จักการสวดภาวนา และคำสอนของพระศาสนจักร
- () พาบุตรหลานไปวัดร่วมมิสซาฯ
- () เป็นตัวอย่างที่ดีแก่บุตรหลาน
- () ดูแลความประพฤติ ว่ากล่าวตักเตือนไม่ให้บุตรหลานหลงเดินไปในทางที่ผิด เช่น การคบเพื่อนที่ไม่ดี การอ่านหนังสือ การเล่นเกมอินเทอร์เน็ต ฯลฯ
- () การให้ความร่วมมือกับวัดและโรงเรียนในการส่งบุตรหลานเข้ารับการอบรมคำสอนหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมจิตใจของโรงเรียน
- ()

สำหรับบุตรหลาน

- () ให้ความเคารพนบถนอบเชื่อฟังบิดามารดา
- () ช่วยเหลือบิดามารดาเมื่อท่านมีความต้องการ
- () ปฏิบัติตนต่อบิดามารดาด้วยความเคารพและความรัก
- () ไม่หยิ่ง หรือ โมโหเมื่อท่านว่ากล่าวตักเตือน หรือลงโทษ
- () ไม่ทะเลาะกับพี่ ๆ น้อง ๆ
- () ไม่ทำให้บ้านวุ่นวายหรือขาดความสงบสุข
- ()

พระบัญญัติประการที่ 5 : อย่าฆ่าคน

- () โกรธง่าย หรืออารมณ์เสียบ่อย ๆ
- () อิจฉา ริษยาคนอื่น ๆ
- () ทำร้ายร่างกาย หรืออาฆาตมาดร้ายผู้อื่น
- () ขับรถโดยประมาท
- () เป็นโอกาสให้คนอื่นทำบาป ด้วยการแต่งกาย พูดตลกกลามก ให้เพื่อนยืมหนังสือที่ไม่ดี สมรู้ร่วมคิดในการกระทำผิดต่าง ๆ
- () ดูแลสุขภาพให้ดี
- () ดื่มของมึนเมา เสพยาเสพติด
- () กินอยู่ที่เกินความจำเป็น การโลภอาหาร
- () มีส่วนในการทำแท้ง
- () ฆ่าคนตาย

- () ทำร้ายจิตใจบุคคลอื่นด้วยคำพูดหรือท่าทาง
- () ขอโทษผู้อื่นที่เราได้กระทำผิด
- () ย่ำโมโหคนอื่น หรือหมิ่นประมาทคนอื่น
- ()

พระบัญญัติประการที่ 6 และ 9 : อย่าผิดประเวณี และอย่าปลงใจผิดประเวณี

- () ปลงใจไปกับความคิดที่ผิด ๆ เกี่ยวกับเรื่องเพศ
- () กระตุ้นตนเองให้มีความสุขทางกาม
- () ล่วงประเวณีกับหญิงหรือชายอื่นที่ไม่ใช่คู่ครองของตนเอง หรือกับโสเภณี
- () ใช้สื่อลามก ภาพยนตร์ หนังสือ ซีดี อินเทอร์เน็ต ฯลฯ
- () ข่มขืน
- () มีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน
- ()

พระบัญญัติประการที่ 7 และ 10 : อย่าลักขโมย และ อย่ามักได้ทรัพย์สินของผู้อื่น

- () ขโมยเงินหรือสิ่งของของผู้อื่น จำนวนเท่าไร ก็ไม่ได้หรือไม่ ตั้งใจกระทำหรือไม่
- () ทำลายข้าวของของผู้อื่น หรือทำสิ่งของผู้อื่นเสียหาย
- () ใช้จ่ายเกินตัว
- () รู้สึกอิจฉาที่เห็นผู้อื่น ได้ดีกว่าตนเอง หรือมีข้าวของเงินทองที่มากกว่าตนเอง
- () คิดที่จะขโมยของของผู้อื่น
- () ไม่ยอมจ่ายหนี้ หรือของที่ยืมมาจากผู้อื่น
- () โกงค่าจ้าง หรือ จ่ายค่าแรงไม่ถูกต้อง ไม่ยุติธรรม
- () เกียจคร้านในการทำงาน หรือการเรียน ชอบความสะดวกสบาย
- () โลภมากในสิ่งของต่าง ๆ
- ()

พระบัญญัติประการที่ 8 : อย่าพูดเท็จใส่ร้ายผู้อื่น

- () พูดปด โกหก และได้แก้ไขให้ถูกต้องแล้วหรือไม่
- () กล่าวโทษ ใส่ร้ายผู้อื่น พูดกล่าวร้าย ทำให้ผู้อื่นเสียหาย
- () พูดเกินความจริง ไม่ โอ้อวด การพูดประจบเขินขอ เกินความจริง
- () นินทา พูดว่าผู้อื่นลับหลัง
- () ตัดสินผู้อื่นโดยเบาความ
- () เปิดเผยความลับ ไม่รักษาความลับของผู้อื่น โดยไม่มีเหตุผล
- ()

บทที่ 12

การพิจารณาโนธรรม

จุดประสงค์

เพื่อให้นักเรียนรู้จักพิจารณาตัวเองทุกวัน โดยเฉพาะ เวลาจะไปรับศีลอุปัชฌาย

อุปกรณ์

1.หนังสือพิมพ์ ให้พอจำนวนผู้เรียน 2.กรรไกร 3.กาว

ขั้นที่ 1 กิจกรรม

เมื่อคุณครูอธิบายขั้นตอนเสร็จแล้ว ถึงแจกหนังสือพิมพ์ให้กับผู้เรียน

- 1.ให้นักเรียนหาข่าวจากหนังสือพิมพ์ ข่าวที่มีการกระทำที่ดี 1 ข่าว และข่าวที่มีการกระทำที่ไม่ดี 1 ข่าว
- 2.เมื่อหาได้แล้วให้ตัดภาพข่าวหรือเนื้อหาของข่าวติดลงในสมุดปฏิบัติของแต่ละคน
- 3.ให้เขียนได้ภาพข่าวหรือเนื้อข่าวที่หามาได้ว่า
 - ถ้าเป็นข่าวดีนั้น คืออย่างไร ให้เขียนบอกเหตุผล
 - ถ้าเป็นข่าวไม่ดีนั้น ไม่คืออย่างไร ให้เขียนบอกเหตุผล
- 4.ใช้เวลาประมาณ 7 – 10 นาที เมื่อเสร็จแล้ว ขออาสาสมัครมารายงานหน้าชั้น 2 – 3 คน

ขั้นตอนต่อไป

ครูให้นักเรียนอยู่ในความสงบสักครู (1 – 2 นาที) บอกให้นักเรียนพิจารณาว่า

- ตั้งแต่เช้าจนถึงขณะนี้ ได้ทำอะไรดีบ้าง เสร็จแล้วให้นักเรียนตอบทีละคน
- ตั้งแต่เช้าจนถึงขณะนี้ ได้ทำอะไรผิดบ้าง เสร็จแล้วให้นักเรียนตอบทีละคน

ขั้นที่ 2 วิเคราะห์

- หาข่าวดีและข่าวร้ายยากไหม
- ข่าวไหนที่หาได้ง่ายกว่ากัน ข่าวดีหรือข่าวร้าย
- ผลของการทำความดีมีอะไรบ้าง ผลของการทำสิ่งที่ไม่ดีมีอะไรบ้าง
- มาถึงตัวเราแต่ละคน เวลาที่ให้คิดถึงความดีและความผิด อะไรที่คิดได้ง่ายกว่ากัน
- นักเรียนคิดว่าทำความดียากหรือง่าย

สรุป ถ้าเราปรารถนาหรือต้องการเป็นคนดีและหลุดพ้นจากความผิด เราต้องหมั่นไตร่ตรอง พิจารณา คิดถึงสิ่งที่เราทำบ่อย ๆ ถ้าสิ่งใดดีก็ทำต่อไป ถ้าสิ่งใดผิดก็จงรีบแก้ไขเสียก่อนที่มันจะสายเกินไป การกระทำเช่นนี้ เราเรียกว่า “การพิจารณาโนธรรม”

ขั้นที่ 3 คำสอน

1. เราควรหัดเป็นนิสัยให้รู้จักพิจารณาโนธรรมทุกวัน เป็นต้น ก่อนนอน โดยสวดภาวนาและสงบจิตใจ สักครู่เพื่อคิดว่า วันนี้เราได้ทำอะไรบ้าง มีอะไรดีที่ควรทำต่อไป มีอะไรผิดที่ควรละเว้น มีอะไรที่เราต้องทำแล้ว ไม่ได้ทำ เสร็จแล้วให้เราขอบคุณพระเจ้า ถ้าหากว่าเราได้ทำอะไรดี และขอโทษพระเจ้าถ้าเราได้ทำอะไรผิด หรือ ละเลยไม่ได้ทำหน้าที่ของเรา

2. นอกเหนือจากการพิจารณาใคร่ครวญการกระทำของเราทุก ๆ คืนก่อนนอนแล้ว ที่สำคัญกว่านั้นเราควรพิจารณาโนธรรมเป็นพิเศษเมื่อจะไปปรับศีล อภัยบาป (ศีลแก้บาป) การพิจารณาโนธรรมแบบนี้เรียกว่า **“พิจารณาบาป”** เพราะเราเจาะจงคิดถึงบาปความผิดที่ได้กระทำ เพื่อจะได้รู้และไปสารภาพแก่พระสงฆ์ได้

3. สิ่งที่จะช่วยเรา พิจารณา บาป หรือพิจารณาโนธรรม ก็คือ บาปต้น 7 ประการ บทบัญญัติพื้นฐานของ พระศาสนจักร และพระบัญญัติพระเจ้า ตามบัญญัติความรัก คือ

ก. ความรักต่อพระเป็นเจ้า เช่น

- ขาดความเคารพต่อพระเป็นเจ้า ไม่สำรวมตัวเมื่ออยู่ในวัดหรือเมื่อเดินเข้าออกวัด พุดคุยเล่นกันในวัด วอกแวก เมื่อสวดภาวนา นอนหลับในวัด ฯลฯ
- ขาดทำหน้าที่ต่อพระเป็นเจ้า ไม่สวดภาวนา ไม่ไปวัด ไม่รับศีลศักดิ์สิทธิ์ เป็นต้น ศีลอภัยบาป(ศีลแก้บาป)และ ศีลมหาสนิท หนีเรียนคำสอน ฯลฯ

ข. ความรักต่อเพื่อนมนุษย์ เช่น

- ต่อผู้ใหญ่ คือ ไม่นบนอบเชื่อฟัง ไม่เคารพ หน้าไหว้หลังหลอก โกหก ฯลฯ
- ต่อพี่น้องและเพื่อน ทะเลาะวิวาท ทำร้ายกัน รังแกกัน แย่งชิงของคนอื่น ขโมย อิจฉา ใส่ความ นินทา คำว่าร้าย ต่อกัน โมโหโทโส ฯลฯ
- ต่อตัวเอง ไม่ซื่อสัตย์ในหน้าที่ ไม่ตั้งใจเรียน ไม่ทำการบ้าน เกียจคร้าน โลภอาหาร ตระหนี่ถี่เหนียว ฯลฯ
- ซึ่งเราจะมาศึกษากันอย่างละเอียดในบทต่อ ๆ ไปเกี่ยวกับบัญญัติแห่งความรัก

4. การพิจารณาโนธรรมทำให้เรารู้จักตัวเองดีขึ้น อะไรที่ดีก็ให้เราพยายามทำต่อไป อะไรที่บกพร่องเราก็ต้องแก้ไข และการพิจารณาบาปก็ทำให้เรารู้จักจุดบกพร่องของเราดีขึ้น เราจะได้รับแก้ไขเสียตั้งแต่แรก ๆ การแก้ไขแต่แรกย่อมง่ายกว่าปล่อยให้มันกลายเป็นสันดาน แก้ไขยาก

ทำสิ่งดี มีความสุขที่ได้ทำ อิ่มใจ ไม่ต้องกลัวหรือคอยระแวงว่าใครจะเห็น เพราะทำในสิ่งที่ดี คนอื่นๆ ก็มีความสุขด้วย ไร้เรงอึดอัด ฯลฯ

ทำสิ่งไม่ดี ไม่มีความสุข ต้องคอยระแวงว่าใครจะรู้เรื่องที่เราทำ กลัวการลงโทษ กลัวไม่มีใครคบ อาจต้องคอยหลบซ่อน เสรีหมอง ไร้เรง ฯลฯ

ขั้นที่ 4 ปฏิบัติ

ก.จดเนื้อหาลงในสมุด

1.การพิจารณาโนธรรมคืออะไร

ตอบ พิจารณาโนธรรม คือ การใคร่ครวญ การคิดว่าเราได้ทำอะไรไปบ้าง อะไรดี อะไรผิด เพื่อจะได้หาทางปรับปรุงแก้ไขตนเองต่อไป

2.เราควรพิจารณาโนธรรมเมื่อไร

ตอบ เราควรพิจารณาโนธรรมทุกวัน เป็นต้น ทุก ๆ คืนก่อนนอน และโดยเฉพาะก่อนไปรับศีลอุโบสถ

3.การพิจารณาบาปคืออะไร

ตอบ พิจารณาบาปคือ การคิดว่าเราได้ผิดต่อบัญญัติความรักในข้อใดบ้าง เพื่อจะได้ขอ โทษพระเจ้า และไปสารภาพบาปแก่พระสงฆ์ในศีลอุโบสถ(ศีลแก้บาป)ต่อไป

ข.กิจกรรม

ทบทวนการสวดบท “อัญเชิญพระจิต” และบทแสดงความทุกข์

- คุณครูอธิบายถึงการสวดบทอัญเชิญพระจิต เพื่อวอนขอให้พระจิตเจ้าช่วยส่องสว่างความคิดและจิตใจของเราให้รู้ว่าอะไรเป็นสิ่งที่ดีและอะไรเป็นสิ่งที่ไม่ดี และขอให้พระจิตเจ้าประทานความเข้มแข็งให้เรา สามารถเอาชนะต่อการประจญต่าง ๆ ที่มาล่อลวงให้เราทำบาป

บทที่ 13

พิธีศีลอภัยบาป

จุดประสงค์

เพื่อเตรียมนักเรียนให้รับศีลอภัยบาปอย่างดีและถูกต้อง

คำสอน

ก่อนที่เราจะไปฝึกการแก้บาป สิ่งที่สำคัญเราต้องไม่ลืมว่า พระเจ้าประทานศีลอภัยบาปให้แก่เรา เพื่อให้เราคนบาปที่มีความทุกข์ทรมานทางจิตใจ จะได้รับการอภัยโทษจากพระเยซูคริสต์และพบกับความสุขในจิตใจเสียใหม่

ถ้าเราเข้ารับศีลอภัยบาปด้วยความเต็มใจ เราจะได้รับประสบการณ์แห่งความยินดีภายในจิตใจของเราอย่างเต็มเปี่ยม อาศัยศีลอภัยบาปจะทำให้ความเชื่อของเราเติบโตขึ้น ความเข้าใจเกี่ยวกับความทุกข์ทรมานที่มาจากการกระทำบาปจะชัดเจนขึ้น ยิ่งเราซื่อสัตย์ต่อการสารภาพบาป มากเท่าไร เราจะได้รับพระเมตตาจากพระเจ้ามากเท่านั้น เราจะเห็นความรักของพระเจ้าที่มีต่อเรามากยิ่งขึ้น และเราจะพัฒนาปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้นตามลำดับ

เพื่อการเข้ารับศีลอภัยบาปอย่างดี และง่ายต่อการจดจำ เราควรที่จะปฏิบัติตาม 5 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 สวดภาวนาเพื่อขอความสว่างและความเข้มแข็ง กล่าวหาญจากพระจิตเจ้า

เราเริ่มต้นด้วยการอธิษฐานภาวนาสั้นๆ วอนขอพระ จิตเจ้าทรงช่วยตัวเราให้เกิดความไว้วางใจในพระเมตตาของพระองค์ ให้เราได้มองเห็นความผิดบกพร่องของตนเอง ให้เรากล้าที่จะเข้าไปสารภาพบาปของเรา กับพระสงฆ์ด้วยความจริงใจ ขอให้เราได้พบกับสันติสุข และขอพระองค์ให้ช่วยเปลี่ยนแปลงการดำเนินชีวิตของเราเสียใหม่

ขั้นที่ 2 พิจารณามโนธรรม

ขั้นตอนนี้ควรใช้เวลาอย่างน้อย เพื่อจะได้สำรวจตนเองว่าในเวลาที่ผ่านมานั้นได้กระทำผิดอะไรบ้าง (สำหรับเด็กที่ได้รับศีลมหาสนิทแล้ว มาเรียนเพิ่มเติม ให้คุณครูเน้นย้ำในส่วนนี้ให้เด็กด้วย ว่า ตั้งแต่สารภาพครั้งสุดท้ายนั้นมานานเท่าไรแล้ว ก็อาทิตย์/กี่เดือน/กี่ปี)

การสำรวจจิตใจของตนเองนี้จะต้องกระทำด้วยความซื่อสัตย์ จริงใจ จะต้องรู้สึกเสียใจในความผิดพลาดของตนเอง ต้องการการรักษา ต้องการที่จะปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้น

ขั้นที่ 3 สารภาพบาป

เมื่อได้สำรวจตรวจตราความประพฤติของตนเองแล้ว จึงเข้าไปสารภาพกับพระสงฆ์ เราอาจจะใช้คำพูดหรือบทสวดอะไรก็ตาม ไม่ใช่เป็นเรื่องที่สำคัญ แต่สิ่งที่สำคัญที่สุด คือ **“จิตใจ”** ของเราที่สำนึกผิด จิตใจที่เป็น **“ทุกข์เสียใจ” ต้องการ “การกลับใจ” หรือ “การเปลี่ยนแปลง”**

ถ้าหากเราเกิดความไม่สบายใจอะไร หรือมีความกังวลใจ หรือหลงลืมอะไรไป ให้เราบอกกับพระสงฆ์ เพื่อขอความช่วยเหลือหรือคำแนะนำได้เสมอ

หลังจากการสารภาพบาปแล้วพระสงฆ์จะให้คำแนะนำเพื่อให้เราได้มีกำลังใจในการดำเนินชีวิต ให้ดีขึ้น และจะมอบหมายงานบางอย่างเพื่อให้เราได้กระทำเพื่อเป็นการใช้โทษบาป

ขั้นที่ 4 สวดบทแสดงความทุกข์

จากนั้นท่านจะภาวนาเพื่ออภัยบาปให้เรา ขณะนั้นเองเราจะสวดบทแสดงความทุกข์ เพื่อเป็นการแสดงออกถึงความทุกข์เสียใจที่ได้กระทำบาป ทำให้พระเจ้าเสียพระทัย และสัญญาว่าจะไม่ทำบาปอีก

ขั้นที่ 5 ทำกิจใช้โทษบาปและดำเนินชีวิตอย่างดี

เมื่อรับการอภัยบาปจากพระสงฆ์แล้ว เราก็จะทำกิจใช้โทษบาปตามที่พระสงฆ์มอบหมายให้ ซึ่งอาจจะเป็นการสวดภาวนา หรือทำกิจการกุศลประการหนึ่งประการใด ให้เรากระทำด้วยความเต็มใจ เพื่อเป็นการชดเชยความผิดของเรา เพื่อใช้โทษบาปที่เราได้กระทำลงไป เป็นการรักษาบาดแผลในจิตใจที่เกิดจากบาปต่าง ๆ นั้น และเป็นการขอขมาโทษจากพระเจ้าสำหรับความผิดของเราเอง นอกจากนั้นยังเป็นการช่วยให้เราสามารถปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้นอีกด้วย

จากนั้นก็เป็นที่ของเราที่จะรักษาความบริสุทธิ์แห่งจิตใจของเรา โดยพยายามกระทำดี หนีความชั่วด้วยความระมัดระวัง โดยการภาวนา อยู่เสมอว่า ... “อย่าปล่อยให้เราแพ้การผจญ”

เพื่อให้เด็กจดจำได้ง่ายขึ้น สำหรับ 5 ขั้นตอนเพื่อการรับศีลอภัยบาปอย่างดี ให้เด็กๆ วาดรูปนิ้วมือทั้ง 5 แล้วเขียนคำลงไปตามนิ้ว โดยเริ่มจากนิ้วโป้งจนถึงนิ้วก้อย

นิ้วโป้ง = สวดภาวนา

นิ้วชี้ = พิจารณาบาป

นิ้วกลาง = สารภาพบาป

นิ้วนาง = สวดบทแสดงความทุกข์

นิ้วก้อย = ทำกิจใช้โทษบาป

เมื่อเด็ก ๆ ได้ทำการพิจารณาบาปอย่างดีและพร้อมแล้วที่จะไปรับศีลอุปัชฌายจากพระสงฆ์ให้ปฏิบัติดังนี้

1. เดินไปคุกเข่า ณ ที่พึงแก้บาป ทำสำคัญมหากางเขนสวดว่า “**เดชะพระนาม พระบิดา และพระบุตร และพระจิต อาแมน**” แล้วกล่าวว่า

(สำหรับผู้รับศีลอุปัชฌายครั้งแรก)

“คุณพ่อที่เคารพ ลูกมาขอแก้บาปเป็นครั้งแรก ลูกได้ทำบาปดังนี้...(บอกบาปเป็นข้อ ๆ...) ลูกเสียใจที่ได้ทำบาป ต่อไปลูกจะไม่ทำอีก ลูกขอโทษพระเป็นเจ้า และขอคุณพ่อยกบาปให้ลูกด้วย”

(สำหรับผู้รับศีลอุปัชฌายมาแล้ว)

“คุณพ่อที่เคารพ ลูกมาขอแก้บาป” แก้บาปครั้งสุดท้ายมาช้านาน.....(บอกระยะเวลา) ลูกได้ทำบาปดังนี้.....(บอกบาปเป็นข้อ ๆ...ลูกเสียใจที่ได้ทำบาป ต่อไปลูกจะไม่ทำอีก ลูกขอโทษพระเป็นเจ้าและขอคุณพ่อยกบาปให้ลูกด้วย

2. ตั้งใจฟังคำตักเตือนสั่งสอนของพระสงฆ์ เพื่อช่วยเราให้เป็น ทุกข์ถึงบาป และช่วยให้เริ่มชีวิตใหม่ด้วยดี พร้อมทั้งตั้งใจจะนำเอาไปปฏิบัติอย่างจริงจัง

3. พระสงฆ์กำหนดกิจใช้โทษบาป จงตั้งใจฟังให้ดี เสร็จแล้วสวด “**บทแสดงความทุกข์**” ขณะนั้นพระสงฆ์กล่าวคำยกบาปว่า “**ข้าพเจ้าอุปัชฌายทั้งสิ้นของท่าน เดชะพระนาม พระบิดา และพระบุตร และพระจิต อาแมน**” ผู้รับศีลแก้บาปทำสำคัญมหากางเขนแล้วกลับไปทีของตน

4. ผู้รับศีลแก้บาปทำกิจใช้โทษบาปตามที่พระสงฆ์กำหนดให้ครบถ้วน สวดโมทนาคุณพระเป็นเจ้า คิดถึงคำตักเตือนสั่งสอนของพระสงฆ์ ลงมือปฏิบัติทันที

หมายเหตุ ครูฝึกซ้อมนักเรียนที่จะรับศีล อุปัชฌายเป็นครั้งแรกพร้อมกัน และทีละคน เพื่อให้สามารถรับศีลอุปัชฌายไปได้อย่างดีและถูกต้อง

บทที่ 14

พระนางมารีย์เป็นมารดาของพระเยซูเจ้าและเป็นมารดาของเราด้วย

จุดประสงค์

1. เพื่อให้ให้นักเรียนรู้และจดจำว่าพระนางมารีย์เป็นมารดาของพระเยซูเจ้า
2. เพื่อให้นักเรียนน้อมรับพระนางมารีย์เป็นมารดาด้วยความซาบซึ้งยินดีและเข้าฟังพระนางเสมอ

อุปกรณ์

1. ภาพฟิวเจอร์บอร์ด “การบังเกิดของพระเยซู” หรือวีซีดี “การบังเกิดของพระเยซูเจ้า”
2. โบงานระบายสี “แม่พระเป็นแม่ของฉันด้วย” ตามจำนวนเด็ก

ขั้นที่ 1 กิจกรรม

ครูนำรูปพระเยซูคริสต์ทรงบังเกิดในถ้ำเลี้ยงสัตว์มาให้ให้นักเรียนดู แล้วถามว่า

- นักเรียนเห็นอะไรในภาพนี้บ้าง(สิ่งหนึ่งที่นักเรียนเห็นก็คือพระนางมารีย์หรือแม่พระ)
- เรื่องราวของพระนางมารีย์ให้กำเนิดพระเยซูคริสต์เป็นมาอย่างไร

ครูเล่าให้นักเรียนฟัง(เทียบ ลก 2:1-20 การประสูติของพระเยซูเจ้า) หรือให้นักเรียนช่วยกันเล่าคนละตอน หรือฉายวีซีดีตอนนี้ให้นักเรียนดู

ขั้นที่ 2 วิเคราะห์

ครูถามนักเรียนว่า

- พระเยซูคริสตเจ้ากำเนิดเมื่อไร ที่ไหน และทำไมจึงไปบังเกิดที่นั่น
- ใครเป็นผู้ให้กำเนิดพระเยซูคริสตเจ้า
- สตรีที่ให้กำเนิดบุตรเราเรียกว่าอย่างไร

สรุป พระนางมารีย์ให้กำเนิดพระเยซูคริสตเจ้า พระนางจึงเป็นมารดาของพระเยซู ที่เราเรียกพระนางว่า แม่พระ ก็เพราะพระนางเป็นแม่ของพระเยซูคริสตเจ้านั่นเอง

ขั้นที่ 3 คำสอน

1. แม่พระรักพระเยซูคริสตเจ้ามาก ทำทุกอย่างเพื่อพระเยซูนับตั้งแต่แรกที่พระองค์บังเกิดมา คือ

- หาที่พักพิงเท่าที่จะหาได้ในเวลานั้น คือ ที่เลี้ยงสัตว์
- เอาผ้าพันกายเพื่อให้อบอุ่นคลายหนาว
- ให้นอนในรางหญ้าแทนที่นอนนุ่มๆ หรือเปล
- เลี้ยงพระเยซูด้วยน้ำนมมารดา

2.แม่พระยังพาพระเยซู หนีภัยไปอยู่ประเทศอียิปต์เลี้ยงดูพระองค์จนเติบโตใหญ่ที่นาซา เร็ธ(เทียบ มธ 2:13-23 และ ลก 2:51-52) และเมื่อพระเยซู ทรงออกเทศนา แม่พระก็คอยติดตามช่วยเหลือ ให้กำลังใจอยู่เสมอ และสุดท้ายแม่พระก็ได้ขึ้นอยู่แทบเชิงกางเขนของพระเยซู ได้เห็นพระองค์สิ้นพระชนม์อย่างสุดแสนทรมาน ได้สวมกอดพระศพของพระเยซูเป็นครั้งสุดท้าย เหมือนได้สวมกอดครั้งแรกเมื่อพระองค์บังเกิดมา

3.ณ แทบเชิงกางเขนนี้แหละ พระเยซู ได้มอบแม่พระให้เป็นแม่ของเราทุกคน “เมื่อพระเยซูเจ้าทรงเห็น พระมารดาและศิษย์ที่รักยืนอยู่ใกล้ ๆ จึงตรัสกับพระมารดาว่า “แม่ นี่คือลูกของแม่” และตรัสกับยอห์นอัครสาวก ซึ่งเป็นผู้แทนของเราว่า “นี่คือแม่ของท่าน ” (ยน 19:26-27) และแม่พระก็กลายเป็นแม่ของเรานับแต่วันนั้น เป็นต้นมา

4.แม่พระรัก และทำทุกอย่างเพื่อพระเยซู อย่างไร บัดนี้แม่พระก็รักและทำทุกอย่างเพื่อเราอย่างนั้น เพราะแม่พระเป็นแม่ของเรา สิ่งแม่กระทำเพื่อเรา ในขณะนี้ก็คือ สวดอ้อนวอนพระเจ้าเพื่อเรา นำพระพรจากพระเจ้ามาแจกจ่ายให้เรา คอยปกป้องคุ้มภัยทั้งทางกายและใจให้เรา คอยแนะนำสั่งสอนสิ่งที่ดี สิ่งที่ต้องสิ่งที่ควรปฏิบัติแก่เรา เราจึงควรรัก ศรัทธาและเข้ามาพึ่งพาพระนางให้มาก ๆ ความรักและศรัทธาต่อแม่ พระนี้เป็นสิทธิพิเศษของเราคริสตชนคาทอลิกทีเดียว

5.กิจศรัทธาอย่างหนึ่งที่มีต่อแม่พระที่เราคริสตชนส่วนใหญ่กระทำกันก็คือ การสวดสายประคำ ซึ่งก็เป็น การรำพึงถึงชีวิตของพระเยซูเจ้าจากเกิดจนกระทั่งกลับคืนชีพและเสด็จขึ้นสวรรค์ จึงเป็นเรื่องบ่งบอกได้อย่าง หนึ่งว่า แม่พระต้องการให้เรารัก นับถือพระเยซูเจ้าพระบุตรของพระแม่ เชื่อฟังและปฏิบัติตามคำสั่งสอนของ พระเยซูเจ้าพระบุตรของพระแม่ด้วย ดังนั้นถ้าเรามีโอกาสขอให้เราสวดสายประคำ หรืออย่างน้อยสวดบท วันทามารีย์ ก่อนนอนด้วยความตั้งใจ เพื่อให้พระนางมารีย์เสนอวิงวอนแด่พระเจ้าแทนเราด้วย (คุณครูอาจเพิ่มเติม เรื่องข้อรำพึงสายประคำต่าง ๆ ให้เด็กได้ความรู้ ซึ่งปัจจุบันมี 4 ภาค ซึ่งเด็กบางคนอาจยังไม่รู้จักได้)

ขั้นที่ 4 ปฏิบัติ

ก.จดเนื้อหาลงในสมุด

1.ใครเป็นมารดาของพระเยซูคริสต์

ตอบ พระนางมารีย์เป็นมารดาของพระเยซูคริสต์

2.เหตุใดพระนางมารีย์จึงเป็นมารดาของเราด้วย

ตอบ เพราะพระเยซูคริสต์เจ้าทรงมอบพระนางให้เป็นมารดาของเราจากไม้กางเขน

3.เรามีหน้าที่ต่อพระนางมารีย์มารดาของเราอย่างไร

ตอบ เราต้องรัก ศรัทธา และพึ่งพาพระนางให้มาก ๆ และประพฤติตนเป็นลูกที่ดีของพระนาง

4.กิจศรัทธาที่คริสตชนส่วนใหญ่มีต่อแม่พระคือการทำสิ่งใด

ตอบ การสวดสายประคำ

ข.กิจกรรม ให้คุณครูจัดประกวดระบายสีภายในห้องเรียน คุณครูช่วยกันตัดดินและมอบรางวัลให้เด็กด้วย

กิจกรรมบทที่ 16 พระนางมารีย์เป็นมารดาของพระเยซูเจ้าและเป็นมารดาของเราด้วย

ชื่อ.....นามสกุล.....ชื่อเล่น.....ศีล.....ห้อง....

คำสั่ง ให้นักเรียนระบายสีภาพแม่พระและตกแต่งให้สวยงาม

แม่พระเป็นแม่ของพวกเราด้วย

บทที่ 15

พระเยซูเจ้าเป็นพี่ชายที่รักน้อง

จุดประสงค์

1. เพื่อให้ให้นักเรียนพยายามสร้างความสนิทสนมกับพระเยซูเจ้าเคียงน้องกับพี่ชาย
3. เพื่อให้ให้นักเรียนรักและวางใจในพระเยซูเจ้าในฐานะพี่ชายที่แท้จริง
3. เพื่อให้ให้นักเรียนหาโอกาสไปเฝ้าพระเยซูเจ้าในศีลมหาสนิท ไปเล่าเรื่องราวของเราให้พระองค์ฟัง

ขั้นที่ 1 กิจกรรม

ครูเล่านิทานต่อไปนี้ให้นักเรียนฟัง

“มีเด็กสองคน คนพี่เป็นชาย คนน้องเป็นหญิงกำพร้าแม่ตั้งแต่เล็กๆ พ่อจึงรักมาก ต่อมาเพราะความจำเป็น พ่อต้องแต่งงานใหม่ แม่คนใหม่ใจร้ายไม่รักลูกเลี้ยงทั้งสองคนเลยพยายามหาทางกลั่นแกล้งและกำจัดไปให้พ้นหูพ้นตาอยู่เสมอ ค่ะวันหนึ่ง แม่เลี้ยงพูดกับพ่อว่า “เลี้ยงเด็กสองคนไว้ทำไม เปลืองข้าวสุก ผู้เอาไปปล่อยป่าเสียจะดีกว่า” พ่อเกรงใจก็ยอมตาม เฝอญพี่ชายแอบได้ยินเข้าก็คิดหาวิธีแก้ไข แอบเปิดประตูออกไปเก็บก้อนหินไว้เต็มกระเป๋า พอรุ่งเช้า แม่เลี้ยงก็ชวนลูกทั้งสองไปเที่ยวป่า บอกว่าจะไปเก็บของป่ามาขาย แม่เลี้ยงแจกขนมปังให้ลูกคนละก้อนแล้วออกเดินทาง พอถึงป่าลึกแม่เลี้ยงก็แกล้งบอกลูกว่า “พ่อและแม่จะไปเก็บทางป่าทาง โน้น ลูกคอยอยู่ที่นี้นะ ตอนบ่ายๆ จะกลับมาจับ” แล้วนางก็พาพ่อหนีกลับบ้าน เด็กทั้งสองคอยพ่อ แม่จนเย็นจนจะค่ำแล้วก็ยังไม่เห็นกลับมา น้องสาวเริ่มร้องไห้ เพราะความกลัว พี่ชายก็ปลอบบอกว่า “ไม่ต้องกลัว พี่จะพาน้องกลับบ้านเอง ” น้องสาวก็ถามว่า “พี่จำทางได้หรือ?” พี่ชายก็ตอบว่า “ได้ซี เพราะพี่แอบเอาก้อนหินทิ้งไว้ตลอดทางเมื่อตอนขามา ” ว่าแล้วพี่ชายก็พาน้องสาวลัดเลาะตามรอยก้อนหินกลับบ้านโดยสวัสดิภาพ

แม่เลี้ยงเจ็บใจมาก ค่ะต่อมาก็อ่อนขอพ่อให้พาเด็กไปปล่อยป่าอีก พ่อเกรงใจก็ยอมตาม พี่ชายแอบได้ยิน เช่นเคยจึงข่องไปจะเปิดประตูออกไปเก็บก้อนหินอีก แต่โชคร้าย ประตูถูกกลองลั่นกฤษณ์แน่นหนา พี่ชายไม่รู้จะทำอย่างไร พอรุ่งเช้าแม่เลี้ยงก็พาลูกทั้งสองไปป่าอีก และแจกขนมปังให้คนละก้อนเหมือนเดิม คราวนี้นางเข้าไปในป่าลึก ทั้งลูกไว้แล้วก็หนีกลับบ้านกับพ่อ ลูกทั้งสองคอยจนเย็น น้องสาวเริ่มร้องไห้ เพราะความกลัว พี่ชายก็ปลอบว่า “ไม่ต้องกลัว พี่จะพากลับบ้านเหมือนคราวก่อน ” น้องสาวถามว่า “พี่จำทางได้หรือ ?” พี่ชายก็ตอบว่า “ได้ซี เพราะพี่แอบบีขนมปังโรยมาตลอดทางเมื่อตอนขามา ” ว่าแล้วก็จึงมือน้องสาวจะพากลับบ้าน แต่อนิจจา เขาไม่พบเศษขนมปังหลงเหลืออยู่เลยเพราะนกกาพากันมาจิกกินไปหมดแล้ว ทั้งสองจึงหลงทางอยู่ในป่าลึกจนค่ำมืดลง เสียงสัตว์ป่าเริ่มร้องคำรามและออกหากิน น้องสาวกลัวมากจึงร้องไห้ใหญ่ พี่ชายต้องคอยปลอบอยู่ตลอดเวลา จนกระทั่งเห็นแสงไฟริบหรี่อยู่แต่ไกล ทั้งสองจึงใจชื้นรีบตรงไปยังแสงไฟนั้นเห็นกระท่อมประหลาดหลังหนึ่ง หลังคามุงด้วยข้าวเกรียบ ฝาทำด้วยขนมปังเวเฟอร์ ประตูทำด้วยช็อคโกแลต ทั้งสองกำลังหิวจึงตรงเข้าดึงฝาท่อลมมาเข้าปากกิน

ทันใดนั้นก็มิเสียงดังออกจากกระท่อมว่า “ใครบังอาจมารื้อบ้านของข้า?” สิ้นเสียงประตูก็เปิดออก ไขหน้าของหญิงชราน่าเกลียดคนหนึ่ง โผล่ออกมา เต็มทั้งสองเห็นเข้าก็ตกใจแทบสิ้นสติ หญิงชราคือแม่แมด พอเห็น เด็กทั้งสองก็เลิกโกรธ ผันถึงอาหารอันโอชะทันที แกล้งทำเป็นใจดีถามว่า “หนูไปยังไหนมา ยังไงจึงมาถึงที่นี่ได้ ? ” “เราทั้งสองหลงทางมาครับ” พี่ชายตอบ “อยากจะขออาศัยค้างคืนสักคืนหนึ่งได้ไหมยาย ? ” “ได้ซีหลาน สักคืนก็ได้” แม่แมดหวานล่อม “มาเถอะ มาพักกับยายให้สบาย ” แม่แมดพาเด็กทั้งสองเข้าไปพักในกระท่อม เลี้ยงดูปุเล่อย่างดี จนเด็กทั้งสองลืมบ้านเดิมของตน ไปชั่วขณะ วันเวลาผ่านไป แม่แมดเห็นว่าเด็กทั้งสองอ้วนท้วนสมบูรณ์ดี แล้วก็วางแผนจะฆ่า นำมาปรุงอาหาร จึงแกล้งพูดว่า “วันนี้เรามาเลี้ยงฉลองกันสักหน่อยเป็นการรับขวัญหลานทั้งสอง” แล้วแม่แมดก็จัดแจงให้เด็กทั้งสองช่วยกันก่อเตา ตั้งกระทะใบใหญ่ต้มน้ำจนเดือด เสร็จแล้วก็แกล้งบอกกับเด็กชายว่า “ไหนลองปีนขึ้นไปดูซิว่าน้ำในกระทะเดือดแล้วหรือยัง ?” พลังคิดในใจว่า พอเด็กปีนขึ้นไปก็จะฉวยโอกาสผลักให้ตกลงไปในกระทะทันที แต่เด็กชายรู้สึกสังหรณ์ใจจึงแกล้งทำเป็นไม่รู้เรื่องพูดว่า “กระทะสูงผมชะงอกไม่ถึงครับยาย” “เด็กโง่” แม่แมดบอก “ก็เอาล้งไม้มาต่อแล้วขึ้นไปยืนข้างบนซิ” “ไหนยายลองทำให้ดูทีซิ” เด็กชายบอก แม่แมดพลอยเชื่อจึงเอาล้งไม้มาต่อแล้วปีนขึ้นไปยืนข้างบนชะงอกหน้าลงไปที่กระทะ พลังพูดว่า “ทำอย่างนี้ละ” เด็กชายเห็นได้ทีเลยผลักก้านของแม่แมดตกลงไปในกระทะน้ำเดือดตาย

พี่ชายจึงเก็บข้าวของเงินทองของแม่แมดใส่ห่อจูงมือน้องสาวเดินลัดเลาะจนกระทั่งถึงบ้านได้ พ่อแทบไม่เชื่อสายตาตนเอง เมื่อเห็นลูกทั้งสองกลับบ้านได้ จึงตรงเข้าสวมกอดลูกแล้วกล่าววว่า “พ่อเฉดหัวแม่เลี้ยง ออกจากบ้านไปแล้ว ต่อไปนี่พ่อจะดูแลลูกไม่ให้ต้องลำบากอีก”

ขั้นที่ 2 วิเคราะห์

ครุถามความรู้สึกของนักเรียนว่า

- - ใครเป็นตัวร้ายที่นักเรียนเกลียดมากหรือไม่ชอบที่สุด ทำไม
- ใครเป็นตัวเอกที่นักเรียนรักหรือชื่นชมมากที่สุด ทำไม

สรุป พี่ชายในท้องเรื่องนี้เป็นพระเอก รักน้องและเสียสละเพื่อช่วยน้องทุกอย่าง ที่น้องรอดกลับบ้านได้ก็เพราะพี่ชายคนนี้เอง นำภูมิใจสำหรับน้องคนนี้ที่มีพี่ชายที่แสนดีเช่นนี้

ขั้นที่ 3 คำสอน

1. ในครอบครัวของพระเจ้า มีพระ เจ้าทรงเป็นบิดา พระเยซูเจ้าทรงเป็นพี่ชาย พระเยซูเจ้า ทรงเป็นพี่ชายที่ใจดี รักเราที่เป็นน้องมาก พระองค์รักน้องที่ยังเล็กๆ เป็นเด็กเป็นพิเศษ มีเล่าในพระวรสารว่า “วันหนึ่งมีเด็ก ๆ พวกกันมาหาพระเยซูคริสต์ขณะที่พระองค์กำลังพักผ่อนอยู่ พวกเขาเห็นเข้าก็ห้ามไม่ให้มารบกวนพระองค์และได้ให้ไปเล่นที่อื่น แต่พระเยซูคริสต์กลับดุพวกเขาว่า “มีผู้นำเด็กเล็กๆ มาเฝ้าพระเยซูเจ้าเพื่อทรงสัมผัสสวดยพร แต่บรรดาศิษย์กลับด่าว่าคนเหล่านั้น เมื่อทรงเห็นเช่นนี้ พระองค์ก็รีว ตรีสแก่บรรดาศิษย์ว่า “ปล่อยให้เด็กเล็กๆ มาหาเราเถิด อย่าห้ามเลย เพราะพระอาณาจักรของพระเจ้าเป็น ของคนที่เหมือนเด็กเหล่านี้ เราบอกความจริงกับ

ท่านว่า ผู้ใดไม่รับพระอาณาจักรของพระเจ้าอย่างเด็กเล็ก ๆ เขาจะไม่เข้าสู่พระอาณาจักรนั้นเลย ” แล้วพระองค์ทรงอุ้มเด็กเหล่านั้นไว้ ทรงปรกพระหัตถ์ และประทานพระพร” (มก 10:13-16)

2. เราจึงควรรักและเข้าหาพระเยซูเจ้า พี่ชายของเราด้วยความยินดีเสมอ อยู่ ใกล้พระองค์เรารู้สึกอบอุ่นปลอดภัย อยู่ใกล้พระองค์ เราจะรู้สึกหวาดกลัวและตกอยู่ในอันตรายได้ง่าย ๆ เราอยู่ใกล้พระเยซูเจ้า เมื่อเราไปวัดร่วมมิสซา เมื่อเราสวดภาวนาเฝ้าศีล และเมื่อเรารู้จักไหว้ ทักทายเมื่อเห็นรูปของพระองค์ที่วัดหรือที่บ้าน ที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งก็คือ ถ้าเรารักพระเยซูเจ้าพี่ชายคนนี้ เราก็ไม่ควรทำอะไรให้พระองค์เสียใจ

3. เมื่อพระเยซูเจ้าทรงเป็นพี่ชายที่รักน้อง ซึ่งได้แก่เราทุกคน เราก็ต้องรักกันและกันด้วย เพราะเราทุกคนต่างก็เป็นน้องของพี่ชายคนเดียวกัน คือ พระเยซูเจ้า เราจึงเป็นพี่น้องกัน พระเยซูเจ้า ทรงรักพี่น้องของเราที่บ้าน พระเยซูเจ้าทรงรักเพื่อนๆ ของเราเหมือนที่พระองค์ทรงรักเราแต่ละคน ถ้าเราทะเลาะกับพี่น้อง รังแกเพื่อน ๆ เราก็ทำให้พระเยซูเจ้าพี่ชายของเราเสียใจมาก

ขั้นที่ 4 ปฏิบัติ

ก. จดเนื้อหาลงในสมุด

1. พระเยซูเจ้าเป็นใคร

ตอบ พระเยซูเจ้าเป็นบุตรหัวปีของพระเจ้าหรือพี่ชายคนโต และเป็นพี่ชายของเราทั้งหลาย

2. พระเยซูเจ้าดีต่อเราอย่างไร

ตอบ พระเยซูเจ้าทรงรักเราเหมือนน้อง คอยช่วยเหลือและก้มก้มให้เราเสมอ

3. เราควรปฏิบัติต่อพระเยซูเจ้าอย่างไร

ตอบ เราควรทำตนเป็นน้องที่ดี เชื่อฟังพระองค์เสมอ รักกันและกัน และละเว้นสิ่งที่ทำให้พระองค์เสียใจ

ข. กิจกรรม

คุณครูพานักเรียน ไปเฝ้าศีลในวัด โดยพาไปนั่งใกล้ ๆ ผู้ศีล บอกให้เด็ก ๆ เล่าเรื่องราวให้พระเยซูเจ้าฟังอย่างง่าย ๆ โดยให้ใช้คำขึ้นต้นว่า “พระเยซูเจ้าพี่ชายที่รัก วันนี้หนู...(กิจกรรมที่เด็กได้ทำและอยากเล่าให้พระเยซูฟัง)...” เช่น

“พระเยซูเจ้าพี่ชายที่รัก วันนี้หนูขอขอบคุณพระองค์ที่ช่วยให้หนูตั้งใจเรียนอย่างดี ไม่เล่น ไม่คุย”

“พระเยซูเจ้าพี่ชายที่รัก วันนี้หนูช่วยปลดบ่อน้องที่ร้องไห้เพราะคิดถึงบ้าน” เป็นต้น

คุณครูเชิญชวนและกระตุ้นเด็ก ๆ ให้กล้าที่จะภาวนาอย่างซื่อ ๆ ง่าย ๆ โดยคุณครูอาจเป็นคนเริ่มให้เป็นตัวอย่าง หรือก่อนจะพาไป อาจให้เด็ก ๆ เขียนสิ่งที่อยากจะบอกกับพระเยซูในสมุดปฏิบัติภารกิจก่อนก็ได้

บทที่ 16

พระเยซูเจ้าทรงเป็นผู้นำทางเรา

จุดประสงค์

1. เพื่อให้ให้นักเรียนไว้วางใจในพระเยซูเจ้าและปรารถนาจะติดตามพระองค์
2. เพื่อให้นักเรียนร้องเรียกหาพระเยซูเจ้าเมื่อกำลังตกอยู่ในการประจัญ หรือเมื่อพบเจออุปสรรค

อุปกรณ์

1. ผ้าสามเหลี่ยมสำหรับผูกตา
2. พระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่ตามจำนวนผู้เรียน

ขั้นที่ 1 กิจกรรม

เล่นเกม “ผูกตาเดินผ่านอุปสรรค”

วิธีเล่น หาดาสาสมัครนักเรียนสัก 2 – 3 คู่ เล่นทีละคู่ คู่แรกให้คนหนึ่งผูกตา อีกคนหนึ่งคอยเป็นพี่เลี้ยงบอกทาง

กติกา พี่เลี้ยงต้องพยายามบอกทางให้เพื่อนที่ผูกตาเดินผ่านอุปสรรค คือ เก้าอี้ที่วางระเกะระกะ ให้ไปถึงเส้นชัย

โดยปลอดภัย ห้ามจูง ผลัก ดัน สะกิด ฯลฯ อนุญาตให้พูดบอกคู่อื่น ๆ ได้

ขั้นที่ 2 วิเคราะห์

คุณครูถามคนที่ผูกตาว่า

- รู้สึกอย่างไรเมื่อถูกผูกตา
- รู้สึกอย่างไรเมื่อรู้ว่าจะต้องเดินผ่านอุปสรรค
- รู้สึกอย่างไรเมื่อฟังคนที่พี่เลี้ยงบอกทาง

ครูถามพี่เลี้ยงว่า

- รู้สึกอย่างไรขณะที่บอกทางให้เพื่อน
- รู้สึกอย่างไรต่อกติกาที่ห้ามจูง ผลัก ดัน สะกิด ฯลฯ

ครูถามนักเรียนอื่น ๆ ที่เป็นคนดูว่า

- รู้สึกอย่างไรต่อคนที่ผูกตาเดินผ่านอุปสรรค
- รู้สึกอย่างไรต่อพี่เลี้ยงที่คอยบอกทาง
- รู้สึกอย่างไรเมื่อบางคนทำสำเร็จ บางคนทำพลาด

สรุป คนที่ผูกตามีแต่ความมืด จะทำอะไรก็ลำบาก ต้องอาศัยพี่เลี้ยงช่วย พี่เลี้ยงและคนคู่อื่นก็เอาใจช่วยอยากให้คนที่ผูกตาเดินผ่านอุปสรรคได้สำเร็จ ปลอดภัยไม่ได้รับอันตราย

ขั้นที่ 3 คำสอน

1.เราทุกคนก็คล้ายกับคนผูกตา แต่เป็นตาฝ่ายวิญญาณ ญาณ คือ เมื่อเราทำบาป บาปก็ปิดตาวิญญาณให้มืดมิด มองไม่เห็นแสงสว่าง ทำให้เราถล่นในบาปอื่น ๆ อีก คนผูกตา รู้สึกอึดอัด วุ่นวาย สับสนในวิญญาณนั้นๆ จะทำอะไรก็ผิดพลาดได้ง่าย ถ้ายังขังจมอยู่ในความมืดเช่นนี้ ชีวิตทั้งชีวิตก็หมดหวัง ขึ้นคันทิ้งไปคนเดียวก็รังแต่จะเกิดอันตราย

2.คนผูกตาต้องการพี่เลี้ยงคอยบอกทาง นำทาง คนบาปก็ต้องการพี่เลี้ยงคอยบอกทางนำทางเช่นเดียวกัน ใครเล่าสามารถทำหน้าที่นี้ได้ คงไม่มีมนุษย์คนใด เพราะมนุษย์ทุกคนเป็นคนบาป **“คนตาบอดจะนำทางคนตาบอดได้หรือ ทั้งคู่จะตกลงไปในคูมิใช่หรือ ”** (ลก 6:39) มีแต่พระเยซูเจ้าเท่านั้นที่สามารถนำทางเราได้ เพราะพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าและเป็นความสว่าง พระองค์ตรัสว่า **“เราเป็นแสงสว่างส่องโลก ผู้ที่ตามเราจะไม่เดินในความมืด แต่จะมีแสงสว่างส่องชีวิต”** (ยน 8:12)

3.พระเยซูเจ้า ทรงทำยิ่งกว่าพี่เลี้ยงทำเมื่อสักครู่เสียอีก พระองค์จะทรงแก้ผ้าผูกตา คือบาปออก ให้เรา ได้เห็นความสว่าง พระองค์จะเดินเคียงข้างเรา จะจูงเรา จะอุ้มเรา และถ้าเราเกิดเจ็บป่วย พระองค์จะทรงเยียวยารักษาเรา ภาพพระเยซูเจ้าผู้ผู้นำนี้มีปรากฏในพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิมในเพลงสดุดีว่า **“พระองค์ทรงนำข้าพเจ้าไปริมน้ำแดนสงบ ทรงฟื้นจิตวิญญาณของข้าพเจ้า พระองค์ทรงนำข้าพเจ้าไปในทางชอบธรรมเพราะเห็นแก่พระนามของพระองค์ แม้ข้าพเจ้าจะเดินไปตามหุบเขาเงามัจจุราศ ข้าพเจ้าไม่กลัวอันตรายใดๆ เพราะพระองค์สถิตกับข้าพเจ้า”** (สดด 23:2-4)

4.เราจึงควรยึดถือพระเยซูเจ้าเป็นผู้นำของเราเสมอ โดยมีความเชื่อและศรัทธาในพระองค์ นับนอนเชื่อฟัง เมื่อพระองค์ทรงแนะนำสั่งสอน โดยอาจผ่านทางพ่อแม่ คุณครู ผู้ใหญ่ที่คอยดูแลเรา หรือเพื่อนๆ ที่คอยเตือนเรา เมื่อเรากำลังกระทำผิด หรือกำลังทำสิ่งที่ไม่ดี ดังนั้นเราก็จะเดินในความสว่างและบรรลุถึงจุดหมายปลายทางโดยปลอดภัย

ขั้นที่ 4 ปฏิบัติ

ก.จดเนื้อหาลงในสมุด

1.ใครเป็นผู้นำทางฝ่ายวิญญาณของเรา

ตอบ พระเยซูเจ้าคือผู้นำทางฝ่ายวิญญาณของเรา

2.พระเยซูเจ้าทรงนำทางเราอย่างไร

ตอบ พระเยซูเจ้าทรงนำทางเราโดยทรงไถ่เราให้พ้นบาป ทรงสั่งสอนหนทางแห่งความรอดแก่เรา และทรงคอยช่วยเหลือเราด้วยพระหรรษทานของพระองค์

3. พระเยซูเจ้า นำทางเราโดยทางคำสั่งสอนของพระองค์แล้ว พระองค์ยังทรงนำทางเราโดยผ่านทางใครอีก

ตอบ พ่อแม่ คุณครู ผู้ใหญ่ที่คอยดูแลเรา และเพื่อนๆ ที่เตือนเราเมื่อเรากำลังกระทำผิดหรือทำในสิ่งที่ไม่ดี

ข. กิจกรรม

ร้องเพลง “พระเยซูใจดี” อัลบั้ม “พระเยซูใจดี” จดเนื้อเพลงลงสมุด

เรามาเรียนรู้จักพระเยซูทุกวัน ดินเข้าล้างหน้าแปรงฟัน

เราคิดถึงพระองค์ โลกนี้ช่างสวยงาม

มีแต่ความรื่นรมย์ ลัน ลัน ลา ลัน ลา คิดถึงพระองค์จังเลย

***เดินไปบนถนน ทางของพระเยซู มีพระองค์คอยดูแล เคียงคู่ชีวิตเรา

เราไม่กลัวสิ่งไหน หากมีพระองค์อยู่ใกล้ เราทุกคนมั่นใจว่า พระเยซูใจดี

1. คุณครูร้องให้เด็ก ๆ ฟังสัก 2 รอบเพื่อให้เด็กคุ้นทำนอง(หรืออาจเปิดจากเครื่องเล่นซีดีเพลงก็ได้)

2. สอนให้เด็กร้องตามทีละท่อนจนจบเพลง

3. ให้เด็กร้องซ้ำตั้งแต่แรกจนจบเพลง ร้องสัก 2-3 รอบ

4. สอนท่าทางประกอบเพลง หรืออาจให้เด็ก ๆ ช่วยกันคิดท่าทางก็ได้

ฉบับทดลองใช้

บทที่ 17

พระเยซูเจ้าทรงสอนเราให้รัก

จุดประสงค์

1. เพื่อให้ให้นักเรียนได้รับรู้และซาบซึ้งในความรักของพระเยซูเจ้า
2. เพื่อให้ให้นักเรียนอยากเลียนแบบอย่างความรักที่พระเยซูเจ้าทรงสอน
3. เพื่อให้ให้นักเรียนนำความรักที่พระเยซูเจ้าทรงสอน ไปปฏิบัติด้วยความยินดี

ขั้นที่ 1 กิจกรรม

กิจกรรมที่ 1 เพลง “สอนด้วยชีวิต” อัลบั้ม “เพื่อนช่วยเพื่อน” ขององค์การยูเวนทูด

1. มีสิ่งหนึ่งที่ฉันอยากบอกเธอ มันล้นเอ่ออยู่ในใจดวงนี้
มีผู้หนึ่งรักฉันจนพร้อมยอมพลี สูญสิ้นชีวิเพื่อฉันและเธอเช่นกัน
2. คือพระเยซูผู้ทรงรักฉันมากมาย และทรงรักเธอด้วยใจไม่เคียดฉันทา
ชีวิตพระองค์สอนให้เรารู้ว่า พุดด้วยวาจาไม่ล้ำค่าเท่าการกระทำ
3. (จะ)จงรัก รับใช้ และให้อภัย แบ่งปันน้ำใจให้แก่ทุกคน
ยามใครเดือดร้อนปละบประโลมให้คลายกังวล โดยมีพระองค์เป็นแบบอย่าง

1. คุณครูเปิดเพลงนี้ให้เด็กฟังสัก 2 – 3 รอบ และ ดิฉเนื้อเพลงหรือเขียนเนื้อเพลงบนกระดานให้เด็กได้เห็นด้วย
บอกกับเด็ก ๆ ว่ายังไม่ต้องจดเนื้อเพลงแต่ให้อ่านเนื้อเพลงตามไปกับเพลงที่ได้ยิน
2. ขณะที่ฟังเพลงให้เด็กดูตามเนื้อเพลงไปด้วย โดยให้เด็กเลือกคำ/วลี/ประโยค ที่ชื่นชอบหรือประทับใจ
3. เมื่อฟังเพลงจบแล้วให้เด็ก ๆ ได้บอกคำ/วลี/ประโยคที่ตนเองชื่นชอบหรือประทับใจ และถามเหตุผลที่เลือก

ขั้นที่ 2 วิเคราะห์จากกิจกรรมที่ 1

คุณครูถามเด็ก ๆ ว่า

- จากเพลงที่เราฟังและได้อ่านเนื้อไปแล้ว ใครคือผู้ที่ยอมตายเพราะความรักต่อเรา(พระเยซู)
- จากเพลงนี้ พระเยซูสอนเราว่าสิ่งใดสำคัญกว่าการพุดด้วยวาจา(การกระทำ)
- จากเพลงนี้ พระเยซูสอนให้เราทำอะไรบ้าง(รัก รับใช้ ให้อภัย แบ่งปัน ปละบประโลมฯลฯ)
- นักเรียนคิดว่า การปฏิบัติความรักต่อผู้อื่นนั้น ยาก หรือ ง่าย เพราะอะไร (อาจง่าย ถ้าเป็นคนที่เรารัก แต่อาจจะเป็นสิ่งที่ยาก ถ้าคน ๆ นั้นเป็นคนที่เราไม่ชอบ)

หรือ กิจกรรม 2

ความรักที่จริงใจ เป็นความรักที่ไม่หวังผลตอบแทนใดๆ ความรักที่จะเล่าให้ฟังจึงทำให้ประตูสวรรค์เปิดได้ เรื่องที่จะเล่าต่อไปคือ เรื่องของคุณหมอพากกีโย ผู้มีความรักอันประเสริฐยิ่ง

เรื่อง “คุณหมอพากกีโย”

คุณหมอพากกีโย เป็นผู้อำนวยการ โรงพยาบาลที่ เมืองพูซาน โรงพยาบาลแห่งนี้มีคนไข้ยากจนเข้ามาขอรับการรักษามากมาย สาเหตุที่มีคนไข้เข้ามาจำนวนมากเช่นนี้ เป็นเพราะเมื่อคนไข้ไม่มีเงินค่ารักษาพยาบาล คุณหมอพากกีโยก็จะหักเงินเดือนตัวเอง เพื่อช่วยเหลือคนเหล่านั้นที่อยู่เสมอ ๆ อยู่มาวันหนึ่ง มีเด็กหนุ่มเข้ามาหาคุณหมอด้วยน้ำตาคลอคปร่ำ ทำทีดูเหมือนมีเรื่องอัดอั้นตันใจ คุณหมอพากกีโยเอ่ยถามว่า มีปัญหาอะไร เด็กหนุ่มจึงเล่าความทุกข์ใจให้ฟัง

“เมื่อวานแม่ของผมเข้ารับการรักษาผ่าตัดจนปลอดภัย แต่เรามีความสุขได้ครู่เดียวก็ต้องกลับมาอีกครึ่ง เพราะตอนนี้เราไม่มีเงินค่ารักษาครับ” น้ำตาเด็กหนุ่มไหลออกมาไม่ขาดสาย คุณหมอพากกีโยจับมือเด็กหนุ่มไว้แน่นแล้วพูดว่า

“พูดเบา ๆ ก็ได้ เดี่ยวคนอื่นได้ยินเข้า... ผมคงแก้ปัญหาเรื่องเงินให้ไม่ได้ เอาอย่างนี้ คุณบอกเวลาที่คุณกับแม่จะออกจากโรงพยาบาลให้ผมรู้ เดี่ยวผมจะไปแอบเปิดประตูหลังโรงพยาบาลไว้ให้”

คุณหมอไปเปิดประตูหลังโรงพยาบาลเอาไว้ตามนัด เด็กหนุ่มร้องไห้ด้วยความตื้นตันใจ พาแม่ออกไปได้ด้วยสำนึกในบุญคุณของคุณหมอพากกีโย พ่อพระของคนยาก

ความรักคือ จิตใจที่ดีงาม อบอุน และไม่หวังสิ่งตอบแทนใด ๆ

(คัดมาจากหนังสือ Vitamin Story เรื่องเล่าดี ๆ บำรุงจิตใจ)

ขั้นที่ 2 วิเคราะห์จากกิจกรรมที่ 2 คุณครูถามผู้เรียนจากเรื่องเล่า

- บุคคลที่ถูกกล่าวถึงในเรื่องเล่านี้มีกี่คน ใครบ้าง? (2 คน คือ คุณหมอพากกีโย และเด็กหนุ่มคนหนึ่ง)
- ชายคนที่ชื่อ พากกีโย เป็นใคร? (เป็นคุณหมอใจดี)
- ลักษณะเด่น ๆ ของคุณหมอพากกีโยที่เราได้ยินจากเรื่องเล่าเป็นอย่างไร ? (ใจดี มีความรักในหัวใจ และชอบช่วยเหลือคนไข้ที่ไม่มีเงินจ่ายค่ารักษาพยาบาล)
- เด็ก ๆ คิดว่าคุณหมอพากกีโยเป็นคนดีหรือไม่ เพราะเหตุใด ? (เป็นคนดี จิตใจดีงาม เพราะคุณหมอช่วยเหลือคนที่ไม่ใช่ คนที่ขาดแคลน และไม่หวังสิ่งตอบแทนด้วย)
- นักเรียนคิดว่าคุณหมอพากกีโยได้ทำเหมือนกับที่ใครได้ทำไว้ โดยพร้อมที่จะช่วยเหลือทุก ๆ คนอยู่เสมอ โดยไม่หวังสิ่งตอบแทน? (พระเยซูเจ้า)
- จากเรื่องเล่านี้ นักเรียนคิดว่าความรักคืออะไร? (ความรักคือการมีจิตใจที่ดีงาม อบอุน และไม่หวังสิ่งตอบแทนใด ๆ)

สรุป จากเนื้อหาของบทเพลง หรือจากเล่าของหมอปากกियो ทำให้เรานึกถึงองค์พระเยซูเจ้า พระองค์ ก็ทรงทำเช่นเดียวกัน ไม่ทรงปฏิเสธใครเลยที่มาขอความช่วยเหลือ และไม่เคยหวังสิ่งใดตอบแทน พระเยซูเจ้าเป็นแบบอย่าง และทรงสอนเราให้รักผู้อื่น การพูดคำว่า “รัก” นั้นง่าย แต่การพูดอย่างเดียวกันก็ยังไม่สำคัญเท่ากับสิ่งที่เราต้องปฏิบัติกับเพื่อนพี่น้องด้วย และพระองค์ปรารถนาให้เราแต่ละคนได้ทำเช่นเดียวกัน ในโลกนี้เป็นที่ที่เราต้องแบ่งปันส่วนของเราให้แก่คนที่ลำบาก ต้องร่วมกันแบ่งปันความเจ็บปวดกับคนที่ตกทุกข์ได้ยาก น้ำใจเช่นนี้จะทำให้โลกของเราอบอุ่นอยู่ โลกที่เราอาศัยอยู่จะเป็นที่ที่งดงามสดสวยถ้าเราแต่ละคนมีความรักให้แก่กันและกัน

ขั้นที่ 3 คำสอน

1. เราได้เรียนรู้มาแล้วว่า พระเยซูเจ้า ทรงสอนเราให้รักอย่างเข้มข้น **“ท่านจะต้องรักองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าของท่านสุดจิตใจ สุดวิญญาณ สุดสติปัญญา ของท่าน ”** (มธ 22:37) นั่นคือรักอย่างทุ่มเทให้จนหมดหัวใจ ไม่ใช่รักแบบตามใจฉัน นี่คือการรักต่อพระเจ้า ซึ่งมาเป็นอันดับแรก

2. ในเวลาเดียวกันพระองค์ยังสอนเราให้รักเพื่อนมนุษย์อย่างเข้มข้นเหมือนกัน **“ผู้ใดคบแค้นท่านข้างหนึ่ง จงหันแค้นอีกข้างหนึ่งให้เขาตอบด้วย ผู้ใดเอาเลือดลมของท่านไป จงปล่อยให้เขาเอาเสียยาวไปด้วย จงให้แก่ทุกคนที่ขอท่าน และอย่าทวงของของท่านคืนจากผู้ที่ได้แย่งไป ท่านอยากให้เขาทำอะไรต่อท่านอย่างไร ก็จงทำต่อเขาอย่างนั้นเถิด ถ้าท่านรักเฉพาะผู้ที่รักท่าน ท่านจะเป็นที่พอพระทัยของพระเจ้าได้อย่างไร คนบาปก็ยังรักผู้ที่รักเขาด้วย ถ้าท่านทำดีเฉพาะต่อผู้ที่ทำดีต่อท่าน ท่านจะเป็นที่พอพระทัยของพระเจ้าได้อย่างไร คนบาปก็ยังทำเช่นนั้นด้วย ”** (ลก 6:29-33) มาตรฐานของความรัก ที่พระเยซูเจ้าทรงสอนก็คือ **“ท่านต้องรักเพื่อนมนุษย์เหมือนรัก ตนเอง ”** (มธ 22:39) นั่นก็คือเรารักตัวเราเองอย่างไร เรายังต้องรักเพื่อนมนุษย์อย่างนั้น และไม่ใช่รักแค่เฉพาะคนที่รักเราเท่านั้น แต่เราต้องรักทุก ๆ คน ไม่เว้นว่าคนนั้นจะทำกับเราอย่างไร จะเป็นคนที่เราชอบหรือไม่ชอบ หรือศัตรู เราก็ต้องรักเขาเหมือนกับที่พระเยซูเจ้าบอก(เทียบ ลก 6:32-33) **“ถ้าท่านรักเฉพาะผู้ที่รักท่าน ท่านจะเป็นที่พอพระทัยของพระเจ้าได้อย่างไร คนบาปก็ยังรักผู้ที่รักเขาด้วย ถ้าท่านทำดีเฉพาะต่อผู้ที่ทำดีต่อท่าน ท่านจะเป็นที่พอพระทัยของพระเจ้าได้อย่างไร คนบาปก็ยังทำเช่นนั้นด้วย”**

3. นักบุญเปาโล ได้พูดถึงเรื่องความรักไว้อย่างน่าฟังว่า **“ความรัก ย่อมอดทน มีใจเอื้อเฟื้อ ไม่อิจฉา ไม่โอ้อวดตนเอง ไม่จองหอง ไม่หยาบคาย ไม่เห็นแก่ตัว ความรักไม่ฉุนเฉียว ไม่จดจำความผิดที่ได้รับ ไม่ยินดีในความชั่ว แต่ร่วมยินดีในความถูกต้อง ความรักให้อภัยทุกอย่าง เชื่อทุกอย่าง หวังทุกอย่าง อดทนทุกอย่าง ”** (1 คร 13:4-7) สิ่งที่นักบุญเปาโลพูดนี้ท่านเอามาจากไหน ก็มาจากพระเยซูเจ้าผู้ซึ่งทรงกระทำมาเป็นตัวอย่างก่อนแล้ว ทั้งทรงสอนให้เรากระทำตามด้วย

4. ในพระคัมภีร์แสดงให้เห็นว่า พระเยซูเจ้าทรงต้อนรับทุก ๆ คน ถึงแม้ว่าในขณะที่พระองค์ต้องการอยู่กับศิษย์ตามลำพัง หลังจากกลับจากงานประกาศข่าวดี แต่เมื่อประชาชนติดตามพระองค์ไป แทนที่พระองค์จะหงุดหงิด หรือไม่พอใจ กลับต้อนรับพวกเขาด้วยความยินดี ทรงสั่งสอนเมื่อพวกเขามีข้อสงสัย และช่วยเหลือทุกคนที่ต้องการ สำหรับพระเยซูเจ้าแล้วพระองค์ไม่มีคำว่า “ไม่มีเวลา” พระองค์เอาใจใส่แม้แต่ความหิวโหยของ

มนุษย์(เทียบ มธ 14:13 – 21) พระเยซูเจ้าทรงรักทุกคนที่เข้ามาหาพระองค์ คนเจ็บไข้ได้ป่วย คนที่ถูกผีสิง คนที่ต้องการคำแนะนำในการดำเนินชีวิต อย่างเช่น นิโคเดมัส(ยอห์น 3:1 – 21) เศรษฐีหนุ่มที่เข้ามาหาพระองค์เพื่อต้องการชีวิตนิรันดร์(มธ 19:16 – 22) หรือแม้แต่คนที่สูญเสียคนที่ตนรัก เช่น มารีย์ มารดาที่สูญเสียลาซารัสพี่ชาย (ยอห์น 11:1 – 44) หรือบุตรของลูกสาวไยรัสที่ตายไป (ลก 8:40 – 56) พระเยซูเจ้าไม่เคยปฏิเสธผู้ใดเลย พระองค์กลับคืนความสุขและปลอบประโลมใจพวกเขา โดยทรงปลุ กคนที่ตายไปแล้วให้ฟื้นคืนชีวิตเพื่อให้คนในครอบครัวมีความสุข

5.แน่นอนว่าเราไม่สามารถทำอัศจรรย์เหล่านั้นได้อย่างพระเยซูเจ้า แต่ตัวอย่างชีวิตของพระองค์ ในการช่วยเหลือคนอื่นๆ เราสามารถนำมาปฏิบัติได้ในชีวิตประจำวันของเรา เท่าที่เราสามารถทำได้ เช่น รัก รับผิดชอบ และช่วยเหลือกันและกันในห้องเรียน ในโรงเรียน และที่บ้านของเรา การให้อภัยเพื่อนๆ หรือคนอื่นที่ทำผิดต่อเรา แบ่งปันสิ่งที่เรามีให้กับคนที่ไม่มีหรือมีน้อยกว่าเรา ให้กำลังใจเพื่อน ๆ ร่วมห้อง น้อย ๆ ที่โรงเรียน คนในครอบครัวหรือญาติพี่น้องของเรา บ้านใกล้เรือนเคียงเรา เพราะทุกวันนี้ พระองค์ยังต้องการความช่วยเหลือจากพวกเราทุกคน เพื่อรักและรับผิดชอบต่อทุกคนที่ขัดสน เท่าที่เราสามารถทำได้ตามสถานภาพและตามฐานะของเรา ที่สำคัญให้เราทำด้วยความรักและเต็มใจเพราะเห็นแก่พระเยซูเจ้าผู้สอนให้เรารัก รวมทั้งเมื่อกลับไปบ้าน เราก็ต้องปฏิบัติความรักอย่างนี้ต่อคนในครอบครัวของเราด้วยเช่นกัน เพราะถ้าเราทำได้อย่างนี้เราก็กำลังประกาศข่าวดีและเป็นพยานยืนยันถึงความรักของพระองค์ไม่ใช่แค่เพียงคำพูดเท่านั้น แต่ด้วยการกระทำที่ทำให้เกิดผลตามมาด้วย

ฉบับทดลองใช้

ขั้นที่ 4 ปฏิบัติ

ก.จดเนื้อหาลงในสมุด

1.บัญญัติความรักคืออะไร

ตอบ บัญญัติความรักคือ บัญญัติสูงสุดที่พระเยซูเจ้า ทรงนำมาสั่งสอนมนุษย์ได้แก่จงรัก พระเจ้าด้วยสุดดวงใจ และจงรักเพื่อนมนุษย์เหมือนรักตนเอง

2.เราจะปฏิบัติตามบัญญัติความรักนี้ได้อย่างไร

ตอบ เราจะปฏิบัติตามบัญญัติความรักได้ ด้วยการ รัก รับผิดชอบ ช่วยเหลือกันและกัน ให้อภัยแก่ผู้อื่น แบ่งปันสิ่งของที่เรามีให้กับคนที่ไม่มี และให้กำลังใจทุก ๆ คน

3.นักบุญเปาโลสอนเรื่องความรักไว้ว่าอย่างไร(ให้เด็กๆ เปิดพระคัมภีร์ 1 คร 13:4-7 และเขียนลงในคำตอบ)

ตอบ ความรักย่อมอดทน มีใจเอื้อเฟื้อ ไม่อิจฉา ไม่โอ้อวดตนเอง ไม่จองหอง ไม่หยาบคาย ไม่เห็นแก่ตัว ความรักไม่จู้จี้จุกจิก ไม่จดจำความผิดที่ได้รับ ไม่ยินดีในความชั่ว แต่ร่วมยินดีในความถูกต้อง ความรักให้อภัยทุกอย่าง เชื่อทุกอย่าง หวังทุกอย่าง อดทนทุกอย่าง

ข.กิจกรรม

ให้นักเรียนจดเนื้อเพลง “สอนด้วยชีวิต” ลงในสมุด

- 1.คุณครูเปิดเพลงให้นักเรียนฟังสัก 2 รอบเพื่อให้เด็กจับทำนองเพลงที่จะร้อง
- 2.คุณครูสอนให้เด็กร้องตามที่ละท่อนจนจบเพลง
- 3.ร้องเพลงทั้งหมดอีกสัก 2 – 3 รอบ
- 4.ให้เด็กเขียน คำ /วลี/ประโยค ที่ชื่นชอบหรือประทับใจเมื่อต้นชั่วโมงลงในสมุด และเขียนเหตุผลที่เลือกด้วยว่า เพราะอะไร เพื่อเป็นการตอกย้ำและนำไปสู่การปฏิบัติจริงในชีวิต โดยเขียนเป็นข้อตั้งใจเพิ่มเติมจาก คำ /วลี/ ประโยคที่เลือก โดยคุณครูเชิญชวนให้เด็ก ๆ นำไปปฏิบัติด้วย

ฉบับทดลองใช้

บทที่ 18

พระเยซูเจ้าทรงตั้งศีลมหาสนิท

จุดประสงค์

1. เพื่อให้ให้นักเรียนรู้ว่า ศีลมหาสนิท เป็นหนึ่งในศีลศักดิ์สิทธิ์ 7 ประการ
2. เพื่อให้ให้นักเรียนรู้และจดจำว่า พระเยซูเจ้าทรงตั้งศีลมหาสนิท
3. เพื่อให้ให้นักเรียนเห็นความสำคัญของศีลมหาสนิทและมีความปรารถนาจะรับศีลมหาสนิทบ่อย ๆ

อุปกรณ์

1. จิกซอว์ภาพ “อาหารค่ำมื้อสุดท้าย” ตัดใส่ซองเรียบร้อยแล้ว ตามจำนวนกลุ่ม

ขั้นที่ 1 กิจกรรม

1. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มๆ ละ 5 – 6 คน
2. คุณครูแจกภาพ “การเลี้ยงอาหารค่ำมื้อสุดท้าย” ที่ตัดเป็นจิกซอว์ใส่ซองไว้แล้ว ให้กลุ่มละ 1 ซอง
3. ให้นักเรียนช่วยกันเรียงจิกซอว์ที่ได้ให้เป็นภาพที่สมบูรณ์ ในเวลา 2 – 3 นาที
4. เมื่อหมดเวลาแล้ว ให้เข้าสู่ขั้นวิเคราะห์

หรือ คุณครูอาจนำวีซีดีเหตุการณ์ตอน “พระเยซูเจ้าทรงตั้งศีลมหาสนิท” ให้เด็กดู และตั้งคำถามจากวีซีดีก็ได้

ขั้นที่ 2 วิเคราะห์

- ทราบหรือไม่ว่าภาพที่นักเรียนเรียงเสร็จแล้วนั้นคือภาพเหตุการณ์ตอนไหน
- ในภาพนี้มีใครบ้าง แต่ละคนกำลังทำอะไร
- คนไหนคือพระเยซูเจ้า
- พระเยซูเจ้ากำลังทำอะไร
- เรารู้สึกอย่างไรต่อเหตุการณ์นี้

สรุป พระเยซูเจ้าทรงตั้งศีลมหาสนิทในระหว่างกินเลี้ยงอาหารค่ำครั้งสุดท้าย ซึ่งเป็นศีลศักดิ์สิทธิ์ที่สำคัญที่สุด

ขั้นที่ 3 คำสอน

1. เรามาทบทวนจากที่ได้ เรียนรู้มาแล้วว่า ศีลศักดิ์สิทธิ์มี 7 ประการ ได้แก่ ศีล ถังบาป ศีลอกภัยบาป ศีลมหาสนิท ศีลกำลัง ศีลบรรพชา ศีลสมรส และศีลเจิมคนป่วย และในศีลศักดิ์สิทธิ์ทั้ง 7 ประการนี้ ศีลมหาสนิทสำคัญที่สุดเพราะว่า ศีลมหาสนิท เป็นศูนย์กลางของศีลศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย

2. พระเยซูเจ้าทรงตั้งศีลมหาสนิท ในระหว่างอาหารค่ำมื้อสุดท้าย โดย ก่อนที่จะทรงรับทรมานและสิ้นพระชนม์ ได้ทรงกินเลี้ยงอาหารค่ำครั้งสุดท้ายกับพวกสาวก พระองค์ตรัสว่า เป็นการกินเลี้ยงครั้งสุดท้ายบน

แผ่นดินนี้ พระองค์จึงทรงมอบมรดกชิ้นสุดท้ายและชิ้นสำคัญที่สุดให้แก่พวกสาวกและแก่ เราทั้งหลาย ขณะที่ทุกคนกำลังกินอาหารอยู่นั้น พระเยซูเจ้าทรงหยิบขนมปัง ตรีสถวายพระพร ทรงบิขนมปังประทานให้บรรดาศิษย์ ตรีสว่า “จงรับไปกินเถิด นี่เป็นกายของเรา” แล้วพระองค์ทรงหยิบถ้วย ตรีสขอพระคุณประทานให้เขาเหล่านั้น ตรีสว่า “ทุกท่านจงดื่มจากถ้วยนี้เถิด นี่เป็นโลหิตของเรา โลหิตแห่งพันธสัญญาที่หลั่งออกมาสำหรับคนจำนวนมาก” (มธ 26:26-28)

3. มรดกชิ้นสุดท้ายและสำคัญที่สุดของพระเยซูเจ้าก็คือ พระกายและพระโลหิตของพระองค์เอง ซึ่งมอบไว้เป็นอนุสรณ์แห่งความรักของพระองค์ และเป็นอาหารเลี้ยงวิญญาณเราทั้งหลาย เป็นมรดกที่ไม่มีวันเหือดแห้งหรือสูญสลาย แต่คงอยู่ตลอดไปจนถึงวันสิ้นโลก พระองค์ตรีสไว้ว่า “จงรู้เถิดว่าเราอยู่กับท่านทุกวันตลอดไปตราบจนสิ้นพิภพ” (มธ 28:20) และวิธีที่พระองค์จะอยู่กับเราจนถึงวันสิ้นโลกก็คือทางศีลมหาสนิทนี่เอง

4. เมื่อเราร่วมมิสซาก็เหมือนกับเราร่วมกินเลี้ยงอาหารค่ำครั้งสุดท้าย นี่เป็นการเลี้ยงอาหารค่ำครั้งสุดท้ายจริง ๆ เพราะมีพระเยซูเจ้าทรงเป็นประธาน โดยผ่านทางพระสงฆ์ซึ่งเป็นผู้แทนของพระองค์ พวกสาวก ได้แก่ พระสงฆ์ นักบวช และสัตบุรุษรวมถึงเราด้วย ซึ่งล้วนเป็นสาวกของพระเยซูเจ้า ในฐานะต่าง ๆ กัน สังเกตดูว่าพระสงฆ์จะทำเหมือนที่พระเยซูเจ้าทรงกระทำ ไม่ผิดทั้งการกระทำและ คำพูด ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะ อำนาจของพระองค์ผู้ทรงริ่ฟ้าในการกินเลี้ยงอาหารค่ำ คริสต์สุดท้ายซึ่งมีครั้งเดียวนั้น ให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ (CCC 1330) โดยผ่านทางพระสงฆ์ เราจึงเป็นผู้โชคดีได้กินเลี้ยงอาหารค่ำครั้งสุดท้ายบ่อย ๆ ในมิสซา

5. ดังนั้นเมื่อเราได้รับรู้ถึงความรักของพระเยซูเจ้าที่ต้องการอยู่กับเราทุกวันตลอดไป (เทียบ มธ 28:20) และได้เห็นความสำคัญของศีลมหาสนิทแล้ว ขอให้เราปรารถนาหรือ หมั่นที่จะมารับศีลมหาสนิทบ่อย ๆ หรือทุกครั้งที่เราได้มีโอกาสร่วมมิสซา

ขั้นที่ 4 ปฏิบัติ

ก. จุดเนื้อหาหลังสมุด

1. พระเยซูเจ้าทรงตั้งศีลมหาสนิทอย่างไร

ตอบ พระเยซูเจ้าทรงตั้งศีลมหาสนิทโดยทรงหยิบปังขึ้นมาตรีสว่า “นี่เป็นกายของเรา” และทรงหยิบถ้วยเหล้าองุ่นขึ้นมาตรีสว่า “นี่เป็นถ้วยโลหิตของเรา”

2. พระเยซูเจ้าทรงตั้งศีลมหาสนิททำไม

ตอบ พระเยซูเจ้าทรงตั้งศีลมหาสนิทเพื่อเป็นบูชาไถ่บาปและเป็นอาหารเลี้ยงวิญญาณเรา

3. ศีลมหาสนิทเป็นการกินเลี้ยงอาหารค่ำครั้งสุดท้ายได้อย่างไร

ตอบ โดยทางมิสซา ซึ่งพระเยซูเจ้า ทรงริ่ฟ้าในการกินเลี้ยงอาหารค่ำครั้งสุดท้ายให้เป็นปัจจุบัน อยู่เสมอ เพื่อจะได้อยู่กับเราจนถึงวันสิ้นโลก

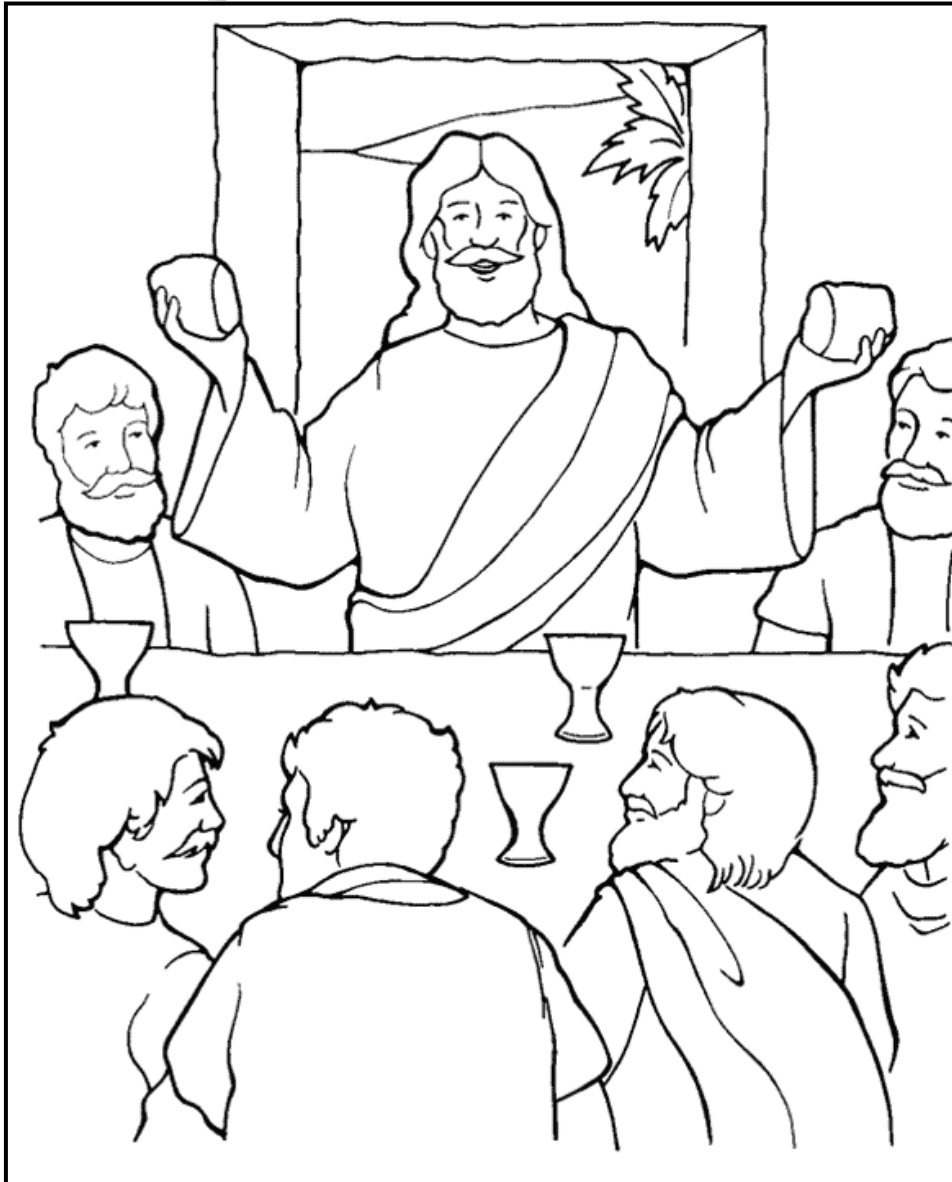
ข. กิจกรรม แจกใบงานภาพพระบายสีให้นักเรียนคนละ 1 แผ่น ให้ระบายสีและตกแต่งให้สวยงาม

กิจกรรมบทที่ 20 พระเยซูเจ้าทรงตั้งศีลมหาสนิท

ชื่อ.....นามสกุล.....ชื่อเล่น.....ศีล.....ห้อง.....

คำสั่ง ให้นักเรียนระบายสีและตกแต่งภาพให้สวยงาม

พระเยซูเจ้าทรงตั้งศีลมหาสนิท

“จงรู้เถิดว่าเราอยู่กับท่านทุกวันตลอดไป
ตราบจนสิ้นพิภพ” (มธ 28:20)

บทที่ 19

ศิลปหัตถกรรมคืออะไร

จุดประสงค์

1. เพื่อให้ให้นักเรียนรู้ว่าศิลปหัตถกรรมคืออะไรและพระกายและพระโลหิตของพระเยซูเจ้า
2. เพื่อให้ให้นักเรียนรู้ว่าศิลปหัตถกรรมเป็นหัวใจและศูนย์กลางแห่งชีวิตคริสตชน
3. เพื่อให้ให้นักเรียนมีความปรารถนาที่จะรับศิลปหัตถกรรมบ่อย ๆ เพื่อช่วยให้เข้าใจชีวิตพระเยซูเจ้ามากขึ้น

อุปกรณ์ แผ่นปิ้ง เหล้าองุ่น ที่ยังไม่ได้เสก

ขั้นที่ 1 กิจกรรม + ขั้นที่ 2 วิเคราะห์

คุณครูนำนักเรียนไปที่วัด ซึ่งจัดเตรียม ปิ้ง และ เหล้าองุ่น ไว้บน โต๊ะหรือบนพระแท่นที่เล็ก ๆ เห็นได้ชัด
ครูถามนักเรียนเพื่อถามความรู้และทบทวนจากบทที่แล้วไปในตัว

- นักเรียนเห็นอะไรบน โต๊ะ หรือบนพระแท่นบ้าง
- นักเรียนคิดว่าแผ่นบาง ๆ สีขาว ๆ นี้เรียกว่าอะไร(แผ่นปิ้ง)
- นักเรียนคิดว่าน้ำสีน้ำตาลๆ ที่อยู่ในขวดแก้วนี้คืออะไร(เหล้าองุ่น)
- แผ่นปิ้งสีขาวนี้ เมื่อได้รับการเสกในพิธีมิสซาแล้วเราเรียกว่าอะไร (ศิลปหัตถกรรมหรือพระกายของพระเยซูเจ้า)
- เหล้าองุ่นที่ได้รับการเสกในพิธีมิสซาแล้วเราเรียกว่าอะไร(พระโลหิตของพระเยซูเจ้า)

สรุป ศิลปหัตถกรรม คือ พระกายและพระโลหิตของพระเยซูเจ้าอย่างแท้จริงในรูปปรากฏของ ปิ้ง และ เหล้าองุ่น

ขั้นที่ 3 คำสอน

1.ศิลปหัตถกรรมคือ พระกายและพระโลหิตของพระเยซูเจ้าอย่างแท้จริงในรูปปรากฏของ ปิ้ง และ เหล้าองุ่น (พิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์ ข้อ 7) ปิ้งและเหล้าองุ่นเปลี่ยนเป็นพระกายและพระโลหิตของพระคริสตเจ้าโดยการเสกศีล ภายใต้อุปกรณ์ปรากฏของปิ้งและเหล้าองุ่นที่ได้รับการเสกนั้น (CCC1413) เป็นหนึ่งในศีลศักดิ์สิทธิ์เจ็ดประการของพระศาสนจักร เป็นเครื่องหมายศักดิ์สิทธิ์ที่แสดงถึงการประทับอยู่จริงของพระเยซูเจ้าในโลกนี้ (CCC 1358)และช่วยให้เราเข้าใจชีวิตพระองค์มากยิ่งขึ้น

2.ศิลปหัตถกรรม คือ **ศีลแห่งความรัก** ซึ่ง

“รวมเรา” ให้เป็นหนึ่งเดียวกันกับพระเยซูเจ้า ผู้ทรงชีวิต ทรงสิ้นพระชนม์และทรงกลับเป็นขึ้นมาจากความตาย เพื่อนำความรอดพ้นจากบาปมาให้กับมวลมนุษย

“บำรุงกำลัง” และทำให้เรามีความสัมพันธ์ศักดิ์สิทธิ์กับพี่น้องคริสตชนอื่น ๆ

“หล่อเลี้ยง” จิตใจด้วยพลังแห่งพระพรของพระเจ้า

“เตรียม” ตัวเราเพื่อเข้าสู่งานเลี้ยงในสวรรค์ของพระเจ้า

“การเฉลิมฉลอง” เพื่อระลึกถึงอาหารค่ำครั้งสุดท้ายของพระเยซูเจ้ากับบรรดาอัครสาวก

เป็น “อาหารศักดิ์สิทธิ์” ที่ให้อาหารฝ่ายจิตใจแก่เราคริสตชน

เป็น “การถวายบูชา” เพื่อชดเชยบาปของมนุษย์และของเราด้วย

3. ศีลมหาสนิทยังมีความหมายอะไรอีก

***ศีลมหาสนิทเป็นเครื่องหมายของพระพรแห่งการไถ่บาปที่ทรงประทานให้มนุษย์แบบให้เปล่า (เทียบ CCC 1359)**

เมื่อเรารับพระกายและพระโลหิตของพระคริสตเจ้าในศีลมหาสนิท

- เราเข้ามีส่วนในการไถ่บาปของเราเอง
- ร่วมกับสมาชิกอื่นๆ ของพระศาสนจักรในการขอบพระคุณ ในการถวายบูชา และการระลึกถึง

***ขอบพระคุณ (เทียบ CCC 1328, 1360-1361)**

✚ ศีลมหาสนิท มาจากรากศัพท์ภาษากรีกที่หมายถึง “การขอบพระคุณ”

✚ พระเยซูเจ้าทรงภาวนาของพระคุณพระบิดาในขณะที่รับอาหารค่ำครั้งสุดท้าย

เมื่อเรารับพระกายและพระโลหิตของพระคริสต์ในศีลมหาสนิท เราขอบพระคุณสำหรับ

- สิ่งสร้างที่สวยงามต่าง ๆ ในโลก
- ความดีที่ยิ่งใหญ่ของพระเจ้า
- พระพรแห่งการไถ่บาป ที่ทำให้เรามีประสบการณ์แห่งความงามของโลกและความชื่นชมยินดีในชีวิตแห่งเมืองสวรรค์

***การระลึกถึง (เทียบ CCC 1362-1366)**

✚ ในขณะที่ทรงรับอาหารค่ำ พระเยซูเจ้าตรัสว่า “จงทำดังนี้เพื่อระลึกถึงเราเถิด”(ลก 22:19)

✚ โดยการกระทำตามที่พระเยซูเจ้าสั่ง บรรดาอัครสาวกและพระสงฆ์ จึงได้ทำการระลึกถึงความตายของพระเยซูเจ้าบนไม้กางเขน เพื่อช่วยไถ่บาปมนุษย์ทุกคน การพลีบูชาชีวิตของพระองค์ยังคงเกิดขึ้นในปัจจุบัน ทุกครั้งที่เราเฉลิมฉลองพิธีมิสซาฯ

เมื่อเรารับพระกายและพระโลหิตของพระคริสต์ในศีลมหาสนิท เราระลึกถึง

- ความตายและการกลับคืนชีพของพระคริสต์
- การพลีบูชาของพระคริสต์เพื่อเรา
- ความสำคัญของการรวมเราเข้ากับการพลีบูชาของพระคริสต์

*เครื่องบูชาสัตย์ (เทียบ 1367-1368)

- ✚ พระเยซูเจ้าทรงมอบตัวพระองค์เองให้บรรดาอัครสาวกและเราทุกคน ในฐานะที่เป็นอาหารบูชาในรูปแบบของขนมปังและเหล้าองุ่น
- ✚ พระองค์ทรงมอบชีวิตของพระองค์ให้แก่พระบิดาในฐานะเครื่องบูชาเพื่อมอบชีวิตนิรันดร ให้เราจะได้ร่วมสุขกับพระเจ้าในสวรรค์

เมื่อเราได้รับพระกายและพระโลหิตของพระคริสตเจ้าในศีลมหาสนิท

- เราศักดิ์สิทธิ์เพราะพลังแห่งการถวายบูชาของพระคริสต์
- เรามีส่วนในกาถวายบูชาตัวของพระคริสต์
- เราเป็นสมาชิกที่เข้มแข็งของชุมชน

4.ศีลมหาสนิทเป็น **"บ่อเกิดและสุดยอดของชีวิตคริสตชนทั้งหมด"** (พระศาสนจักร ข้อ 11) "ศีลศักดิ์สิทธิ์อื่น ๆ ตลอดจนการปฏิบัติงานทุกอย่างของพระศาสนจักร ทั้งงานแพร่ธรรมทุกชนิด ล้วนแต่เกี่ยวโยงถึงศีลมหาสนิทและมุ่งไปยังศีลมหาสนิททั้งสิ้น เพราะศีลมหาสนิทมีคุณสมบัติฝ่ายจิตของพระศาสนจักรไว้ทั้งหมด คือองค์พระคริสตเจ้าเอง(CCC 1324) เป็นวิธีการที่ดีที่สุดที่เราคริสตชนจะได้แสดงออกถึงความเชื่อ และการมีส่วนร่วมในพระพรแห่งการไถ่บาปของพระเยซูเจ้า ยิ่งเราเข้าใจความหมายของศีลมหาสนิทมากเท่าไร เราก็สามารถเข้ารับพระพรแห่งศีลมหาสนิทมากขึ้นเท่านั้น

***ก่อนกลับไปจดเนื้อหาหลังสมุด ให้คุณครูแจกแผ่นปิงที่ยังไม่ได้เสกให้กับนักเรียน ได้ลิ้มรส คุณครูอธิบายให้เด็กเข้าใจด้วยว่า แผ่นปิงเมื่อยังไม่ได้รับการเสกจากพระสงฆ์ ก็เป็นเพียงแผ่นปิงธรรมดาเท่านั้น ยังไม่ได้เป็นพระกายของพระเยซูเจ้า ไม่ใช่ศีลมหาสนิท วันนี้เป็นกรณีพิเศษที่คุณครูให้พวกเราได้ลองลิ้มรส แต่กว่าจะถึงวันที่เราจะรับศีลมหาสนิทจริง ๆ ให้เราพยายามเตรียมตัว ราวอย่างดี หมั่นทำความดี สวดภาวนา และมีความปรารถนาที่จะรับพระองค์เข้ามาอยู่ในชีวิตของเราจริง ๆ

ขั้นที่ 4 ปฏิบัติ

ก.จดเนื้อหาหลังสมุด

1.ศีลมหาสนิทคืออะไร

ตอบ พระกายและพระโลหิตของพระเยซูเจ้าอย่างแท้จริงในรูปปรากฏของ ปิง และ เหล้าองุ่น

2.ศีลมหาสนิท คือ ศีลแห่งความรัก หมายความว่าอย่างไร

ตอบ หมายความว่า ศีลมหาสนิท

“รวมเรา” ให้เป็นหนึ่งเดียวกันกับพระเยซูเจ้า ผู้ทรงชีวิต ทรงสิ้นพระชนม์และทรงกลับเป็นขึ้นมาจากความตาย เพื่อนำความรอดพ้นจากบาปมาให้กับมวลมนุษย์

“บำรุงกำลัง” และทำให้เรามีความสัมพันธ์ศักดิ์สิทธิ์กับพี่น้องคริสตชนอื่นๆ

“หล่อเลี้ยง” จิตใจด้วยพลังแห่งพระพรของพระเจ้า

“เตรียม” ตัวเราเพื่อเข้าสู่งานเลี้ยงในสวรรค์ของพระเจ้า

“การเฉลิมฉลอง” เพื่อระลึกถึงอาหารค่ำครั้งสุดท้ายของพระเยซูเจ้ากับบรรดาอัครสาวก

เป็น “อาหารศักดิ์สิทธิ์” ที่ให้อาหารฝ่ายจิตใจแก่เราคริสตชน

เป็น “การถวายบูชา” เพื่อชดเชยบาปของมนุษย์และของเราด้วย

3. เพราะเหตุใดจึงกล่าวว่า ศีลมหาสนิทเป็น **“บ่อเกิดและสุดยอดของชีวิตคริสตชนทั้งมวล”**

ตอบ เพราะ “ศีลศักดิ์สิทธิ์อื่น ๆ ตลอดจนงานปฏิบัติงานทุกอย่างของพระศาสนจักร ทั้งงานแพร่ธรรมทุกชนิด ล้วนแต่เกี่ยวโยงถึงศีลมหาสนิทและมุ่งไปยังศีลมหาสนิททั้งสิ้น ซึ่งก็คือองค์พระคริสตเจ้าเอง

ฉบับทดลองใช้

บทที่ 20

พิธีมิสซาบูชาขอบพระคุณ

จุดประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนรู้ และจำให้ขึ้นใจว่า พิธีมิสซาบูชาขอบพระคุณ คือการระลึกถึง การสิ้นพระชนม์และการกลับคืนพระชนมชีพของพระเยซูคริสตเจ้า
2. เพื่อให้นักเรียนสามารถจดจำส่วนต่าง ๆ ของพิธีบูชาขอบพระคุณได้
3. เพื่อส่งเสริมและเชิญชวนให้นักเรียนหมั่นมาเข้าร่วมมิสซาบ่อย ๆ หรือทุกครั้งที่มีโอกาส และมีส่วนร่วมด้วยการตอบรับในมิสซาด้วยความรู้ตัวและตั้งใจ

อุปกรณ์

1. ใบงาน “IQ เรื่องพิธีบูชาขอบพระคุณ” ตามจำนวนนักเรียน
2. บัตรคำส่วนต่าง ๆ ของมิสซา

ขั้นที่ 1 กิจกรรม

1. แจกใบงานทดสอบ “IQ เรื่องพิธีบูชาขอบพระคุณ” ให้กับนักเรียนคนละ 1 แผ่น ให้นักเรียนทำเท่าที่ทำได้ (ใช้เวลาทำประมาณ 7-10 นาที)
2. เมื่อทำเสร็จแล้วให้แลกเปลี่ยนใบงานของเรากับเพื่อนที่นั่งด้วยกัน เพื่อทำการตรวจสอบ ผลัดกันตรวจ
3. คุณครูเฉลยไปพร้อมกับเด็ก ๆ ข้อไหนตอบได้ให้ช่วยกันตอบ ข้อไหนไม่ได้ให้ครูเฉลย ข้อที่ถูกให้ 1 คะแนน

ขั้นที่ 2 วิเคราะห์

คุณครูถามเด็ก ๆ

- คำถามยากหรือไม่
- มีคำถามข้อไหนบ้างที่เราเคยได้ยินหรือได้เรียนรู้มาแล้ว
- คำถามข้อไหนที่เราไม่เคยรู้หรือไม่เคยได้ยินเลย
- มีใครบ้างที่ตอบว่าบูชามิสซามี 2 ภาค(ให้ยกมือ) มีใครตอบอย่างอื่น(ตอบว่าอย่างไร)

เรากำลังเรียนรู้เรื่องของศีลมหาสนิท เรื่องมิสซาเป็นสิ่งสำคัญที่เราต้องเรียนรู้ วันนี้เราจะมาเรียนรู้กันว่าพิธีมิสซาบูชามิสซาที่เราเข้าเกือบทุกวันมีความหมายว่าอย่างไร และมีส่วนต่างๆ ของพิธีมิสซาๆ มีอะไรบ้าง

ขั้นที่ 3 คำสอน

1. พิธีมิสซา คือ พิธีบูชาขอบพระคุณ ในความเป็นหนึ่งเดียวกัน ของคริสตชน โดยมีองค์พระเยซูเจ้าเอง เป็นเครื่องบูชาเพื่อไถ่บาปแทนเรามนุษย์ อาศัยพระกายและพระโลหิต ที่ยอมสละและพลีชีวิตเพื่อเรา ดังนั้น พิธี

มิสซาฯ จึงควรเป็นพิธีของส่วนรวมในความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียว กัน ที่คริสตชน จะขอบพระคุณพระเจ้าที่ได้ทรง
ประทานพระบุตรของพระองค์ ลงมาไถ่บาปแทนเรามนุษย์ทุกคน หรืออีกความหมายหนึ่งก็คือ การระลึกถึงการ
สิ้นพระชนม์และการกลับคืนพระชนม์ชีพของพระเยซูเจ้า ซึ่งยังคงเป็นปัจจุบันอยู่เสมอ ทุกครั้งที่เราร่วมพิธีมิสซา
(CCC 1362)

2.สังคายนาวาติกันที่ 2 เดือนสัตบุรุษให้ร่วมมิสซา **“อย่างเข้าอกเข้าใจ อย่างมีชีวิตชีวา และอย่างได้ผล ”**
(พระธรรมนูญเรื่องพิธีกรรม ข้อ 11) เราจึงเห็นว่าในปัจจุบันสัตบุรุษมีส่วนร่วมในมิสซามากกว่าแต่ก่อน ไม่ว่าจะ
เป็นการตอบรับกับพระสงฆ์ การอ่านบทอ่าน บทภาวนาเพื่อมวลชน การถือของถวาย ส่งความสุขซึ่งกันและกัน
การขับร้อง ฯลฯ

3.เราต้องร่วมมิสซา **“อย่างเข้าอกเข้าใจ ”** หมายความว่า ก่อนอื่นหมดเราต้องรู้ตัวอยู่เสมอว่าเรากำลังทำ
อะไร และมิสซาที่เรากำลังถวายอยู่นั้นคืออะไร มีความสำคัญอย่างไร เพื่อบรรลุเป้าหมายประการนี้ เราจึงต้อง
เรียนรู้พิธีมิสซาตั้งแต่ต้นจนจบและติดตามพิธีแต่ละขั้นด้วยความตั้งใจและสนใจ

เราต้องร่วมมิสซา **“อย่างมีชีวิตชีวา”** หมายความว่า ต้องแสดงบทบาทของผู้ถวาย เริ่มด้วยภายในจิตใจที่
ศรัทธาร้อนรนก่อนแล้วออกมาภายนอกด้วย เช่น อธิยาบถในการถวายมิสซา การสวดภาวนา ขับร้อง การต อรับ
กับพระสงฆ์ ฯลฯ ทุกสิ่งต้องกระทำด้วยความพร้อมเพรียง พรีพรีบ ฉับไว ชวนศรัทธา

เราต้องร่วมมิสซา **“อย่างได้ผล ”** หมายความว่า มิสซามีไว้เพื่อประโยชน์ของเราเอง เป็นการสืบทอด
การไถ่กู้ของพระเยซูคริสต์มาถึงเราต่อๆ ไป ฉะนั้นเมื่อมาร่วมมิสซาทั้งทีก็ต้องให้ได้ ผลสมกับที่พระเยซูคริสต์
ได้ทรงตั้งพิธีนี้ไว้โดยทำตนให้อยู่สถานะพระหรรษทาน ทำบทบาทหน้าที่ต่าง ๆ ด้วยความเชื่อและศรัทธา และ
รับศีลมหาสนิทซึ่งเป็นความสมบูรณ์ของมิสซาด้วย

4.สุดท้ายเราจะมา ทำความเข้าใจและมารู้จักพิธี บูชาขอบพระคุณกัน เพื่อเราจะได้เข้าร่วมมิ สซา
“อย่างเข้าอกเข้าใจ อย่างมีชีวิตชีวา และอย่างได้ผล”

พิธีบูชาขอบพระคุณแบ่งออกเป็น 2 ภาค คือ ภาคพระวาจา และ ภาคศีลมหาสนิท(CCC 1346)

ภาคพระวาจา เป็นการเตรียมสติปัญญาและจิตใจของเราเพื่อการฉลองที่ยิ่งใหญ่ ซึ่งประกอบด้วย

- **พิธีขอสมานโทษ** – การขอโทษสำหรับความผิดต่าง ๆ ของเรา
- **บทอ่านจากพระคัมภีร์** – ตามปกติบทอ่านแรกนำมาจากพันธสัญญาเดิม และบทอ่านที่สองนำมาจากพันธสัญญาใหม่
- **บทเทศน์** – ข้อคิด หรือแนวทางการดำเนินชีวิตที่ได้จากพระคัมภีร์ประจำวันนั้น ๆ
- **บทข้าพเจ้าเชื่อ** – ในทุกวันอาทิตย์หรือวันสม โภชซึ่งทุกคนที่มาร่วมพิธีจะประกาศยืนยันความเชื่อ
พร้อมกัน
- **ภาวนาเพื่อมวลชน** – เป็นการภาวนาเพื่อประโยชน์ของพระศาสนจักรและของชุมชนในแต่ละท้องถิ่น

ภาคศีลมหาสนิท เป็นภาคที่สองของบูชานั่งเดียว ซึ่งประกอบด้วย

- **การเตรียมของถวาย** – พระสงฆ์รับของถวาย ซึ่งได้แก่ ปังและเหล้าองุ่น และภาวนาถวายพระพรแด่พระเจ้า
- **บทภาวนาขอบพระคุณ** – บทภาวนานี้เป็นการสรรเสริญและขอบพระคุณพระเจ้า พระสงฆ์จะเสกปังและเหล้าองุ่นด้วยพระพรของพระจิตเจ้า หลังจากนั้นเป็นการภาวนาเพื่อพระศาสนจักรสากลและเพื่อผู้ล่วงลับ การเสกทำให้ปังและเหล้าองุ่นกลายเป็นพระกายและพระโลหิตของพระเยซูเจ้า
- **การบิ๊ง** – เป็นเครื่องหมายแห่งการเป็นหนึ่งเดียวในพระคริสตเจ้า
- **การแจกปัง** – พระสงฆ์แจกจ่ายพระกายของพระเยซูเจ้าด้วยการวางบนมือหรือบนลิ้นของผู้รับ บางแห่งอาจจะดื่มพระโลหิตด้วย การรับพระกายของพระคริสต์เป็นการรับอาหารฝ่ายจิต
- **พิธีปิด** – โดยการมอบตนเองให้พระคริสต์ เรามอบตนเองให้กับผู้อื่น พิธีมิสซาบูชาขอบพระคุณจบลงโดยพระสงฆ์อวยพรประชาชนแล้วกล่าวว่า “พิธีมิสซาบูชาขอบพระคุณจบแล้ว จงไปปฏิบัติตามพระวาจาที่ได้รับฟังในวันนี้เถิด”

ขั้นที่ 4 ปฏิบัติ

ก.จดเนื้อหาลงสมุด

1.พิธีมิสซาบูชาขอบพระคุณคืออะไร

ตอบ พิธีมิสซาฯ คือ การระลึกถึงการสิ้นพระชนม์และการกลับคืนพระชนมชีพของพระเยซูคริสตเจ้า

2.เราควรร่วมมิสซาอย่างไร

ตอบ เราควรร่วมมิสซา **“อย่างเข้าอกเข้าใจ อย่างมีชีวิตชีวา และอย่างได้ผล”**

3.การร่วมถวายมิสซาอย่างเข้าอกเข้าใจคืออะไร

ตอบ คือร่วมถวายมิสซาโดยรู้ตัว เข้าใจขั้นตอนของมิสซา และติดตามมิสซาโดยตลอดตั้งแต่ต้นจนจบ

4.การร่วมถวายมิสซาอย่างมีชีวิตชีวาคืออะไร

ตอบ คือร่วมด้วยจิตใจและแสดงออกด้วยการกระทำ เช่น อิริยาบถ การสวดภาวนา ขับร้อง การตอบรับกับพระสงฆ์ หรือทำหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเป็นพิเศษอย่างดี

5.การร่วมถวายมิสซาอย่างได้ผลคืออะไร

ตอบ คือร่วมให้ได้ผลต่อชีวิตจริง ๆ โดยอยู่สถานะพระหรรษทาน มีความเชื่อ ศรัทธา และรับศีลมหาสนิทด้วย

6.พิธีมิสซาฯประกอบไปด้วยกี่ภาค อะไรบ้าง

ตอบ 2 ภาค คือ ภาคพระวาจา และ ภาคศีลมหาสนิท

ข.กิจกรรม

เพื่อเพิ่มความเข้าใจให้นักเรียน และจะได้จดจำส่วนต่าง ๆ ของมิสซา ได้โดย คุณครู ใช้การถาม เช่น นักเรียนคิดว่าการมอบสันติสุข อยู่ในภาคไหนของมิสซา ภาคพระวาจา หรือ ภาคศีลมหาสนิท จากนั้นก็ให้แต่ละกลุ่มเลือกตอบกลุ่มไหนตอบถูกได้ 1 คะแนน แล้วคุณครูก็อธิบายถึงความหมายของการมอบสันติสุขให้เด็ก ๆ ฟัง และถามต่อไปในหัวข้ออื่นๆ

ภาควจนพิธีกรรม
เริ่มหลังจากการสวดบทสิริรุ่งโรจน์
รวมถึงบทอ่านต่างๆ

ภาคถวาย
มีการนำเอาปังและเหล้าองุ่นมายังพระแท่น
มีการเก็บทานจากสัตบุรุษ
เพื่อค่าใช้จ่ายของวัดและคนที่ขัดสน

การประกาศพระธรรมล้ำลึกแห่งความเชื่อ
บทภาวนานี้สัตบุรุษเป็นผู้สวด
ในระหว่างบทภาวนาขอบพระคุณ
เป็นการเตือนความจำของเราถึงชีวิตพระเยซูเจ้า
ที่ทรงรับทรมาน กลับคืนชีพ
และจะเสด็จกลับมาอีกครั้งหนึ่ง

บทอ่านที่สอง
บทอ่านนี้คัดมาจากพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่
เป็นบทจดหมายต่างๆ

การมอบสันติสุข
พระสงฆ์จะเริ่มภาวนา ข้าแต่พระเยซูคริสตเจ้า
พระองค์ตรัสกับอัครสาวกว่า
เรามอบสันติสุขให้ท่าน.....

ปิดพิธี
พระสงฆ์ให้พรสัตบุรุษและส่งสัตบุรุษด้วยคำพูดว่า
พิธีมิสซาบูชาขอบพระคุณจบแล้ว
จงไปปฏิบัติตามพระวาจาของพระเจ้าเถิด

บทอ่านที่หนึ่ง

บทอ่านนี้

คัดมาจากพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิม
หรือกิจการอัครสาวก หรือวิวรณ์

ศักดิ์สิทธิ์

ตอนท้ายของบทนำขอบพระคุณ
พระสงฆ์ร้องเพลงหรือกล่าวต่างๆ
พร้อมกับสัตบุรุษ

บทข้าพเจ้าเชื่อ

หลังจากการเทศน์สอนของพระสงฆ์
ทุกคนยืนขึ้นเพื่อสวดบทภาวนานี้
เป็นการยืนยันถึงความเชื่อ

การรับศีลมหาสนิท

พระสงฆ์กล่าวคำว่า
“พระกายพระคริสตเจ้า”
สัตบุรุษตอบรับว่า “อาแมน”

ลูกแกะพระเจ้า

หลังจากพระสงฆ์มอบสันติสุขให้สัตบุรุษแล้ว
พระสงฆ์หยิบแผ่นศีล บีเหนื่อจานรองแผ่นศีลลงด้วย
ระหว่างนั้นสัตบุรุษขับร้องหรือภาวนาร่วมกัน

ตรวจสอบ IQ เรื่องพิธีบูชาขอบพระคุณ

1. ศีลศักดิ์สิทธิ์แห่งการเริ่มต้นชีวิตคริสตชนประกอบด้วยศีลศักดิ์สิทธิ์อะไรบ้าง
2. ทำไมจึงเรียกศีลมหาสนิทว่าเป็นการขอบพระคุณ
3. ทำไมจึงเรียกศีลมหาสนิทว่าเป็นการบูชาศักดิ์สิทธิ์
4. ทำไมจึงเรียกว่าศีลมหาสนิท
5. ทำไมจึงเรียกมิสซา
6. การถวายปังและเหล้าองุ่นที่กระทำในพิธีมิสซาเป็นการกระทำตามแบบอย่างใครในพันธสัญญาเดิม
7. ทำไมจึงใช้ปังและเหล้าองุ่นเป็นเครื่องบูชาในพิธีมิสซา
8. พิธีบูชาขอบพระคุณประกอบด้วยภาคที่สำคัญกี่ภาค อะไรบ้าง
9. ในพิธีบูชาขอบพระคุณ ใครเป็นประธานผู้ประกอบพิธี
10. ในสมัยเริ่มแรกของถวายมิสซาไว้เพื่อใคร
11. พระเยซูเจ้าประทับอยู่ในศีลมหาสนิทเมื่อไรหรือตอนใด
12. ผู้ศีลมิสซาไว้เพื่ออะไร
13. พระแท่นตามความหมายของนักบุญอัมโบรสหมายถึงอะไร
14. เราจะต้องเตรียมตัวเพื่อการรับศีลมหาสนิทอย่างไร

ลิขสิทธิ์สงวนไว้

เฉลย IQ เรื่องพิธีบูชาขอบพระคุณ

1. ศีลล้างบาป ศีลกำลังและศีลมหาสนิท
2. เพราะเป็นการแสดงถึงความกตัญญูสำหรับการสร้าง การไถ่บาป และการทำให้เราศักดิ์สิทธิ์
3. เพราะพระเยซูเจ้าทรงยอมถวายตัวเองเป็นเครื่องบูชาแด่พระบิดาเจ้า
4. เพราะเรารวมเป็นหนึ่งเดียวกับพระคริสต์โดยผ่านทางศีลศักดิ์สิทธิ์นี้ ทำให้เรามีส่วนในพระกาย และพระโลหิตของพระองค์
5. เพราะวาปีพิธีกรรมจบแล้วจึงส่งผู้มีความเชื่อออกไปทำตามพระประสงค์ของพระเจ้าในชีวิตประจำวัน
6. เมลกีเซเดค กษัตริย์และสงฆ์ ใน ปฐก 14:18
7. เพราะปังและเหล้าองุ่นเป็นเครื่องหมายถึงการยอมรับและโมทนาคุณพระผู้สร้าง เป็นการระลึกถึงขนมปังไร้เชื้อของชาวอิสราเอล ก่อนที่จะได้รับอิสราเอลเป็นการระลึกถึงมานนาในทะเลทรายเป็นการระลึกว่าอาหารประจำวันเป็นผลของแผ่นดินแห่งพระสัญญา สิ่งมัดจำแห่งความซื่อสัตย์ของพระเจ้ากับพระสัญญาของพระองค์
8. สองภาค ได้แก่ ภาคจวนพิธีกรรม และภาคบูชาขอบพระคุณ
9. พระเยซูคริสต์ทรงเป็นผู้ประกอบพิธีในลักษณะที่มองไม่เห็น โดยผ่านทางพระสังฆราชและพระสงฆ์
10. เพื่อแบ่งปันให้คนที่ขาดแคลน
11. ในขณะที่คิดและต่อเนื่องจนถึงศีลมหาสนิทยังอยู่
12. เก็บรักษาศีลเพื่อนำไปให้ผู้ป่วยและผู้ที่ไม่สามารถมาร่วมพิธีมิสซาฯ ได้
13. พระกายของพระคริสต์เจ้าเอง
14. ทางจิตใจต้องแก้บาปถ้ามีบาปหนัก ด้านร่างกายอดอาหารตามข้อกำหนดของพระศาสนจักร และต้องกระทำด้วยความเคารพทั้งการแต่งกายและกิริยาท่าที

บทที่ 21

พระเจ้าตรัสกับเราในมิสซา

จุดประสงค์

1. เพื่อให้ให้นักเรียนเห็นความสำคัญของพระวาจาของพระเจ้าเมื่อเข้าร่วมพิธีมิสซาฯ
2. เพื่อให้ให้นักเรียนเชื่อว่าพระเจ้าพูดกับเราในมิสซาจริง ๆ ดังนั้นเราจึงต้องตั้งใจฟังพระวาจาของพระเจ้า
3. เพื่อให้ให้นักเรียนนำพระวาจาที่ได้ฟังหรือบทเทศน์ที่เกี่ยวข้องกับพระวาจาที่ได้ฟังไปปฏิบัติในชีวิต

อุปกรณ์

1. หนังสือพิมพ์
2. พระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่ ตามจำนวนผู้เรียน

ขั้นที่ 1 กิจกรรม

แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มเล็กๆ กลุ่มละประมาณ 5 – 6 คน

แจกหนังสือพิมพ์ให้กลุ่มละ 1 ฉบับ ให้นักเรียนช่วยกันหาข่าวที่ดีที่สุด น่าสนใจมากที่สุดมากที่สุดกลุ่มละ 3 ข่าว
เสร็จแล้วให้ตัวแทนกลุ่มออกมานำเสนอหรืออ่านข่าวนั้นให้เพื่อน ๆ ฟัง

ขั้นที่ 2 วิเคราะห์

ครูถามนักเรียนว่า

- ทำไมจึงเลือกข่าวนี้อ
- ข่าวนี้ดีและน่าสนใจอย่างไร
- มีความรู้สึกอย่างไรเมื่อได้ฟังข่าวนี้อ

สรุป ข่าวดีคือข่าวที่นำความสุขความยินดีและนำสิ่งดี ๆ มาสู่ผู้ฟัง ทำให้ผู้ฟังเกิดกำลังใจ อยากฟัง ชอบฟัง และได้รับประโยชน์จากข่าวนั้น

ขั้นที่ 3 คำสอน

1. พระเจ้าพระบิดาก็ทรงมีข่าวดีสำหรับเราด้วย เพราะพระองค์ทรงห่วงใย คิดถึงเราที่เป็นลูกๆ พระองค์อยากให้เรามีความสุข ความยินดี และมีกำลังใจที่จะดำเนินชีวิตคริสตชนด้วยความแน่วแน่ มั่นใจ และไม่พะวัคพะวงว่าอะไรจะเกิดขึ้นบนเส้นทางชีวิตของเราเน้อ

2. พระเจ้าทรงบอกข่าวดีแก่เราในพิธีมิสซาฯ โดยทางพ ระคัมภีร์ซึ่งมีผู้อ่านให้เราฟัง ซึ่งเราเรียกว่า “พระวาจา” พระวาจาคือข่าวดีที่เกี่ยวกับความรอด สอนเราให้ประพฤติดี สร้างสันติระหว่างเพื่อนมนุษย์ ให้เรา

มองโลกในแง่ดี เปี่ยมด้วยความหวัง และวางใจในพระทัยดีของพระเจ้า ข่าวดีอย่างนี้เรามีความต้องการมาก เพราะเราอยู่ในยุคที่มีข่าวร้ายมากมายเหลือเกิน จะเห็นได้จากหนังสือพิมพ์ที่พวกเราอ่านเมื่อ สัปดาห์นี้ หรือข่าวที่นำเสนอทางวิทยุหรือโทรทัศน์ พร้อมๆ กับข่าวดีที่เราพยายามค้นหาที่มีข่าวร้ายมากมายปะปนอยู่ด้วย

3. พระวรสารกล่าวว่า “พระเยซูเจ้าจึงทรงลงเรือ ไปยังที่สงบพร้อมกับบรรดาอัครสาวก ประชาชนหลายคน เห็นพระเยซูเจ้ากับบรรดาอัครสาวกแล่นเรือออกไป ก็คาดคะเนได้ว่า พระองค์จะทรงไปที่ใด จึงรีบเดินเท้าออกจากเมืองต่างๆ ไปที่นั่นและไปถึงก่อน เมื่อเสด็จขึ้นจากเรือ ทรงแลเห็นประชาชนมากมายก็ทรงสงสาร เพราะเขาเหล่านั้นเป็นดังฝูงแกะ ไม่มีคนเลี้ยง พระองค์จึงทรงเริ่มสั่งสอนเขาหลายเรื่อง ” (มก 6:32-34) เป็นอันว่า พระองค์ไม่ได้พักผ่อนและฝูงชนก็หายเหนื่อย สมหวังและอิมใจที่ได้ฟังพระวาจาของพระองค์ ถ้าเราเป็นเช่นนี้บ้างก็ จะดีคือสนใจติดตามพระวาจาของพระเจ้าอยู่เสมอ แต่จริงๆ มิได้เป็นเช่นนั้น พอพูดถึงพระวาจาของพระ เจ้าเราก็หลับกันตั้งแต่วันแรกที่แล้ว หรือเห็นเป็นเรื่องที่เซซ ล้าสมัย นำเบื่อ

4. เราควรพิจารณาเสียใหม่ให้ถ่องแท้ว่า ทำไมฝูงชน ในสมัยนั้นจึงพากันไปฟังพระเยซู เจ้าเทศนาสั่งสอนจนหลงใหล และหลงลืมกระทั่งการกินการนอน ก็เพราะฟังพระองค์แล้วชื่นใจ เกิดมีกำลังใจ มีความหวังในชีวิตขึ้นมาใหม่ พระเยซูเจ้า องค์เดียวกันนี้ ทุกวันก็ยังคงสั่งสอนฝูงชนคือพวกเราคริสตชนอยู่ในพิธีมิสซา ถ้าเราอ่านหรือฟังพระวาจาด้วยความตั้งใจ เราจะรู้ว่าพระวาจาของพระองค์ไม่ล้าสมัย แต่ยังคงเป็นปัจจุบัน และตรงกับยุคสมัยของเราจริงๆ เราจงตั้งใจฟังพระองค์อย่างจริงจังสักครั้ง ในพระ ะคัมภีร์ที่ดี ในคำเทศน์ของพระสงฆ์ที่ดี แล้วเก็บเอาสักตอนหนึ่งสั้นๆ ไปปฏิบัติในชีวิต แล้วเราจะพบความสุขความยินดี

ขั้นที่ 4 ปฏิบัติ

ก. จุดเนื้อหาลงในสมุด

1. พระเป็นเจ้าตรัสกับเราทางไหน

ตอบ พระเป็นเจ้าตรัสกับเราทางบทอ่านและเทศน์ของพระสงฆ์ในมิสซา

2. พระเป็นเจ้าตรัสอะไรกับเราในมิสซา

ตอบ พระเป็นเจ้าตรัสกับเราถึงความรักอันยิ่งใหญ่ที่พระองค์ทรงมีต่อเรา ทรงแนะนำ สั่งสอน และชี้ทางความรอดให้แก่เรา

3. เราควรปฏิบัติอย่างไรต่อพระวาจาของพระเป็นเจ้า

ตอบ เราควรพนมมือฟังด้วยความตั้งใจและนำไปปฏิบัติด้วยความยินดี

ข. กิจกรรม

นำนักเรียน ไปที่วัด ชี้ให้ดูที่อ่านพระคัมภีร์ หนังสือพระคัมภีร์ และให้มีการอ่านพระคัมภีร์ตอนสั้นๆ สอนให้นักเรียนฟังด้วยอธิบายที่ถูกต้อง พร้อมทั้งตอบรับและนำไปปฏิบัติ และวันนี้ในมิสซาให้เด็ก ๆ ตั้งใจฟังพระวาจาพระเจ้า พยายามจดจำให้ได้ว่าพระวาจาพูดถึงเรื่องใด ไม่จำเป็นต้องจำทั้งเรื่อง และคุณครูจะถามในวันรุ่งขึ้น

บทที่ 22

ศิลปะมหาสนิทเป็นอาหารบำรุงกำลังและยารักษาฝ่ายวิญญาณ

จุดประสงค์

1. เพื่อให้ให้นักเรียนเห็นความสำคัญของศิลปะมหาสนิทซึ่งเป็นอาหารฝ่ายวิญญาณ
2. เพื่อให้ให้นักเรียนหมั่นไปรับศิลปะมหาสนิทบ่อย ๆ เพื่อจะได้พลังในการเจริญเติบโตและต่อสู้กับบาปซึ่งเป็นโรคร้ายฝ่ายวิญญาณ

อุปกรณ์

1. หนังสือพิมพ์	2. กระดาษ A4 ตามจำนวนกลุ่มของเด็ก
3. กรรไกร	4. กาว

ขั้นที่ 1 กิจกรรม

1. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มๆ ละ 5 – 6 คน
2. แจกหนังสือพิมพ์ให้กลุ่มละ 2 – 3 คู่ กระดาษ A4 1 แผ่น กรรไกร และกาว
2. ให้หาโฆษณาหรือภาพข่าว หรือสิ่งที่บำรุงร่างกายทำให้ร่างกายเจริญเติบโต กลุ่มละ 1 ชนิด
3. ให้หาโฆษณาหรือภาพข่าว หรือสิ่งที่บำรุงฝ่ายจิตใจ ทำให้จิตใจสงบหรือมีความสุข กลุ่มละ 1 ชนิด
4. จากนั้นนำภาพข่าวที่หาได้ติดลงบนกระดาษที่ได้รับแจกให้เรียบร้อย ถ้าเป็นภาพที่ไม่มีตัวอักษรให้เด็กเขียนด้วยว่าเป็นภาพหรือข่าวเกี่ยวกับอะไร บำรุงร่างกายหรือจิตใจอย่างไร
5. เมื่อเสร็จแล้วเตรียมคนรายงานหน้าชั้นเรียนด้วย

ขั้นที่ 2 วิเคราะห์

ครูถามนักเรียน

- ระหว่างสิ่งที่บำรุงร่างกาย กับ บำรุงฝ่ายจิตใจ อย่างไหนง่ายกว่ากัน
- อะไรบ้างที่จำเป็นต่อการเจริญเติบโตฝ่ายกาย(ยกตัวอย่างงานที่เด็กหามาและคุณครูเพิ่มเติม)
- อะไรบ้างที่จำเป็นต่อการเจริญเติบโตฝ่ายจิตใจ(ยกตัวอย่างงานที่เด็กหามาและคุณครูเพิ่มเติม)

มีหลายสิ่งหลายอย่างที่จำเป็นต่อการเจริญเติบโตของร่างกายของเรา และยิ่งเมื่อเราใช้ร่างกายเราทำงานมาก ๆ ก็เหนื่อย อ่อนเพลีย ล้า ตึง บำรุงกำลังด้วยการพักผ่อน รับประทานอาหาร สิ่งบำรุงกำลังต่าง ๆ และบางครั้งร่างกายของเราก็ยังเจ็บป่วย ไม่สบาย เป็นโรค ต้องการยามารักษาให้หายเป็นปกติ

สรุป ร่างกายต้องการอาหารและยารักษาโรค เพื่อให้ร่างกายเจริญเติบโตและแข็งแรง จิตใจก็ต้องการอาหารมาบำรุงเพื่อเพิ่มพลังใจในการดำเนินชีวิตเช่นเดียวกัน

ขั้นที่ 3 คำสอน

1. โดยธรรมชาติของมนุษย์ ร้อยทั้งร้อยก็ต้องรักษาร่างกายของตนเอง ต้องดูแลรักษา ให้สวยให้หล่อ บางคนเสียเงินเสียทองมากมายตามแฟชั่น เพื่อให้ทันสมัยไม่ตกยุค บางคนก็ ไปทำหน้าตาให้เหมือนดารา ตัดโน่นเสริมนี้ เราดูแลและ บำรุงร่างกายของเรา ให้แข็งแรงอยู่เสมอ พยายาม ไม่ให้เจ็บ ไม่ให้ป่วย ซึ่งจำเป็นต้องกินอาหารที่ดี มีประโยชน์ กินอาหาร ครบทุกมื้อ รวมถึงต้องนอนหลับพักผ่อนให้เพียงพอ ออกกำลังกาย เพื่อให้สมบูรณ์แข็งแรงพร้อมที่จะทำกิจการต่าง ๆ ได้อย่างสม่ำเสมอ และเมื่อใดที่เราารู้สึกว่าร่างกายเราอ่อนแอ เจ็บป่วย ไม่สบาย ร่างกายก็จะส่งสัญญาณให้เราารู้เสมอ เช่น อาจมีอาการเจ็บคอ ไอ ตัวร้อน เราต้องรีบกินยา นอนพักและดูแลรักษาไม่ให้เป็นไข้รุนแรง หรือต้องไปหาหมอเพื่อรักษาให้หายจากอาการไม่สบายนั้น

2. ร่างกายภายนอกเรายังดูแลรักษาอย่างดี แล้วจิตวิญญาณของเรา ยิ่งไม่สำคัญกว่าหรือ วิญญาณของเราที่ รู้สึกอ่อนเพลีย หมดกำลังใจได้เหมือนกัน เพราะต้องเผชิญศึกหนักจากศัตรูซึ่งได้แก่การล่อลวงจากปีศาจ โลกและตัวเราเอง จนบางครั้งเกิดความท้อแท้ใจ สงสัย หวาดกลัว หมดหวัง และสุดท้ายถ้าไม่รีบ เยียวารักษาเสียก่อนก็จะตกในโรคร้ายคือบาป ซึ่งเท่ากับวิญญาณของเราอยู่ในสภาพที่อันตรายน่าเป็นห่วงอย่างยิ่ง

3. แล้วอะไรเล่าจะมาช่วยกู้วิญญาณของเราให้พ้นจากสภาพเช่นนี้ ได้ คำตอบก็คือ ศีลมหาสนิทนั่นเอง ศีลมหาสนิทเป็นอาหารวิเศษที่ให้ชีวิต “ผู้ที่กินเนื้อของเรา และดื่มโลหิตของเราก็มีชีวิตนิรันดร เราจะทำให้เขากลับคืนชีพในวันสุดท้าย ” (ยน 6:54) เป็นอาหารบำรุงกำลังที่ช่วยเพิ่มพลังในการต่อสู้ เราจะเห็นได้ว่า บรรดามรณสักขีในอดีตได้พึ่งพาศีลมหาสนิทนี้ ทำให้มีพลังในการยืนหยัดต่อสู้การ ประจญและการ ทรมาน ต่าง ๆ จนได้รับชัยชนะ เป็นนักรบมรณสักขี

4. ศีลมหาสนิทยังเป็นยารักษาโรคฝ่ายวิญญาณด้วย ซึ่งได้แก่บาปนั่นเอง บาปเป็น โรคร้ายที่มาแย่งวิญญาณไปจากพระเจ้า แต่ศีลมหาสนิทมา ทำให้วิญญาณของเรากลับเป็นหนึ่งเดียวกับพระเจ้า บาปเป็น โรคร้ายที่มาแย่งวิญญาณไปจากเพื่อนมนุษย์ โดยสร้างความเกลียดชัง การแตกแยกกัน แต่ศีลมหาสนิทมา ทำให้วิญญาณกลับเป็นหนึ่งเดียวกับเพื่อนมนุษย์โดยสร้างความรักความเป็นหนึ่งเดียวกัน คริสตชนหลายคนไม่ ไปรับศีลมหาสนิทเพราะ รู้สึกว่าตนเป็นคนบาป ถ้าคนป่วยไม่กล้าไปหาหมอ แล้วเขาจะหายจากโรคได้อย่างไร ตรงกันข้ามยิ่งเรารู้สึก ตัวว่าเราเป็นคนบาป เรายิ่งต้องเข้าพึ่งศีลมหาสนิทโดยไปรับศีลนี้บ่อย ๆ เรายิ่ง จะมีพลังกำลัง มีความเข้มแข็งฝ่ายวิญญาณ เราก็จะหลุดพ้นจากบาปได้(CCC 1394)

ขั้นที่ 4 ปฏิบัติ

ก. จดเนื้อหาลงในสมุด

1. อาหารสำหรับเลี้ยงและบำรุงวิญญาณคืออะไร

ตอบ คือ ศีลมหาสนิท

2. ศีลมหาสนิทเลี้ยงและบำรุงวิญญาณเราอย่างไร

ตอบ ช่วยทำให้วิญญาณของเราเข้มแข็ง สามารถดำเนินชีวิตคริสตชนต่อไปได้ ช่วยขจัดความท้อแท้ ความกลัว ความสงสัยและความหมกหมองออกไปจากวิญญาณ

3. ศีลมหาสนิทเป็นยารักษาโรคฝ่ายวิญญาณอย่างไร

ตอบ ช่วยขจัดบาป และนำวิญญาณของเราให้มาเป็นหนึ่งเดียวกับพระเจ้าและกับเพื่อนมนุษย์

เปรียบเทียบอาหารทางธรรมชาติกับอาหารฝ่ายจิต

อาหารทางธรรมชาติ	อาหารฝ่ายจิต
1. บำรุงร่างกาย	1. บำรุงชีวิตพระในตัวเรา
2. ช่วยให้เกิดการเจริญเติบโต	2. ช่วยเราให้เติบโตในความคล้ายคลึงกับพระเจ้า ทั้งในความคิด วาจา และกิจการ
3. ให้แรงและกำลัง	3. ทำให้เรามีพลังกำลังและพลังในการดำเนินชีวิต ในฐานะประชากรของพระเจ้า คือ ไม่เห็นแก่ตัว เพียรทน ยอมรับความยากลำบาก และต่อสู้กับการ ประจัญในการทำสิ่งที่ไม่ดีต่าง ๆ
4. นำความพึงพอใจและความร่าเริงยินดี	4. นำความยินดีของพระคริสต์มาสู่ชีวิต ซึ่งเป็นความยินดีที่แท้จริงและศักดิ์สิทธิ์
5. ช่วยให้ร่างกายแข็งแรงอยู่เสมอ	5. นำการบำบัดรักษาของพระคริสต์ทำให้เราพ้นจาก บาปเบาต่าง ๆ ได้

บทที่ 23

ศิลปะทัศนศิลป์ทำให้ชีวิตเรามีความหมาย

จุดประสงค์

1. เพื่อให้ให้นักเรียนรู้และเข้าใจว่าศิลปะทัศนศิลป์ทำให้ชีวิตเรามีความหมายอย่างไรบ้าง
2. เพื่อให้ให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการหมั่นไปรับศิลปะทัศนศิลป์บ่อย ๆ

ขั้นที่ 1 กิจกรรม

คุณครูเตรียมภาพต่างๆ เหล่านี้ อาจหาจากหนังสือพิมพ์ หรือตามนิตยสารทั่ว ๆ ไป

- ภาพนักเรียนหรือนักศึกษา
- ภาพคนแต่งชุดรับปริญญา หรือภาพกำลังรับปริญญา
- ภาพคู่บ่าวสาว หรือพิธีแต่งงาน
- ภาพครอบครัว
- ภาพคนกำลังทำงาน เลือกมาอาชีพใดอาชีพหนึ่ง
- ภาพคนเจ็บป่วยหรือคนชรา ฯลฯ หรือเท่าที่คุณครูสามารถหาได้

1. คุณครูนำเสนอภาพที่ละภาพที่เตรียมมา

2. ตั้งคำถามตามหลักการใช้ภาพ - เห็นอะไรบ้าง

- คนในภาพกำลังทำอะไร
- จากภาพนี้คิดว่าเขารู้สึกอย่างไร

ขั้นที่ 2 วิเคราะห์

จากภาพแต่ละภาพที่เราดูไปเมื่อสักครู่ นักเรียนคิดว่า อะไรคือสิ่งที่ทำให้ชีวิตของเขามีความหมาย คุณครูนำเสนอ

ภาพอีกรอบ เช่น

- ภาพนักเรียน/นักศึกษา การตั้งใจเรียน การขยัน การได้รับคำชมเชย การสอบให้ได้คะแนนดีดี
- ภาพรับปริญญา ใบปริญญา ความภาคภูมิใจ หวังต่อไปว่าจะได้ทำงานดีดี เงินเดือนสูงๆ
- ภาพคู่บ่าวสาว ความรัก ความสมหวัง ความสุขในชีวิตคู่ การมีลูกและครอบครัวที่อบอุ่น
- ภาพครอบครัว การได้อยู่พร้อมหน้าพร้อมตา ความอบอุ่น การได้ดูแลกันและกัน
- ภาพคนทำงาน การตั้งใจ การพยายามสร้างผลงาน การเป็นที่ยอมรับ การช่วยเหลือคนอื่น
- ภาพคนเจ็บป่วยหรือคนชรา มีคนดูแล ใส่ใจ การมีชีวิตอยู่ มีลูกหลานมาพุดคุยให้คลายเหงา

สรุป จะเห็นได้ว่า สิ่งที่จะมาตอบสนองเพื่อให้ชีวิตคนเรามีความหมายนั้น แตกต่างกันไป ตามวัย สถานภาพ ฐานะ และความแตกต่างกันทางสังคม

ขั้นที่ 3 คำสอน

1. นอกจากการพยายาม แสวงหาสิ่งต่างๆ มาตอบสนองความต้องการ ในการดำเนินชีวิต ของมนุษย์แล้ว การแสวงหาความหมายของชีวิตก็เป็นอีกสิ่งหนึ่งที่คนเราต้องการเช่นกัน บางคนการได้มีรถขับ มีบ้านหรือ ใดๆ ก็ทำให้ชีวิตมีความหมาย บางคนขอให้ได้มีงานทำ ไม่ว่าจะป็นงานที่ตำแหน่งสูงๆ หรืองานทั่วไป ก็ถือว่าทำให้ชีวิตมีความหมายได้แล้ว คนที่กำลังอยู่ในวินาทีเป็นและวินาทีตาย ก็คงไม่ต้องการอะไรแล้ว ขอแค่ให้ให้มีชีวิตต่อสามารถสุดลมหายใจได้เหมือนเดิม ชีวิตก็คงมีความหมายขึ้นอีกมากทีเดียว หรือเราคงเคยได้ยินมาบ้าง อาจเป็นจากชีวิตจริง ๆ หรือจากละคร คนรักกันเป็นแฟนกัน แต่พอเลิกรักกันก็รู้สึกเหมือนชีวิตขาดอะไรไป ดีโทยตีพาย ร่ำร้องไห้กลับมาคิด “เธอมีความหมายต่อฉัน ขาดเธอไปฉันจะอยู่อย่างไร ” แต่ถ้าต้องเอาชีวิตไปยึดติดกับคนๆ หนึ่ง แล้วถ้าวันหนึ่งไม่มีเขาแล้วเราต้องตาย อันนี้ก็ไม่ใช่ความหมายชีวิตที่ดีนัก

2. นอกเหนือจากการดำรงชีวิตในสังคมที่ ต้องแสวงหาเพื่อให้ชีวิต มีความหมายแล้ว การรับพระเยซู ในศีลมหาสนิทก็ทำให้ชีวิตของเรามีความหมายได้เช่นกัน และเป็นความหมายที่ มั่นคง แน่นอนด้วย เพราะพระองค์ไม่ทรงเปลี่ยนแปลงต่อความรักที่มีต่อเรา “พระองค์ทรงช่วยเราให้รอดพ้นมิใช่เพราะกิจการชอบธรรมใด ๆ ที่เรากระทำ แต่เพราะความรักมั่นคงของพระองค์ ” (ทต 3:5) และความหมายนี้ส่งผลต่อชีวิตฝ่ายจิตใจ เราจะมีความรู้สึกสงบ มีความสุข มีความยินดี เพราะศีลมหาสนิทประทานชีวิตฝ่ายจิตและเสริมกำลังเรา.....

- ให้ เพียรทน ที่จะทำงานของพระเจ้า
- โดย ช่วยเหลือเรา ให้เราสามารถดำเนินชีวิตตามที่พระองค์ต้องการ
- โดย คลายใจเรา ให้รู้จักพระประสงค์ของพระเจ้าในชีวิตของเรา
- โดย สนับสนุนเราให้รักผู้อื่น และเสริมสร้างความเชื่อของชุมชนให้เข้มแข็ง
- ให้ เข้าใจธรรมล้ำลึก ในการประทับอยู่ของพระเจ้า
- ให้มี ความยินดีและสันติสุข ที่รู้ว่าพระคริสต์ประทับอยู่และจะนำสวรรค์มาให้
- โดยประทาน พระพรมหานาน ที่จะเอาชนะการประจญหรือบาปต่างๆ

และสิ่งเหล่านี้ที่กล่าวมาทำให้ชีวิตของเรามีความหมาย “นับแต่บัดนี้ข้าพเจ้าเห็นว่าทุกสิ่งไม่มีประโยชน์อีกเมื่อเปรียบกับประโยชน์ล้ำค่าคือ การรู้จักพระคริสตเยซู องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจึงยอมสูญเสียทุกสิ่ง ข้าพเจ้าเห็นว่าทุกสิ่งเป็นปฏิภาค เพื่อจะได้องค์พระคริสตเจ้ามาเป็นกำไรและอยู่ในพระองค์ ” (ฟป 3:8-9)

3. เมื่อเราเข้ารับศีลมหาสนิท พระเยซูเจ้าจะประทานพระพรต่าง ๆ ที่ช่วยในการดำเนินชีวิต ทั้งกับตัวเราเองและการอยู่ร่วมกับคนอื่น ๆ รวมถึงพระพรมหานานที่จำเป็นเพื่อให้เราสามารถเอาชนะต่อการประจญล่อลวงต่าง ๆ ในขณะที่เรายังอยู่บนโลกใบนี้ด้วย เมื่อเรารู้ว่าศีลมหาสนิททำให้ชีวิตของเรามีความหมายมากมายเพียงนี้แล้ว ให้เราหมั่นมารับพระองค์ในศีลมหาสนิทบ่อย ๆ เพื่อให้พระเยซูเจ้าช่วยให้ชีวิตของเรามีความหมายยิ่ง ๆ ขึ้น และที่สำคัญทำให้เราใกล้ชิดพระองค์มากขึ้นด้วย เพราะทุกครั้งที่เรารับศีลมหาสนิทเราสัญญากับพระเจ้าว่าเราจะเป็นของพระองค์ตลอดไป

ขั้นที่ 4 ปฏิบัติ

ก.จดเนื้อหาลงสมุด

1.สิ่งใดที่ทำให้ชีวิตของเรามีความหมาย

ตอบ ศีลมหาสนิท

2.ศีลมหาสนิททำให้ชีวิตของเรามีความหมายได้อย่างไร

ตอบ ศีลมหาสนิทประทานชีวิตฝ่ายจิตและเสริมกำลังเรา

- ให้ เพียรทน ที่จะทำงานของพระเจ้า
- โดย ช่วยเหลือเรา ให้เราสามารถดำเนินชีวิตตามที่พระองค์ต้องการ
- โดย ดลใจเรา ให้รู้จักพระประสงค์ของพระเจ้าในชีวิตของเรา
- โดย สนับสนุนเราให้รักผู้อื่น และเสริมสร้างความเชื่อของชุมชนให้เข้มแข็ง
- ให้ เข้าใจธรรมล้ำลึก ในการประทับอยู่ของพระเจ้า
- ให้มี ความยินดีและสันติสุข ที่รู้ว่าพระคริสต์ประทับอยู่และจะนำสวรรค์มาให้
- โดยประทาน พระพรพรทาน ที่จะเอาชนะการประจญหรือบาปต่าง ๆ

3.ทุกครั้งที่เรารับศีลมหาสนิทเราสัญญากับพระเจ้าว่าอย่างไร

ตอบ เราสัญญาว่าจะเป็นของพระเจ้าตลอดไป

ข.กิจกรรม

แจกใบงาน “ศีลมหาสนิทช่วยให้ชีวิตของฉันมีความหมาย” ให้เด็กคนละ 1 แผ่น ให้ระบายสีให้สวยงาม

กิจกรรมบทที่ 23 ศีลมหาสนิททำให้ชีวิตของเรามีความหมาย

ชื่อ.....นามสกุล.....ชื่อเล่น.....ศีล.....ห้อง.....

คำสั่ง ให้นักเรียนระบายสีและตกแต่งภาพให้สวยงาม

จิตใจเรา ให้รู้จัก พระประสงค์ของพระเจ้า ในชีวิตของเรา	พระพรที่ยาน ที่จะเอาชนะการประจญหรือบาปต่างๆ	สนับสนุนเราให้รักผู้อื่น และเสริมสร้าง ความเชื่อของชุมชน ให้เข้มแข็ง

บทที่ 24

ผลของการรับศีลมหาสนิท

จุดประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนรู้ว่า ผลของการรับศีลมหาสนิท ทำให้เราเป็นหนึ่งเดียวกับพระเยซูคริสตเจ้าและเป็นหนึ่งเดียวกับเพื่อนพี่น้องในพระศาสนจักร
2. เพื่อให้นักเรียนเตรียมตัวไปรับพระเยซูเจ้าในศีลมหาสนิทอย่างดี โดยการไปเข้ารับศีลลอบบาปก่อนทุกครั้งเมื่อเรามีบาปหนัก เพื่อให้เราอยู่ในฐานะพระหรรษทานซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญในการรับศีลมหาสนิท

ขั้นที่ 1 กิจกรรม

อุปกรณ์ รายชื่อสัตว์ พับหรือม้วนมาเรียบร้อยแล้ว

***แล้วแต่คุณครูจะกำหนดให้มีสัตว์กี่ชนิด และชนิดละกี่คน

ดำเนินการ

1. แจกม้วนกระดาษชื่อสัตว์ให้กับผู้เรียนคนละ 1 อัน และให้ผู้เรียนเปิดออกดูอย่างเงียบ ๆ โดยไม่ต้องส่งเสียง
2. บอกกับผู้เรียนว่า หลังจากได้ยืมสัญญาณ ให้แต่ละคนส่งเสียงร้องตามชื่อสัตว์ที่จับได้ และพยายามตามหาเพื่อน ๆ ที่จับได้สัตว์พวกเดียวกับเรา โดยรวมกลุ่มสัตว์ ชนิดเดียวกันให้เร็วที่สุด เมื่อรวมกลุ่มครบแล้วให้ปรบมือ 2 ครั้ง แล้วนั่งลง

ขั้นที่ 2 วิเคราะห์

ครูถามนักเรียนว่า

- หากกลุ่มยากหรือง่าย ทำไม
- ถูตามกติกาหรือเปล่า
- เข้ากลุ่มผิดบ้างหรือเปล่า ทำไม

สรุป จุดประสงค์ของเกมนี้ก็คือให้พยายามรวมกลุ่มสัตว์ชนิดเดียวกัน เพราะโดยธรรมชาติสัตว์จะไม่อยู่ปะปนกัน

ขั้นที่ 3 คำสอน

1. เราคริสตชนเกิดจากศีลล้างบาปเดียวกัน เป็นสมาชิกในครอบครัวเดียวกัน คือ ครอบครัวของพระเจ้า กินปังก้อนเดียวกัน คือศีลมหาสนิท เราคงเคยได้ยินพ่อแม่ตำหนิลูก ๆ ว่า “กินข้าวหม้อเดียวกันแล้วยังจะทะเลาะกันอีกหรือ” ทำไมพ่อแม่จึงว่าเช่นนั้น ก็เพราะว่าคนที่กินข้าวหม้อเดียวกันหมายถึงคนที่อยู่ในบ้านเดียวกัน นับเป็นพี่น้องกัน ต้องรักใคร่สามัคคีกัน จะทะเลาะเบาะแว้งกันไม่ได้

2. เมื่อเรามารับศีลมหาสนิท เราก็มารับปังก้อนเดียวกัน เราจึงต้องรักใคร่สามัคคี และปรองดองกัน พระเยซูเจ้า ตรัสว่า “ดังนั้น ขณะที่ท่านนำเครื่องบูชาไปถวายยังพระแท่น ถ้าระลึกได้ว่าพี่น้องของท่านมีข้อบาดหมางกับท่านแล้ว จงวางเครื่องบูชาไว้หน้าพระแท่น กลับไปคืนดีกับพี่น้องเสียก่อน แล้วจึงค่อยกลับมาถวายเครื่องบูชา” (มธ 5:23-24) หมายความว่าพระเจ้าจะไม่ทรงพอพระทัยรับเครื่องบูชาของเรา ถ้าในใจเรายังมีเรื่องบาดหมางกับพี่น้องอยู่ในทำนองเดียวกัน เราจะก้าวไปรับศีลได้อย่างไรถ้าเรายังมีเรื่องโกรธเคืองกับพี่น้อง ชื่อศีลมหาสนิทที่บ่งบอกว่าศีลที่ทำให้เราสนิทกัน สนิทกับพระเจ้าและสนิทกับเพื่อนพี่น้อง การไปรับศีลมหาสนิท โดยที่ยังแตกแยกกันจึงขัดกับธรรมชาติของศีลมหาสนิทเป็นอย่างยิ่ง

3. องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเชื่อเชิญเราให้รับพระองค์ในศีลมหาสนิท พระเยซูเจ้าบอกกับเราว่า “เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ถ้าท่านไม่กินเนื้อของบุตรแห่งมนุษย์และไม่ดื่มโลหิตของเรา ท่านจะไม่มีชีวิตในตนเอง ผู้ที่กินเนื้อของเรา และดื่มโลหิตของเราก็มีชีวิตรื่นคร” (ยน 6:53-54) (เทียบ CCC 1384)

เงื่อนใจในการเข้ารับศีลมหาสนิท เพื่อตอบคำเชิญขององค์พระเยซูเจ้า เราต้องเตรียมตัวเราต่อโอกาสที่ยิ่งใหญ่และศักดิ์สิทธิ์นี้ นักบุญ เปาโล เตือนเราให้พิจารณาโมธรรมว่า “ใครที่กินปังหรือดื่มจากถ้วยขององค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างไม่สมควร ก็ผิดต่อพระกายและผิดต่อพระโลหิตขององค์พระผู้เป็นเจ้า แต่ละคนจงพิจารณาตนเอง แล้วจึงรับประทานปังและดื่มจากถ้วย เพราะใครที่รับประทานและดื่มโดยไม่ยอมรับรู้พระกายก็รับประทานและดื่มการตัดสินลงโทษตนเอง” (1คร 11:27-29) ใครที่รู้ตัวว่าได้กระทำการบาปหนักต้องรับศีลแห่งการคืนดีหรือศีล อภัยบาป ก่อนเข้าไปรับศีลมหาสนิท (CCC 1385)

ต้องอดอาหารตามข้อกำหนดของพระศาสนจักร (เทียบ กฎหมายพระศาสนจักร ข้อ 919) ทำที่ทางร่างกาย (ได้แก่ กิริยาท่าทาง การแต่งกาย) ต้องแสดงถึงความเคารพ สง่างาม และความชื่นชมยินดีในเวลาที่พระคริสตเจ้ากลายเป็นแขกรับเชิญของเรา (CCC 1387)

ดังนั้นเงื่อนใจ สำคัญก่อนรับศีลมหาสนิทก็คือ รับประทานบาปในกรณีมีบาปหนัก และควรอดอาหารก่อนเข้าร่วมมิสซาอย่างน้อยครึ่งชั่วโมง(คืนน้ำได้)

4. ผลของการรับศีลมหาสนิท

ทำให้เราเป็นหนึ่งในเดียวกับพระเยซูเจ้า (CCC 1391-1395)

“ผู้กินเนื้อของเราและดื่มโลหิตของเราก็ดำรงอยู่ในเรา และเราก็ดำรงอยู่ในเขา” (ยน 6:56)

“เรามีชีวิตเพราะพระบิดานั่นใด ผู้ที่กินเนื้อของเราก็จะมีชีวิตเพราะเรานั้นนั่น” (ยน 6:57)

- รักษาเพิ่มเติม และฟื้นฟูชีวิตพระหรรษทานที่ได้รับจากศีลล้างบาป
- สร้างความรักพระมากยิ่งขึ้น ความรักนี้ป้องกันเราจากการหลงผิดกระทำบาปหนัก ตามคำชักชวนของ ปีศาจ และยังช่วยชำระบาปเราได้

เป็นหนึ่งในเดียวกับพระศาสนจักร (CCC 1396-1400)

- เป็นหนึ่งในเดียวกับคริสตชนอื่น ๆ
- อุทิศตนช่วยคนยากไร้
- สร้างเอกภาพระหว่างนิกายต่าง ๆ (ที่มีศีลบวชและศีลมหาสนิท)

5.ศีลมหาสนิทนอกจากจะเป็นเครื่องหมายของความเป็นหนึ่งเดียวกันแล้ว ยังเป็นเครื่องมือบันดาลความเป็นหนึ่งเดียวนั้นด้วย หมายความว่า เมื่อเราไปรับศีลมหาสนิทด้วยใจศรัทธาบ่อย ๆ ศีลนี้จะช่วยให้เรามีจิตใจรักใคร่คนอื่น ๆ ถู้อีกคนอื่น ๆ เป็นพี่น้องของเรามากขึ้น ศีลมหาสนิทจึงเป็น พลังแห่งความสามัคคี เป็นศูนย์รวมจิตใจคริสตชนทั้งหลายให้เป็นหนึ่งเดียวกัน

ขั้นที่ 4 ปฏิบัติ

ก. จุดเนื้อหาลงในสมุด

1.เมื่อรับศีลล้างบาปเราเป็นสมาชิกในครอบครัวเดียวกันของพระเจ้า และสิ่งใดที่ทำให้เราเป็นหนึ่งเดียวกัน

ตอบ ศีลมหาสนิท ทำให้เราเป็นหนึ่งเดียวกัน

2.เพราะเหตุใดจึงกล่าวว่า เมื่อเรารับศีลมหาสนิท เราต้องรักใคร่สามัคคีและปรองดองกัน

ตอบ เพราะเรารับบัพติศมาเดียวกัน

3.เงื่อนไขที่สำคัญก่อนเข้ารับศีลมหาสนิทคือเรื่องใด

ตอบ เงื่อนไขที่สำคัญก่อนเข้ารับศีลมหาสนิท คือต้องไปรับศีลอภัยบาปก่อนทุกครั้ง ที่เราทำบาปหนัก

4.เราควรรับศีลมหาสนิทอย่างไร

ตอบ เราควรรับศีลมหาสนิทโดยมีจิตใจรักใคร่ผู้อื่น สละทิ้งความโกรธเกลียด และเป็นศัตรูกัน

ข. กิจกรรม

ระบายสีใบงานเรื่อง “ผลของการรับศีลมหาสนิท ” ก่อนทำกิจกรรมคุณครูให้เด็ก ๆ อ่านพร้อมกัน และควรรย้าให้เด็กจดจำผลของการรับศีลมหาสนิทให้ได้

กิจกรรมบทที่ 24 ผลของการรับศีลมหาสนิท

ชื่อ.....นามสกุล.....ชื่อเล่น.....ศีล.....ห้อง....

คำสั่ง ให้นักเรียนระบายสีคำด้านล่างนี้และตกแต่งให้สวยงาม

ผลของการรับศีลมหาสนิท

ทำให้เราเป็นหนึ่งเดียว

กับพระเยซูเจ้า

และเพื่อนพี่น้อง

ในพระศาสนจักร

บทที่ 25

พระศาสนจักรคือพระกายของพระคริสตเจ้า

จุดประสงค์

1. เพื่อให้ผู้เรียนรู้ว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งในพระศาสนจักรซึ่งเป็นพระกายของพระคริสตเจ้า
2. เพื่อให้ผู้เรียนใช้พระพรที่ได้รับจากพระเจ้าช่วยเหลือพระศาสนจักรตามความสามารถ

อุปกรณ์

1. กระดาษ A4 ตัดแบ่งครึ่ง(เตรียมไว้สำหรับทำกิจกรรม 2 รอบ)
2. กระดาษชาร์ต วาดภาพพระเยซู(ทำไว้ 2 รอบ)
3. สีไม้หรือสีเมจิก/กรรไกร
4. สก๊อตเทป

ขั้นที่ 1 กิจกรรม (ใช้เวลา 7-10 นาที)

1. แจกกระดาษ A4 ให้เด็ก ๆ คนละครึ่งแผ่น/สีไม้หรือสีเมจิก 2 คนต่อ 1 กล่อง
2. ให้เด็ก ๆ เขียนหรือวาดสัญลักษณ์ที่แสดงถึงความเป็นตัวตนนักเรียน เช่น คนที่ชอบเตะฟุตบอล ก็อาจวาดรูปฟุตบอล บางคนอาจชอบดอกไม้ ต้นไม้ ดวงดาว ฯลฯ ก็ให้วาดออกมาเป็นรูปภาพ และตกแต่งให้สวยงาม
3. เมื่อเด็ก ๆ ทำสัญลักษณ์ของตนเองเสร็จแล้ว ให้นำไปติดที่กระดาษชาร์ตภาพพระเยซูเจ้าที่ติดไว้บนกระดาน โดยให้เด็ก ๆ เลือกติดตามส่วนต่าง ๆ ของภาพได้เลย ใครอยากเป็นมือก็ติดตรงมือ ใครอยากเป็นหัวใจก็ติดตรงหัวใจ ใครอยากเป็นตา เป็นจมูก เป็นปาก ก็นำไปติดตรงส่วนนั้น

ขั้นที่ 2 วิเคราะห์

ครูถามเด็ก โดยสุ่มถามตามสัญลักษณ์ที่ติดบนภาพพระเยซูสัก 4-5 ภาพ

- สัญลักษณ์นี้เป็นของใคร
- ทำไมหนูถึงวาดสัญลักษณ์นี้แทนตัวหนู
- ทำไมจึงเลือกติดลงบนส่วนนี้ของภาพ

(หรือขออาสาสมัครจากเด็ก ๆ ใครต้องการมานำเสนอสัญลักษณ์ของตนเอง)

สรุป เราแต่ละคนเป็นส่วนต่าง ๆ ในพระกายของพระเยซูเจ้า ดังนั้นเราจึงเป็นส่วนหนึ่งของพระศาสนจักร เพราะพระศาสนจักรคือพระกายของพระเยซู

ขั้นที่ 3 คำสอน

1. ศีลมหาสนิท ทำให้เราเข้าเป็นหนึ่งเดียวกับพระเยซูเจ้า และมีใช่เพียงแต่เราเท่านั้นที่เป็นหนึ่งเดียวกับพระคริสตเจ้า เรายังเป็นหนึ่งเดียวกับเพื่อนพี่น้องอื่น ๆ อีกด้วย พระเยซูเจ้าทรงทำให้เราเป็นหนึ่งเดียวกับพระองค์ทางศีลมหาสนิท ตามที่พระวรสารโดยนักบุญยอห์น ได้กล่าวไว้ว่า “ผู้ที่กินเนื้อของเราและดื่มโลหิตของเรา ก็ดำรงอยู่ในเรา และเราก็ดำรงอยู่ในเขา” (ยน 6:56)

2. ก่อนอื่นเรามาทบทวนกันสักนิดว่า เราได้เข้าเป็นสมาชิกคนหนึ่งในพระกายทิพย์ของพระเยซูเจ้าโดยทางศีลล้างบาป และจากศีลล้างบาปนี้เองที่ทำให้เรากลายเป็นสมาชิกของพระศาสนจักร และรวมเป็นหนึ่งเดียวกับประชากรของพระเจ้าคนอื่น ๆ ในพระกายทิพย์ของพระเยซูคริสตเจ้า (CCC 1267-1270) เราจะมาคุยกันว่า ทำไมเราจึงเรียกพระศาสนจักรและสมาชิกทุกคนของพระศาสนจักรว่าเป็นพระกายของพระคริสตเจ้า “มีปังก้อนเดียว แม้ว่าจะมีหลายคนเราก็เป็นกายเดียวกัน เพราะเราทุกคนมีส่วนร่วมกินปังก้อนเดียวกัน” (1 คร 10:17) นักบุญเปาโลได้สอนเราว่า เราผูกพันเป็นหนึ่งเดียวกันโดยอาศัยศีลมหาสนิท การที่เราเข้าเป็นหนึ่งเดียวกับพระคริสตเจ้านี้ ช่วยหล่อเลี้ยงจิตใจของเรา ทั้งตัวเราแต่ละคนและกับบุคคลอื่น ๆ ด้วย

3. ให้เราเปิดพระคัมภีร์ 1คร 12:12-30 การเปรียบเทียบกับร่างกาย(ให้นักเรียนได้อ่านและศึกษาไปพร้อม ๆ กันทีละข้ออย่างช้า ๆ) นักบุญเปาโลกล่าวไว้ว่า พระศาสนจักรเหมือนกับร่างกายมนุษย์ โดยมีพระคริสตเจ้าทรงเป็นศีรษะ และเราแต่ละคนในฐานะที่เราเป็นพระกาย บรรดาผู้ซึ่งรับศีลมหาสนิทนั้น รวมเป็นหนึ่งเดียวกันกับพระคริสตเจ้าอย่างใกล้ชิด โดยอาศัยการรับศีลมหาสนิท พระคริสตเจ้าทรงรวมเขาเหล่านั้นกับผู้มีความเชื่อที่ปวงให้เป็นกายเดียวคือพระศาสนจักร การรับศีลมหาสนิทที่ฟื้นฟู ทำให้เข้มแข็ง ทำให้การเข้าสังกัดกับพระศาสนจักรลึกซึ้ง ซึ่งทำให้เป็นจริงขึ้นแล้วโดยทางศีลล้างบาป ในศีลล้างบาปนั้นเรารวมเข้าเป็นกายเดียวกัน (เทียบ 1 คร 12:13) ศีลมหาสนิททำให้การเรียกนี้เป็นจริง กล่าวคือ “ด้วยถวายพระพรซึ่งเราใช้ขอบพระคุณพระเจ้านั้น มิได้ทำให้เรามีส่วนร่วมในพระโลหิตของพระคริสตเจ้าหรือ? และปังก้อนเดียวมิได้ทำให้เรามีส่วนร่วมในพระกายของพระคริสตเจ้าหรือ? เพราะมีปังก้อนเดียว พวกเราแม้ว่าจะมีหลายคนก็เป็นกายเดียวกัน เราทุกคนมีส่วนร่วมรับประทานปังก้อนเดียวกัน” (1คร 10:16-17) (CCC 1396)

4. ในฐานะที่เราเป็นพระกายของพระคริสตเจ้า เราได้รับเรียกให้สืบทอดงานของพระเยซูเจ้าในโลกนี้ด้วย เป็นพันธกิจแรกเริ่มที่เราได้รับจากศีลล้างบาป โดยอาศัยศีลล้างบาป เรารวมเข้ากับพระศาสนจักร ทำให้คริสตชนมีความสามารถและมีภาระหน้าที่ที่จะรับใช้พระเจ้า โดยอาศัยการมีส่วนร่วมที่มีชีวิตชีวาในพิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์ของพระศาสนจักร และ “ใช้สงฆภาพ” แห่งศีลล้างบาป “ด้วยการครองชีพอย่างศักดิ์สิทธิ์ เป็นพยานยืนยันถึงความรัก... ด้วยการออกแรงทำกิจกรรมแสดงเมตตาจิต” (เทียบ พระศาสนจักร ข้อ 10) (CCC 1273)

ขั้นที่ 4 ปฏิบัติ

ก.จดเนื้อหาลงสมุด

1. เราได้เข้ามาเป็นสมาชิกของพระศาสนจักร และเป็นพระกายทิพย์ของพระเยซูคริสตเจ้าโดยทางไหน

ตอบ ศีลล้างบาป

2. นักบุญเปาโลได้สอนเราในบทจดหมายของท่าน ว่าเราผูกพันเป็นหนึ่งเดียวกันด้วยสิ่งใด

ตอบ ทางศีลมหาสนิท

3. เราแต่ละคนเป็นอวัยวะต่างๆ ในร่างกาย โดยมีใครเป็นศีรษะ

ตอบ มีพระเยซูคริสตเจ้าเป็นศีรษะ

4. เพราะเหตุใดจึงกล่าวว่า “พวกเราแม้ว่าจะมีหลายคนก็เป็นกายเดียวกัน” (1คร 10:16-17)

ตอบ เพราะเรากินบิ๊งก้อนเดียวกัน

5. พันธกิจแรกเริ่มที่เราได้รับจากศีลล้างบาปคืออะไร

ตอบ ได้รับเรียกให้สืบทอดงานของพระเยซูเจ้า มีภาระหน้าที่ที่จะรับใช้พระเจ้า มีส่วนร่วมในพิธีกรรมต่าง ๆ อย่างมีชีวิตชีวา เป็นพยานยืนยันถึงความรัก ด้วยการออกแรงทำกิจกรรมแสดงเมตตาจิต

ข. กิจกรรม

เพลง “ดวงตาน้อย ๆ นี้” อัลบั้ม ทำด้วยความรัก

ดวงตาน้อย ๆ นี้ จ้องมองพระองค์

หูหน่อย ๆ นี้ ใช้ฟังวาจาพระองค์

แขนเล็ก ๆ นี้ ใช้ทำงานทุกๆ วัน

ขาเล็ก ๆ นี้ ใช้เดินตามทางพระองค์

ลิ้นน้อย ๆ นี้ มีไว้พูดความจริง

ใจน้อย ๆ นี้ มีไว้เพื่อรักพระองค์

สิ่งน้อย ๆ นี้ ขอมอบถวายพระองค์

โปรดให้จริงใจซื่อสัตย์และรักพระองค์

1. คุณครูเขียนเนื้อเพลงขึ้นกระดานหรือเขียนในกระดาดชาร์ทก็ได้

(ถ้าสามารถให้เด็กจดเนื้อเพลงได้ก็จะเป็นการดีเพื่อใช้ในวจนพิธีกรรม “พระกายทิพย์”)

2. เปิดเพลงให้เด็กฟังสัก 2 รอบ เพื่อให้เด็กคุ้นกับทำนองเพลง จากนั้นสอนให้เด็กร้องตามที่สะท้อนจบเพลง และร้องทั้งเพลงอีก 2 – 3 รอบ จนร้องได้ถูกจังหวะและทำนอง

จากนั้นให้บันทึกข้อความเหล่านี้ลงสมุด

“วันนี้ พระเยซูเจ้าผู้ทรงกลับฟื้นคืนพระชนม์ชีพ

ประทับอยู่ที่ท่ามกลางเราและพระองค์ยังคงต้องการเราแต่ละคน

พระองค์ทรงต้องการ “ดวงตา” ของท่าน เพื่อที่จะ “มองดู” ต่อไป

พระองค์ทรงต้องการ “มือ” ของท่าน เพื่อ “ทำงาน” ต่อไป

พระองค์ทรงต้องการ “ดวงใจ” ของท่าน เพื่อที่จะ “รัก” ต่อไป

และพระองค์ทรงต้องการตัว “ท่านทั้งครบ” เพื่อ “เสริมสร้างพระกาย” ของพระองค์ต่อไป

ซึ่งก็คือ พระศาสนจักรนั่นเอง

วจนพิธีกรรม “พระกายทิพย์”

- อุปกรณ์
- 1.กระดาษ A4 ที่ตัดครึ่งเตรียมไว้แล้ว / สก๊อตเทป
 - 2.กระดาษชาร์ทวาดรูปพระเยซู
 - 3.พระคัมภีร์พร้อมที่วางพระคัมภีร์ (เปิด 1คร 12:12-30ไว้)
 - 4.ผ้าขาว(ถ้ามีหรือสามารถหาได้ง่าย /เทียน 1 คู่ หรือ 1 แท่ง/ไฟแช็ค

- 1.ติดกระดาษชาร์ทภาพพระเยซูเจ้าไว้บนกระดาน
- 2.แจกกระดาษA4ให้เด็ก ๆ คนละครึ่งแผ่น/สีไม้หรือสีเมจิก 2คนต่อ 1กล่อง
- 3.พยายามให้เด็กเขียนให้ได้มากที่สุดในการทำงาน สอนเด็ก ๆ ว่าขณะนี้เรากำลังอยู่ในบรรยากาศแห่งการภาวนา ดังนั้นเราต้องตั้งใจทำอย่างดีเพราะพระเยซูเจ้ากำลังเฝ้ามองเราอยู่

เด็ก ๆ ได้เรียนรู้มาแล้วว่า เรา ได้รับหน้าที่ในการรับใช้พระเจ้าและเป็นพยานยืนยันถึงความรักของพระองค์ ให้เด็ก ๆ เขียนข้อตั้งใจในการรับศีลมหาสนิทครั้งแรก และให้เราดูสิว่า เราจะสืบทอดงานของพระเยซูเจ้าโดยเราจะเป็นดวงตาให้พระองค์ได้อย่างไร หรือเราจะเป็นมือ เป็นเท้า ของพระองค์ได้อย่างไร และตกแต่งให้สวยงาม (ให้เด็กจดข้อตั้งใจลง สมุดด้วยเพื่อเป็นการเตือนตนเอง) ใ้เวลาในการเขียนข้อตั้งใจและตกแต่ง 3-5 นาที ขณะที่เด็ก ๆ กำลังทำงานส่วนตัว คุณครูและผู้ช่วยจัด สถานที่ สำหรับทำวจนพิธีกรรมและจุดเทียนไว้ และติดภาพพระเยซูเจ้าบนกระดาน

4.เมื่อเด็ก ๆ ทำเสร็จหมดทุกคนแล้ว คุณครูเชิญให้เด็กทุกคนยืนขึ้น

5.คุณครูนำ :

เด็ก ๆ ที่รัก พระเยซูเจ้าทรงเป็นศิรัษะของพระศาสนจักร และมีเราแต่ละคนเป็นอวัยวะส่วนต่าง ๆ ในร่างกายของพระองค์ วันนี้พระองค์มาเชิญชวนเราให้ทำภารกิจของพระองค์ ให้เราอ่านบทความที่เราจดลงสมุดเมื่อสักครู่นี้พร้อม ๆ กัน

“วันนี้ พระเยซูเจ้าผู้ทรงกลับฟื้นคืนพระชนมชีพ

ประทับอยู่ท่ามกลางเราและพระองค์ยังคงต้องการเราแต่ละคน

พระองค์ทรงต้องการ “ดวงตา” ของท่าน เพื่อที่จะ “มองดู” ต่อไป

พระองค์ทรงต้องการ “มือ” ของท่าน เพื่อ “ทำงาน” ต่อไป

พระองค์ทรงต้องการ “ดวงใจ” ของท่าน เพื่อที่จะ “รัก” ต่อไป

และพระองค์ทรงต้องการตัว “ท่านทั้งครบ”

เพื่อ “เสริมสร้างพระกาย” ของพระองค์ต่อไป ซึ่งก็คือ พระศาสนจักร นั่นเอง

6.เมื่ออ่านบทความจบ ให้เด็ก ๆ ทอยก้อนนำข้อตั้งใจ ไปติดไว้ตามส่วนต่าง ๆ ในภาพของพระเยซูเจ้า ด้วยความตั้งใจ และยังอยู่ในบรรยากาศของความเงียบสงบ

7.เมื่อติดหมดทุกคนแล้ว ให้เด็ก ๆ ร้องเพลง “ดวงตาน้อย ๆ นี้” พร้อมกัน 2 รอบ สวดบทภาวนา ข้าแต่พระบิดา/ สิริพิงมี และทำสำคัญมหากงเขน เพื่อเป็นการเสร็จสิ้นงานพิธีกรรม

ฉบับทดลองใช้

บทที่ 26

กระแสเรียกในพระศาสนจักร

จุดประสงค์

1. เพื่อให้ผู้เรียนรู้ว่ากระแสเรียกมีสองแบบ(พระสงฆ์/นักบวช และกระแสเรียกฆราวาส)
2. เพื่อให้ผู้เรียนตระหนักว่า พระเจ้าเป็นผู้ประทานกระแสเรียกให้แก่มนุษย์
3. เพื่อให้ผู้เรียนพยายามตอบสนองต่อกระแสเรียกที่พระเจ้าประทาน ให้ อาศัยการภาวนา การเรียนรู้และการฝึกฝน

อุปกรณ์

1. พระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่ตามจำนวนผู้เรียน
2. กระดาษ A4 หน้าเดียว
3. ใบงานเรื่องพระพรพิเศษ
4. ปากกาหรือดินสอ

ขั้นที่ 1 กิจกรรม

1. แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มๆ ละ 4-5 คน
 2. แจกกระดาษ A4 หน้าเดียวให้กลุ่มละ 1 แผ่น
 3. ให้เขียนประโยชน์ของสิ่งของดังต่อไปนี้
 - ประโยชน์ของน้ำ - ประโยชน์ของไฟ - ประโยชน์ของกระดาษหนังสือพิมพ์ ฯลฯและให้เวลาในการเขียนประโยชน์ของสิ่งต่าง ๆ ภายใน 30 วินาที เมื่อจบแต่ละอย่างให้ผู้นำหรือผู้ช่วยตรวจเช็คว่าเป็นประโยชน์ที่ใช้ได้จริงหรือไม่ และขึ้นคะแนนตามรายการที่ผู้เรียนเขียนมา
 4. ขั้นต่อไป ให้เขียนว่าอาชีพที่จะพูดถึงต่อไปนี้ มีหน้าที่ทำอะไรบ้าง หรือว่าทำประโยชน์อะไรให้สังคมได้บ้าง
 - หมอมีหน้าที่อะไร - พยาบาลมีหน้าที่อะไร - ครูหรืออาจารย์มีหน้าที่อะไรและอาชีพอื่น ๆ ที่คุณครูต้องการถามเด็ก
- ให้เวลาในการเขียนหน้าที่แต่ละอาชีพ 10 วินาที แล้วให้แต่ละกลุ่มรายงาน ของใครถูกต้องให้ขึ้นคะแนนตามรายการที่เขียน

ขั้นที่ 2 วิเคราะห์

ให้มาคุยพร้อม ๆ กัน โดยคุณครูอาจย้าให้เด็ก ๆ ช่วยกันบอกประโยชน์ของน้ำ ไฟ หนังสือพิมพ์ พร้อม ๆ กัน

คุณครูถามเพิ่มเติมว่า ถ้าโลกเราไม่มีน้ำ ไม่มีไฟ ไม่มีอากาศ หรือสิ่งต่างๆ จะเป็นอย่างไร คุณครูอาจเขียนคำตอบขึ้นบนกระดาน

ถามเด็ก ๆ ถึงหน้าที่การงานต่าง ๆ ที่เด็กเขียนไปแล้ว เช่น หมอ พยาบาล ตำรวจ พ่อค้าแม่ค้า ชาวสวน ฯลฯ ถ้าไม่มีคนเหล่านี้โลกเราจะเป็นอย่างไร

- ไม่มีหมอ ก็ไม่มีใครช่วยรักษาคนเจ็บป่วย ไม่มีใครคอยคิดค้นยารักษาโรค ฯลฯ
- ไม่มีพยาบาล ไม่มีใครช่วยปฐมพยาบาลเบื้องต้นเมื่อคนไข้จะมาพบหมอ หรือซักประวัติคนไข้ ฯลฯ ไม่มีตำรวจ
- ไม่มีใครคอยจับผู้ร้าย หรือคอยดูแลให้ความสงบสุขให้กับประชาชน ฯลฯ
- ไม่มีครู ไม่มีใครสอนหรืออบรมเด็ก ๆ และก็จะไม่มีอาชีพต่าง ๆ เกิดขึ้น เพราะครูหรืออาจารย์เป็นผู้สร้างศิษย์ให้ศิษย์มีอาชีพ ฯลฯ และอื่น ๆ ที่คุณครูเห็นสมควรจะถาม

สรุป ทุกหน้าที่การงานต่างก็มีคุณค่าและมีความสำคัญ เพื่อเสริมสร้างให้โลกนี้สมบูรณ์

ขั้นที่ 3 คำสอน

1. แต่ละอาชีพก็จะมีการทำงานที่ที่แตกต่างกัน เช่น หมอมีหน้าที่ในการดูแลรักษาคนไข้ คนเจ็บให้หายจากโรค ไม่เปิดเผยประวัติผู้ป่วยโดยไม่จำเป็น มีจรรยาบรรณ รักษาจนสุดความสามารถ พยาบาลก็มีหน้าที่ซักประวัติคนไข้เมื่อมีคนไข้มารับการรักษา ตรวจวัดความดัน- ชีพจร เจาะเลือด ทำแผล ฉีดยา ครูหรืออาจารย์ก็มีหน้าที่ในการอบรมสั่งสอนให้ลูกศิษย์เป็นคนดี เลือกทำในสิ่งดีที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม ให้มีความขยัน ตั้งใจเรียน แนะนำหนทางที่ดีและถูกต้อง ไม่ล่าเอียงและถ่ายทอดวิชาความรู้ให้อย่างเต็มที่ สิ่งเหล่านี้คือหน้าที่ของอาชีพที่กล่าวมาข้างต้น(ผู้อบรมอาจถามและให้เด็กช่วยกันตอบก็ได้)

2. พระเจ้าทรงเรียกคนจากอาชีพต่าง ๆ ให้มีส่วนร่วมในพระอาณาจักรของพระองค์ สำหรับคริสตชน เราเชื่อว่า พระเจ้าเป็นผู้ประทานพระพรแห่งการรับใช้ที่แตกต่างไป ตามความเหมาะสมของแต่ละคน เพื่อช่วยเหลือและส่งเสริมกันและกัน เราารู้ได้อย่างไร ก็ในพระคัมภีร์มีกล่าวไว้ เปิดพระคัมภีร์ 1คร 12:4-11 พระพรพิเศษมีจุดประสงค์เดียวกัน และข้อ 28-30

“พระพรพิเศษมีหลายประการ แต่มีพระจิตเจ้าพระองค์เดียว มีหน้าที่หลายอย่างต่างกัน แต่มีองค์พระผู้เป็นเจ้าเพียงองค์เดียว กิจการมีหลายอย่าง แต่มีพระเจ้าพระองค์เดียว ผู้ทรงกระทำทุกอย่างในทุกคน พระจิตเจ้าทรงแสดงพระองค์ใน แต่ละคนเพื่อประโยชน์ส่วนรวม พระจิตเจ้าประทานถ้อยคำที่ปรึกษาแก่คนหนึ่ง พระจิตเจ้าประทานถ้อยคำที่รอบรู้แก่อีกคนหนึ่ง พระจิตเจ้าพระองค์เดียวกัน ประทานความเชื่อแก่อีก คนหนึ่ง พระจิตเจ้าพระองค์เดียวกัน ประทานพระพรบำบัดรักษาโรค ประทานอำนาจทำอัศจรรย์ให้อีกคนหนึ่ง ประทานให้อีกคนหนึ่งประกาศพระวาจา ให้อีกคนหนึ่งรู้จักจำแนกจิตต่างๆ ให้อีกคนหนึ่งพูดภาษาที่ไม่มีใครเข้าใจ และให้อีกคนหนึ่งตีความอธิบายความหมายของภาษานั้นได้ พระพรพิเศษทั้งหลายเป็นผลงานจากพระจิตเจ้าพระองค์เดียว ผู้ทรงแจกจ่าย

พระพรต่างๆ ให้แต่ละคนตามที่พอพระทัย พระเจ้าทรงแต่งตั้งบางคนให้ทำหน้าที่ต่างๆ ในพระศาสนจักร คือ หนึ่ง ให้เป็นอัครสาวก สองให้เป็นประกาศก และสามให้เป็นครูอาจารย์ ต่อจากนั้น คือผู้มีอำนาจทำอัครรรย ผู้รักษาโรค ผู้ช่วยเหลือ ผู้ปกครองและผู้พูดภาษาที่ไม่มีใครเข้าใจ ทุกคนเป็นอัครสาวกหรือ ทุกคนเป็นประกาศกหรือ ทุกคนเป็นครูอาจารย์หรือ ทุกคนเป็นผู้ทำอัครรรยหรือ ทุกคนบัพัตโรคได้หรือ ทุกคนพูดภาษาที่ไม่มีใครเข้าใจหรือ ทุกคนเป็นผู้ตีความอธิบายความหมายของภาษานั้นหรือ”

3.แต่กระแสเรียกไม่ใช่อาชีพ กระแสเรียกเป็นพระพรที่พระเจ้าประทานให้กับมนุษย์ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ ก็คือ กระแสเรียกแห่งการเป็นสงฆ์ และกระแสเรียกฆราวาส

ดังนั้น ให้เราสวดภาวนาต่อพระเจ้าบ่อย ๆ ขอความสว่างจากพระเจ้า เพื่อให้เรารู้ว่าพระเจ้าทรงต้องการให้เราเป็นอะไร ทำอะไร และเราต้องพยายามพัฒนา ฝึกฝนเพื่อให้พระพรของพระเจ้าที่ประทานให้กับเรานั้นเกิดผล ต่อวิญญาณของเรา และต่อผู้อื่นด้วย

ขั้นที่ 4 ปฏิบัติ

ก.จดเนื้อหาลงสมุด

1.ใครเป็นผู้ประทานกระแสเรียกให้กับมนุษย์

ตอบ พระเจ้าเป็นผู้ประทานกระแสเรียกให้แก่มนุษย์

2.กระแสเรียกแบ่งเป็นกี่ประเภท ได้แก่อะไรบ้าง

ตอบ กระแสเรียกแบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่ 1.กระแสเรียกพระสงฆ์ 2.กระแสเรียกฆราวาส

3.เราสามารถตอบสนองต่อกระแสเรียกที่พระเจ้าประทานให้กับเราได้อย่างไร

ตอบ เราสามารถตอบสนองต่อกระแสเรียกที่พระเจ้าประทานให้กับเรา โดยการอาศัยการภาวนา การเรียนรู้และการฝึกฝน

ข.กิจกรรม

คำสั่ง 1.ให้จับคู่กัน 2 คนต่อ 1 ใบบงาน

2.ให้เราอ่านพระคัมภีร์ 1 คร 12:4-11 แล้วค้นหว่า

- ใครเป็นผู้ประทานพระพรพิเศษนั้น ให้เขียนลงไปในช่วง

ผู้ประทานพระพร

- และพระพรที่แตกต่างกันนั้นมีอะไรบ้างให้เขียนลงไปในช่วง

พระพรพิเศษ

- พร้อมเขียนด้วยว่าพระพรพิเศษนั้นอยู่ในข้อใดเขียนลงในช่อง

พระคัมภีร์บทที่ ข้อที่

3.ให้เวลาทำประมาณ 5-7 นาที จากนั้นให้แต่ละกลุ่มหรืออาสาสมัครออกมารายงาน

4.เมื่อรายงานเสร็จแล้ว ดูพระคัมภีร์บทนี้พร้อมกันอีกรอบ

บทที่ 27

เราเป็นธรรมทูตน้อย ๆ ของพระเยซูเจ้า

จุดประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนรู้ว่านักเรียนเป็นผู้ร่วมงานกับพระเยซูเจ้าในฐานะธรรมทูตน้อยๆ ของพระองค์
2. เพื่อให้นักเรียนอ่านพระคัมภีร์บ่อย ๆ โดยเฉพาะพระวรสารเพื่อจะารู้จักชีวิตและคำสั่งสอนของพระเยซูเจ้ามากขึ้น
3. เพื่อสร้างจิตตารมณ์ธรรมทูตให้กับเด็ก ๆ ให้พวกเขาสามารถประกาศความเชื่อของตนเองแก่ผู้อื่นได้อย่างเข้มแข็งและถูกต้อง

อุปกรณ์

1. ภาพฟิวเจอร์บอร์ดภาคพันธสัญญาใหม่ เท่าจำนวนนักเรียน
2. พระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่ เท่าจำนวนนักเรียน

ขั้นที่ 1 กิจกรรม

1. แจกภาพฟิวเจอร์บอร์ดให้กับเด็กคนละ 1 ภาพ หรือให้เด็ก ๆ เลือกภาพเองก็ได้
2. แจกพระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่ให้เด็กคนละ 1 เล่ม
3. ให้เด็กดูโค้ดพระคัมภีร์ที่ปรากฏด้านล่างของรูป ให้เปิดและอ่านเรื่องราวที่ตรงกับภาพที่ได้ นั่น พยายามให้เด็กอ่านและจดจำเรื่องราวให้ได้
4. ให้เวลาประมาณ 10 นาที หลังจากนั้นขออาสาสมัครหรือใช้การสุ่มเลือกเด็ก สัก 3 – 4 คน ออกมาแบ่งปันภาพที่ได้ ว่าเป็นเรื่องราวตอนใดในพระคัมภีร์ ให้เด็กลองเล่าให้ฟังโดยไม่ต้องใช้พระคัมภีร์

ขั้นที่ 2 วิเคราะห์

คุณครูถามนักเรียน

- มีใครบ้างที่เห็นภาพครั้งแรกแล้วสามารถเล่าเรื่องราวจากภาพได้เลย
- และใครบ้างที่เห็นภาพแล้วไม่รู้ว่าภาพคืออะไร
- ภาพที่เราแต่ละคนได้รับนี้เป็นภาพที่พูดถึงหรือกล่าวถึงใคร(พระเยซู)
- ถ้าเราไม่รู้ว่าภาพที่เราได้นั้นพระเยซูเจ้ากำลังทำอะไร เราสามารถอ่านได้จากที่ไหน(พระคัมภีร์)

บางคนอาจจะคุ้นเคยกับภาพที่ได้ แต่บางคนอาจจะไม่รู้ว่าภาพนี้มีรายละเอียดหรือเรื่องราวเป็นอย่างไร ซึ่งเราสามารถอ่านและศึกษาเรื่องราวของพระเยซูเจ้าได้ ในพระวรสาร ซึ่งมี 4 เล่ม

สรุป ถ้าเราอยาก เป็นธรรมทูตน้อย ๆ เพื่อประกาศพระวาจาหรือประกาศถึงเรื่องราวของพระเยซูเจ้า เราจำเป็นต้องรู้เรื่องราวของพระองค์ ซึ่งมีบันทึกไว้ในพระวรสาร

ขั้นที่ 4 คำสอน

1. ความหมายของ “ธรรมทูต” หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่ประกาศศาสนาหรือประกาศเรื่องของพระเจ้า หรือผู้แพร่ธรรม เมื่อเราเป็นธรรมทูตน้อยๆ ของพระเจ้า เราก็เป็นผู้แพร่ธรรมตัวน้อยๆ ของพระองค์ หรือจะใช้คำว่า “ยูวธรรมทูต” ก็ไม่ผิดนัก

2. เราทุกคนเมื่อรับศีลล้างบาป เรามีหน้าที่ในการเป็นประกาศก เราต้องประกาศพระวาจาและคำสั่งสอนของพระเจ้า พระคริสตเจ้าได้ทรงส่งบรรดาอัครสาวกไปเพื่อประกาศเทศน์สอน “พระนามของพระองค์” พวกเขา “จะต้องประกาศในพระนามของพระองค์ให้นานาชาติได้กลับใจ” (ลก 24:47) “ท่านทั้งหลายจงไปสั่งสอนนานาชาติให้มาเป็นศิษย์ของเรา ทำพิธีล้างบาปให้เขา เฉพะพระนามพระบิดา พระบุตร และพระจิต” (มธ 28:19) (CCC 1122)

แต่ไม่ได้หมายความว่าเราจะต้องออกไปประกาศต่อหน้าสาธารณชน เพราะเรายังเป็นเด็ก สิ่งที่เราสามารถทำได้ในการร่วมงานกับพระเยซูในการเป็นธรรมทูตน้อยๆ ของพระองค์ ก็คือ เรียนรู้จักชีวิตและคำสั่งสอนของพระองค์ และนำเอาคำสั่งสอนนั้นมาพยายามปฏิบัติในชีวิตประจำวัน วันละเล็กวันละน้อย ยิ่งเราได้รับพระเยซูเจ้าในศีลมหาสนิทแล้ว เรายังต้องเป็นเหมือนองค์พระเยซูเจ้าอีกผู้หนึ่งท่ามกลางเพื่อนพี่น้อง ปฏิบัติในสิ่งที่มีความหมายกับผู้อื่น ให้อภัยและกล้าที่จะพูดถึงพระเยซูเจ้าให้เพื่อน ๆ ฟัง สิ่งเหล่านี้จะเป็นตัวอย่างให้กับเพื่อน ๆ หรือคนอื่น ๆ ได้เห็น ได้สัมผัส และจะได้มีความปรารถนาที่จะมารู้จักพระเยซูเจ้าผู้ใจดี และอยากเลียนแบบอย่างพระองค์มากขึ้น

2. เราเรียนรู้เรื่องราวของพระเยซูเจ้าได้ในพระวรสารซึ่งมีทั้งหมด 4 เล่ม คือ พระวรสารของนักบุญมัทธิวนักบุญมาระโก นักบุญลูกา และนักบุญยอห์นอัครสาวก

3. หนังสือพระวรสารไม่ใช่หนังสือชีวประวัติของพระเยซูเจ้า แต่เป็นหนังสือที่บันทึกชีวิตและคำสั่งสอนของพระองค์ ในขณะที่ปฏิบัติภารกิจในโลกนี้ ถ้าเราอยากรู้จักชีวิตของพระเยซูเจ้า เราจำเป็นต้องอ่านพระวรสาร เพราะในพระวรสารจะบอกเราถึงเรื่องราวของพระเยซูเจ้าทุกอย่าง ตั้งแต่เกิด จนถึงเสด็จกลับคืนพระชนมชีพ รวมถึงคำสั่งสอนของพระองค์ด้วย

ขั้นที่ 4 ปฏิบัติ

ก.จดบันทึกลงในสมุด

1. เราสามารถเป็นผู้ร่วมงานกับพระเยซูเจ้าในฐานะอะไร

ตอบ เราสามารถเป็นผู้ร่วมงานกับพระเยซูเจ้าในฐานะธรรมทูตน้อยๆ ของพระองค์

2. ธรรมทูตน้อยๆ ของพระเยซูเจ้าหมายถึงอะไร

ตอบ ผู้แพร่ธรรมตัวน้อยๆ ของพระองค์

3. เราสามารถรู้เรื่องราวของพระเยซูเจ้าได้จากไหน

ตอบ พระวรสาร

ข.กิจกรรม

แบบที่ 1

1. ให้จับคู่กับเพื่อน และผลัดกันเล่าเรื่องจากภาพที่นักเรียนได้รับแจกเมื่อตอนต้นคาบ
2. ให้นักเรียนในการผลัดกันเล่าเรื่องที่ ได้รับ ประมาณ 10 – 15 นาที จนรู้สึกคล่อง
3. จากนั้นขออาสาสมัคร ออกมาเล่าเรื่องให้เพื่อนฟัง ออกมาเป็นคู่

แบบที่ 2

1. คุณครูแบ่งเด็กในห้องออกเป็นกลุ่ม อาจจะ 2 หรือ 3 กลุ่ม
 2. คุณครูเลือกพระวรสารไว้ 3 เรื่อง ให้ตัวแทนแต่ละกลุ่มออกมาจับสลากว่าได้พระวรสารเรื่องใด
 3. จากนั้นให้เวลาเด็ก ๆ ได้วางแผนการแสดงละครตามพระวรสารที่ได้รับ ประมาณ 7 – 10 นาที
 4. ให้เด็ก ๆ ได้แสดงละครพระวรสาร ขออาสาสมัคร กลุ่มใดพร้อมก็ให้แสดงก่อน หรือใช้การจับสลากเพื่อให้รู้ว่ากลุ่มใดแสดงก่อน – หลัง พร้อมทั้งให้เด็ก ๆ ฝากข้อคิดหรือบทสอนที่ได้รับจากพระวรสารตอนนั้น ๆ โดยแสดงทีละกลุ่มจนครบทุกกลุ่ม
- (อีกวิธีการหนึ่ง คุณครูอาจติดต่อครูประจำชั้นของห้องศิลปะข้างบ้านซึ่งเป็นห้องของเด็กเล็ก ๆ ไว้ล่วงหน้าก็ได้ เพื่อให้เด็ก ๆ ไปแสดงละครพระวรสารให้หน่อยๆ ดู เพื่อเป็นการฝึกจิตตารมณ์ของการเป็นธรรมชาติในการประกาศข่าวดีให้คนอื่น ๆ ฟัง และฝึกการกล้าแสดงออกในการที่จะพูดหรือเล่าเรื่องของพระเจ้า)

คุณครูกล่าวชมเชยเด็ก ๆ และให้กำลังใจในการกระทำของเด็ก ๆ ด้วย

บทที่ 29

เราสนทนากับพระเจ้าเมื่อเราสวดภาวนา

จุดประสงค์

1. เพื่อให้ผู้เรียนรู้และเข้าใจความหมายของการภาวนา
2. เพื่อให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของการภาวนาในชีวิตประจำวัน
3. เพื่อให้ผู้เรียนรักที่จะภาวนาอย่างสม่ำเสมอ ภาวนาอย่างตั้งใจ และภาวนาด้วยความเข้าใจมากยิ่งขึ้น

อุปกรณ์

1. พระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่ตามจำนวนผู้เรียน
2. กระดาษ A4
3. กาว/ปากกา
4. ภาพจากหนังสือพิมพ์ตามจำนวนผู้เรียน

ขั้นที่ 1 กิจกรรม

ขอสิ่งของ

1. แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มเท่า ๆ กัน กลุ่มละประมาณ 7-8 คน และให้แต่ละกลุ่มส่งอาสาสมัคร ออกมากลุ่มละ 1 คน ขึ้นหน้ากลุ่มตัวเอง
2. ผู้นำจะขอสิ่งของจากคนในกลุ่ม และให้นำมาให้กับอาสาสมัครของกลุ่มตัวเอง
เช่น ขอเงิน 20 บาท ขอสร้อยข้อมือ 1 เส้น ขอเหรียญห้าบาท 2 เหรียญ ขอแหวน 1 วง ฯลฯ
3. เมื่อผู้นำคิดว่าสิ่งของที่ต้องการเพียงพอแล้ว ให้ตรวจเช็คดูว่าของที่อาสาสมัครมี ครบตามรายการที่ขอหรือไม่

ขั้นที่ 2 วิเคราะห์

ครูถามนักเรียน

1. เวลาที่เราจะให้สิ่งของกับผู้อื่นนั้นเราเต็มใจหรือไม่
2. เมื่อให้แล้วเรารู้สึกอย่างไร – ยินดี ดีใจ เสียหาย ไม่อยากให้ หวงของ ฯลฯ
3. เราเคยสิ่งของจากพ่อแม่หรือไม่ เวลาที่เราขอสิ่งใดสิ่งหนึ่งจากพ่อแม่ เราได้มาอย่างง่าย ๆ หรือไม่
 - ถ้าง่าย เพราะอะไร – สิ่งที่เราขอมีประโยชน์ ไม่แพงจนเกินไป ฯลฯ
 - ไม่ง่าย เพราะอะไร – ของมีราคาแพงเกินไป ไม่มีประโยชน์สำหรับเรา ฯลฯ
4. ใครเคยมีประสบการณ์ที่ขออะไรจากพ่อแม่ แล้วต้องอ้อนวอนหรือขอร้องบ่อย ๆ จนได้สิ่งนั้นมาเรารู้สึกอย่างไร เมื่อไหมที่จะต้องขอร้องบ่อย ๆ พุดซ่า ๆ หรือออดอ้อน

ขั้นที่ 3 คำสอน

1.เปิดพระคัมภีร์ มธ 7:7-11 คำภาวนาที่ได้ผล

“จงขอเถิด แล้วท่านจะได้รับ จงแสวงหาเถิด แล้วท่านจะพบ จงเคาะประตูเถิด แล้วเขาจะเปิดประตูรับท่าน ”
“เพราะคนที่ขอย่อมได้รับ คนที่แสวงหาย่อมพบ คนที่เคาะประตูย่อมมีผู้เปิดประตูให้ ท่านใดที่ลูกขออาหาร จะให้ก้อนหินหรือ ถ้าลูกขอปลา จะให้งูหรือ แม้แต่ท่านทั้งหลายที่เป็นคนชั่ว ยังรู้จักให้ของดี ๆ แก่ลูก แล้วพระบิดาของท่านผู้สถิตในสวรรค์จะไม่ประทานของดี ๆ แก่ผู้ ที่ทูลขอพระองค์มากกว่านั้นหรือ”

พระคัมภีร์ตอนที่เราร่วมสวดภาวนา (มธ 7:7-11) สอนเราในเรื่องของการภาวนา เราเข้าใจหรือไม่ว่า การภาวนา คืออะไร - การภาวนา ก็คือ การพูดคุยสนทนากับพระเจ้า มีอะไร รู้สึกอย่างไร สุข ทุกข์ เศร้า เสียใจ ขี้เกียจ ดีใจ ฯลฯ ก็บอกให้พระองค์ฟัง เหมือนเราคุยกับพ่อแม่ของเรา หรือพูดคุยกับคนที่เรารัก เราไว้วางใจ เราก็อยากเล่า อยากบอกว่าเกิดอะไรขึ้นบ้างกับตัวเรา กับชีวิตของเรา หรือแม้แต่เวลาที่เรามีปัญหาเราก็เล่าให้พ่อแม่ ฟัง เพื่อให้ท่านรับรู้และช่วยเราแก้ปัญหาเหล่านั้น

2.เราต้องมีความวางใจ ไว้ใจและเชื่อในความรักของ พระเจ้าเมื่อเราภาวนา ในบทจดหมายของนักบุญเปาโลถึงฟิลิปปี บทที่ 4 ข้อ 6 “อย่ากระวนกระวายใจถึงสิ่งใดเลย จงทูลพระเจ้าให้ทรงทราบถึงความปรารถนาทุกอย่างของท่าน โดยคำอธิษฐาน การวอนขอพร้อมด้วยการขอบพระคุณ ” และในพระวรสารนักบุญมัทธิว บทที่ 21 ข้อ 22 “และทุกสิ่งที่ท่านจะอธิษฐานภาวนาวอนขอด้วยความเชื่อ ท่านก็จะได้รับ ” แต่เราอาจเคยเกิดคำถามหรือสงสัยว่า แล้วทำไมเราสวดขออะไรแล้วไม่ได้ เราไปดูในบทจดหมายนักบุญยากอบ บทที่ 4 ข้อ 2-3 “ท่านอยากได้แต่ไม่ได้ จึงฆ่ากัน ท่านอยากได้แต่ไม่สมหวัง จึงทะเลาะวิวาทและต่อสู้กัน ท่านไม่มีเพราะไม่ได้วอนขอ ท่านวอนขอแต่ไม่ได้รับ เพราะท่านวอนขอไม่ถูกต้อง คือวอนขอเพื่อนำไปสนองกิเลสตัณหาของท่าน ” ดังนั้นเมื่อเราภาวนาเราควรภาวนาเหมือนใน 1 โยห์น 5:14-15 “ความมั่นใจของเราต่อพระองค์มีอยู่ว่า ถ้าเราวอนขอสิ่งใดที่เป็นไปตามพระประสงค์ของพระองค์ พระองค์จะทรงฟังเรา”

3.พระจิตเจ้าเป็นผู้ช่วยเหลือเราในการภาวนา ไม่ใช่เราเอง ไม่ใช่ความคิดของเราที่จะภาวนาเอง เพราะมนุษย์มีความอ่อนแอ เราไม่สามารถจะทำความดีได้ ถ้าพระเจ้าไม่ทรงช่วยเหลือ พระเจ้าจึงทรงส่งพระผู้ช่วยเหลือมาให้เรา เพื่อให้เรารู้ว่าเราควรวอนขอสิ่งใดที่เกิดป ระโยชน์ต่อวิญญาณของเรา และของผู้อื่นด้วย (รม 8:26) “ในทำนองเดียวกัน พระจิตเจ้าเสด็จมาช่วยเหลือเราผู้อ่อนแอ เพราะเราไม่รู้อะไรที่จะต้องอธิษฐานภาวนาขอสิ่งใดที่เหมาะสม แต่พระจิตเจ้าทรงอธิษฐานภาวนาวอนขอแทนเราด้วยคำที่ไม่อาจบรรยาย”

4.การภาวนายังเป็นการสร้างคว ามสัมพันธ์ ระหว่างพระเจ้ากับเรา ให้แข็งแรงยิ่งขึ้น และอยากที่จะถูกทำลาย ยิ่งเราสวดต่อพระเจ้ามากเท่าไร เราก็ยิ่งมีความสัมพันธ์กับพระองค์มากขึ้น ๆ และการล่อลวงต่าง ๆ ในชีวิตของเรา ปีศาจไม่สามารถเอาชนะเราได้ เพราะพระเจ้าจะทรงช่วยเหลือเรา

5.บทภาวนามี 2 ประเภทใหญ่ๆ **บทภาวนาของพระศาสนจักร** และ **บทภาวนาจากใจ**

บทภาวนาของพระศาสนจักร คือ การทำสำคัญมหากงเขน บทข้าแต่พระบิดาฯ วันทามาริอา ข้าพเจ้าเชื่อฯ บทแสดงความทุกข์ บทแสดงความไว้ใจฯลฯ

บทภาวนาจากใจ คือ สวดจากความรูสึกของเรา ณ ขณะนั้น บทภาวนาที่เราแต่งขึ้นมาเอง มีหลายแบบ เช่น

- นมัสการพระองค์/การสรรเสริญ พระองค์ทรงเป็นพระเจ้ายิ่งใหญ่ เป็นผู้สร้าง เป็นผู้ให้ชีวิต
- วอนขอการอภัยโทษ การขอโทษเพื่อตัวเราเองและเพื่อผู้อื่น
- ขอบพระคุณ ด้วยความกตัญญูของเรา เพราะพระเจ้าประทานสิ่งดีต่าง ๆ มากมาย ให้กับเรา กับครอบครัว รวมถึงขอบคุณสำหรับความยากลำบาก ความทุกข์ เสียใจด้วย
- อ้อนวอน ขอสำหรับทุกสิ่งที่เกี่ยวข้องหรือมีความสำคัญกับชีวิตของเรา ทั้งฝ่ายกายและวิญญาณ และในเวลาเดียวกันเราต้องอ้อนวอนเพื่อผู้อื่นด้วย หรือเราเรียกว่า การภาวนาเพื่อมวลชน

ขั้นที่ 4 ปฏิบัติ

ก.จดเนื้อหาลงสมุด

1.การภาวนาคืออะไร

ตอบ คือ การพูดคุยหรือสนทนากับพระเจ้า

2.เพราะเหตุใดเราจึงต้องภาวนาหรือคุยกับพระองค์อย่างสม่ำเสมอ

ตอบ เราต้องคุยกับพระองค์บ่อยๆ เพราะทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างพระเจ้ากับเรา เข้มแข็งและแนบแน่นขึ้น

3.ใครเป็นผู้ช่วยเหลือเราในการภาวนา

ตอบ พระจิตเจ้าเป็นผู้ช่วยเหลือเราในการภาวนา ทรงคลี่ใจเราให้ภาวนาวอนขอในสิ่งที่จำเป็นต่อชีวิตเราทั้งฝ่ายกายและจิตใจ พระจิตเจ้าเป็นผู้นำเราในการภาวนา ทำให้เรามีความสนิทสัมพันธ์กับพระเจ้ายิ่งขึ้น

4.ท่านวอนขอแต่ไม่ได้รับ เพราะท่านวอนขอไม่ถูกต้อง (ยก 4:2-3) การวอนขอไม่ถูกต้องที่ท่านนักบุญยากอบกล่าวไว้นั้น หมายความว่าอย่างไร

ตอบ วอนขอเพื่อนำไปสนองกิเลสตัณหาของตนเอง

5.การภาวนามี 2 ประเภทใหญ่ ๆ คืออะไรบ้าง

ตอบ การภาวนาบทภาวนาของพระศาสนจักร และ การภาวนาจากใจ

ข.กิจกรรม

วิธีการที่ 1 ฝึกแต่งบทภาวนาจากใจจากหนังสือพิมพ์

อุปกรณ์ 1.หนังสือพิมพ์ 2.กระดาษA4 3.ปากกา/ดินสอ 4.กาว/กรรไกร

1.แจกภาพข่าวหรือเหตุการณ์ให้กับผู้เรียน 1 คนต่อ 1ภาพ(อาจให้ห้อง ๆ มาทำร่วมกับพี่ได้)

2.ให้ผู้เรียนนำภาพข่าวหรือเหตุการณ์ที่ได้รับติดลงบนกระดาษA4 ที่ได้รับแจก

3. ให้แต่งบทภาวนาจากภาพข่าวหรือเหตุการณ์ที่ได้รับจากความรู้สึกของเรา เช่น

- ถ้าเราดีใจกับคนในข่าว ก็อาจแต่งบทขอบพระคุณที่พระเจ้าทรงใจดี และเมตตาเขา
- เสียใจหรือหดหูไปกับข่าวการเสียชีวิต ก็อาจแต่งบทภาวนาอ่อนน้อมเพื่อผู้ตาย ให้พระองค์ทรงรับดวงวิญญาณของเขา และอาจภาวนาเพื่อบรรดาญาติพี่น้องของผู้ตายด้วย
- ทึ่งกับผลงานของสิ่งประเสริฐ ก็อาจแต่งบทภาวนานามัสการพระเจ้า สำหรับความยิ่งใหญ่ของพระองค์ โดยผ่านสติปัญญาของมนุษย์ สิ่งประเสริฐเหล่านั้น ความพากเพียรอดทน ฯลฯ
- ผู้นำหรือคุณครูอาจช่วยดูและให้คำแนะนำแก่ผู้เรียนด้วยจะดีมาก

4. ให้ภาวนาจบด้วยกัน และให้ผู้เรียนได้สวดภาวนาจากบทภาวนาที่แต่ละคนแต่งขึ้น

5. จากนั้นให้เด็ก ๆ นำงานกระดาษที่เด็กทำ ติดไว้ในห้องหรือติดกับเชือกที่คุณครูจัดเตรียมไว้ จัดเป็นนิทรรศการเล็ก ๆ และให้เด็ก ๆ เดินดูงานของคนอื่น ๆ เพื่อเป็นการเรียนรู้ไปในตัว

วิธีการที่ 2 ฝึกภาวนาจากใจจากบทเพลง

อุปกรณ์ 1.งานกระดาษใบเล็กตามจำนวนนักเรียน 2.ปากกาหรือดินสอ 3.สีเมจิก

1.เปิดเพลง “ภาวนา” แสงธรรมชุดที่ 13 ให้เด็ก ๆ ฟัง สัก 2 รอบ

2.แจกงานกระดาษใบเล็กให้เด็กคนละ 1 ใบ พร้อมสีเมจิก(แบ่งกันใช้)

3.เปิดเพลงให้เด็กฟัง ในขณะที่เดียวกันก็ให้เด็ก ๆ เลือกคำที่ชอบจากเพลงนั้น 1 คำหรือ 1 ประโยคสั้น ๆ

4. ให้เด็กเขียนคำหรือประโยคที่เด็กชอบลงในงานกระดาษ และเขียนคำภาวนาสั้น ๆ และตกแต่งให้สวยงาม ในขณะที่เด็กทำกิจกรรมให้เปิดเพลงคลอเบา ๆ ไปด้วย (ให้เด็กเขียนชื่อด้านหลัง)

5.เมื่อเห็นว่าเด็กทำกิจกรรมเสร็จแล้ว ขออาสาสมัครออกมาแบ่งปันในสิ่งที่เขียน สัก 4 – 5 คน หรือคุณครูอาจสุ่มเรียกเด็กก็ได้ จากนั้นภาวนาจบสั้น ๆ ด้วยกัน

6. จากนั้นให้เด็ก ๆ นำงานกระดาษที่เด็กทำ ติดไว้ในห้องหรือติดกับเชือกที่คุณครูจัดเตรียมไว้ จัดเป็นนิทรรศการเล็ก ๆ และให้เด็ก ๆ เดินดูงานของคนอื่น ๆ เพื่อเป็นการเรียนรู้ไปในตัว

ก่อนจบคาบ คุณครูช่วยย้ำเตือนเด็ก ๆ เมื่อกลับไปบ้านแล้วให้หมั่นสวดภาวนาที่คำสอนนี้มี ตารางเวลาที่ช่วยเรา บังคับเราไปในตัวว่าต้องสวด ต้องร่วมมิสซา แต่เมื่อกลับไปบ้านแล้ว เด็ก ๆ ต้องบังคับตัวเองให้สวดภาวนาเป็นประจำ สม่ำเสมอ โดยเฉพาะเมื่อตื่นนอนตอนเช้า และก่อนเข้านอนในตอนกลางคืน และต้องหมั่นไปเข้าวัด ร่วมมิสซา แก้วบาปรับศีลทุกวันอาทิตย์ หรือวันฉลองสำคัญ ๆ

บทที่ 29

พระเยซูคริสต์ทรงเชิญเราไปงานกินเลี้ยง

จุดประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนตอบรับคำเชิญของพระเยซูคริสต์ โดยไปรับศีลมหาสนิทบ่อย ๆ
2. เพื่อให้นักเรียนขอบคุณพระเยซูเจ้าที่พระองค์ทรงยอมเป็นมิตรกับเราในศีลมหาสนิท
3. เพื่อให้นักเรียนขอบคุณพระเยซูเจ้าที่พระองค์ประทานมิตรภาพที่ดีให้กับเราโดยผ่านทางเพื่อน ๆ

อุปกรณ์

1. พระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่ ตามจำนวนนักเรียน
2. ขนม และเครื่องดื่มที่จัดเตรียมไว้
3. พระคัมภีร์ / ที่วางพระคัมภีร์ / เทียน / ไฟแช็ค

ขั้นที่ 1 กิจกรรม

ครูอ่าน พระวรสารนักบุญมัทธิว 22:1-10 อุปมาเรื่องงานวิวาห์มงคล ให้เด็กฟัง

22 (1)พระเยซูเจ้าทรงเล่าเป็นอุปมาอีกเรื่องหนึ่งว่า (2)“อาณาจักรสวรรค์เปรียบได้กับกษัตริย์พระองค์หนึ่งซึ่งทรงจัดงานอภิเษกสมรสให้พระโอรส (3)ทรงส่งผู้รับใช้ไปเรียกผู้รับเชิญให้มาในงานวิวาห์ แต่พวกเขาไม่ต้องการมา (4)พระองค์จึงทรงส่งผู้รับใช้คนอื่น ไปอีก รับสั่งว่า ‘จงไปบอกผู้รับเชิญว่า บัดนี้เราได้เตรียมการเลี้ยงไว้พร้อมแล้ว ได้ฆ่าวัวและสัตว์อ้วนพีแล้ว ทุกสิ่งพร้อมสรรพ เชิญมาในงานวิวาห์เถิด ’ (5)แต่ผู้รับเชิญมิได้สนใจ คนหนึ่งไปที่ทุ่งนา อีกคนหนึ่งไปทำธุรกิจ (6)คนที่เหลือได้จับผู้รับใช้ของกษัตริย์ ทำร้ายและฆ่าเสีย (7)กษัตริย์กริ้ว จึงทรงส่งกองทหารไปทำลายฆาตกรเหล่านั้นและเผาเมืองของเขาด้วย (8)แล้วพระองค์ตรัสแก่ผู้รับใช้ว่า ‘งานวิวาห์พร้อมแล้ว แต่ผู้รับเชิญไม่เหมาะสมกับงานนี้ ’ (9)จงไปตามทางแยก พบผู้ใดก็ตาม จงเชิญมาในงานวิวาห์เถิด ’ (10)บรรดาผู้รับใช้จึงออกไปตามถนน เชิญทุกคนที่พบมารวมกัน ทั้งคนเลวและคนดี แขกรับเชิญจึงมาเต็มห้องงานอภิเษกสมรส

ขั้นที่ 2 วิเคราะห์

ครูถามนักเรียนว่า

- งานกินเลี้ยงในพระวรสารที่เราอ่านนี้เป็นงานอะไร
- รู้สึกอย่างไรในงานกินเลี้ยงนี้
- เราชอบงานกินเลี้ยงไหม
- อยากให้งานกินเลี้ยงดำเนินต่อไปหรือไม่? ทำไม?

สรุป ทุกคนสุขใจที่ได้มาร่วมงานเลี้ยง อยากให้อยู่นาน ๆ ไม่อยากให้เลิก

ขั้นที่ 3 คำสอน

1. พระเยซูเจ้าทรงจัดงานกินเลี้ยงไว้สำหรับเรา ดังเรื่องที่เราได้อ่านจากพระวรสารไปแล้วเมื่อสักครู่นี้
2. คนที่ปฏิเสธคำเชิญของพระองค์ คือ คนที่เห็นเรื่องส่วนตัวสำคัญกว่าเรื่องการไปงานกินเลี้ยง เขาจึงแก้ตัวง่าย ๆ ว่าไม่ว่างบ้าง ดิฉันระบ้าง ต้องไปซื้อของบ้าง ต้องไปเที่ยวบ้าง มีนัดบ้าง เราเองก็เช่นเดียวกันกับหลายคนที่ไม่ไปร่วมมิสซาในวันอาทิตย์ ไม่ได้รับศีลมหาสนิท เราจึงไม่ได้เข้าสู่ งานเลี้ยงของพระเยซูเจ้า เพราะสาเหตุเล็ก ๆ น้อย ๆ เหล่านี้เหมือนกัน เช่น เกียจคร้าน ไปเที่ยว ดูทีวี ฯลฯ เท่ากับเราไม่ ให้ความสำคัญแก่พระเยซูเจ้าที่ทรงเชื้อเชิญเรา เราถือเอาความสบายส่วนตัวเล็ก ๆ น้อย ๆ ของเราประเสริฐกว่าองค์พระเยซูเจ้า ผลสุดท้ายจะเป็นอย่างไร “เราบอกท่านทั้งหลายว่า ไม่มีผู้ที่ได้รับเชิญคนใดจะได้ลิ้มรสอาหารของเรา” (ลก 14:24) การไม่ได้ลิ้มรสอาหารของพระเยซูเจ้าก็คือ ไม่ได้เข้าสู่สวรรค์นั่นเอง
3. ส่วนคนที่ตอบรับคำเชิญของพระองค์นับว่าเป็นคน โชคดี แต่น่าสังเกตว่าคน โชคดีเหล่านั้นกลับเป็นคนเดินถนนธรรมดา ๆ ที่ในสายตาของคนทั่วไปมักจะถูกเหยียดหยามว่าเป็นคนชั้นต่ำ คนเหล่านี้ได้มีบุญลิ้มรสอาหารสวรรค์ของพระองค์ เราจะนับเข้าอยู่ในหมู่คน โชคดีนี้หรือไม่ ? ก็อยู่ที่ท่าทีของเราต่อพระ เจ้า ให้ความสำคัญที่เราให้แก่พระองค์ และกับเพื่อน ๆ ของเรา
4. พระเยซูเจ้าปรารถนาเป็นมิตรกับเรา พระองค์ปรารถนาให้เราเข้าไปรับพระองค์บ่อย ๆ ในศีลมหาสนิท และเมื่อเรารับพระองค์แล้ว เราก็ได้กลายเป็นมิตรสหายของพระองค์ และเป็นมิตรกับเพื่อน ๆ รอบข้างเราด้วย

ขั้นที่ 4 ปฏิบัติ

ทำวจนพิธีกรรม “มิตรภาพ”

วจนพิธีกรรม “มิตรภาพ”

ให้สมาชิกนั่งเป็นวงกลม จัดวางพระคัมภีร์ เทียน ขนมหีร์ เครื่องดื่ม ไม้ตรงกลางของห้อง จัดบรรยากาศให้สงบก่อนเริ่มพิธี

ผู้นำ : ข้าแต่พระเจ้า ผู้เป็นเจ้า พวกลูกขอขอบพระคุณที่พระองค์ได้ทรงประทานเพื่อน ๆ มากมาย ให้แก่ลูก มิตรภาพเป็นสมบัติที่มีคุณค่าที่สุดในชีวิตของพวกลูก (เจียบสักครู)

พระคัมภีร์ บทอ่านจากพระวรสารโดยนักบุญลูกา 24:13 – 15

“วันนั้น ศิษย์สองคนกำลังเดินทางไปยังหมู่บ้านเอมมาอู ๘ ซึ่งอยู่ห่างจากกรุงเยรูซาเล็มประมาณ 11 กิโลเมตร ทั้งสองคนสนทนากัน ถึงเหตุการณ์ทั้งหมดที่เกิดขึ้น ขณะที่กำลัง สนทนาและถกเถียงกันอยู่นั้น พระเยซูเจ้าเสด็จเข้ามาร่วมเดินทางด้วย”

(นี่คือพระวาจาของพระเจ้า.....)

ภาวนา

ผู้นำ : ให้เราภาวนา.....

ทุกคน : ข้าแต่พระเจ้า พระองค์ทรงมีเพื่อนพิเศษมากมายหลายคน พระองค์ทรงทราบว่า การมีเพื่อน นั้นเป็นเรื่องที่วิเศษเพียงใด โปรดสอนลูกให้เห็นคุณค่าในตัวของคนอื่น ๆ แต่ละคน ให้ลูกยอมรับความแตกต่างระหว่างกันและกัน และพร้อมที่จะช่วยเหลือกันและกันตลอดไป อาเมน

ผู้นำ : ข้าแต่พระเจ้า พวกลูกภูมิใจที่ได้รู้จักพระองค์ และพระองค์ทรงยอมรับพวกลูกให้เป็นเพื่อน เป็นมิตรของพระองค์ ลูกขอขอบพระคุณ เวลานี้พวกลูกขอเฉลิมฉลองความเป็นเพื่อนที่พวกเรามีต่อพระองค์ และต่อกันและกันเชิญเพื่อน ๆ ได้มาร่วมทานของว่างพร้อม ๆ กัน.....

(ให้สมาชิกแต่ละคนได้ทำตามสบาย แจกขนมมนมเนยเท่าที่มีให้แก่กันและกัน พุดคุยกัน สนุกสนานร่วมกัน) เมื่อได้เวลาพอสมควรให้ผู้นำเชิญเพื่อน ๆ เข้ามานั่งในที่ของตน เพื่อทำการไตร่ตรองชีวิต

ตรีตรอง

ผู้นำ : ข้าแต่พระเจ้า พวกลูกขอขอบพระคุณ สำหรับความอบอุ่น การพูดคุย เสียงหัวเราะจากเพื่อน ๆ
วันนี้เป็นวันแห่งความสุขของพวกเราอย่างแท้จริง

(อ่านข้อรำพึงที่ละข้อโดยให้มีเวลาเงียบในแต่ละข้อตามสมควร)

- ฉันยอมรับการเป็นเพื่อนกับทุก ๆ คนหรือไม่.....
- ฉันได้แสดงออกอย่างไร เพื่อแสดงว่าฉันให้ความสำคัญกับเพื่อน ๆ ทุกคน.....
- ฉันรับรู้ได้อย่างไรว่าเพื่อน ๆ ก็เห็นคุณค่าในตัวของฉัน.....
- ฉันคิดว่าเพื่อนที่ดีสำหรับฉันนั้นจะต้องมีคุณสมบัติอย่างไร.....
- เพื่อจะได้แสดงน้ำใจถึงการเป็นเพื่อนที่ดีฉันได้ทำอะไรกับเพื่อน ๆ บ้าง.....

บทภาวนาปิดพิธี

ผู้นำ : ให้เราภาวนา

ทุกคน : ข้าแต่พระเจ้า พวกลูกขอขอบพระคุณ สำหรับการเฉลิมฉลองมิตรภาพที่พวกลูกได้มีโอกาสร่วมกันกระทำในวันนี้ ขอพระองค์ทรงหล่อเลี้ยงจิตวิญญาณ และทรงจุดไฟแห่งความรักในดวงใจของพวกลูกแต่ละคน ให้มีความรัก ความผูกพันต่อกันและกันตลอดไป อาแมน

หมายเหตุ คุณครูอาจจะปรับหรือเพิ่มเติมกิจกรรมบางอย่างที่ทำให้วจนพิธีกรรมนี้สมบูรณ์ขึ้น ควรแจกใบภาวนานี้แก่สมาชิกทุกคน